

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Προλετάριοι όλων των χωρών,
καταπιεζόμενα έθνη και λαοί ενωθείτε!

“Από τη στάχτη του θα
ξαναγεννηθεί το ΚΚΕ”
Ν. Ζαχαριάδης

ΟΡΓΑΝΟ ΤΗΣ Κ.Ε ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗ ΤΟΥ ΚΚΕ

ΓΡΑΦΕΙΑ: ΧΑΛΚΟΚΟΝΔΥΛΗ 35, ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ-ΦΑΞ 2105232553, ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΗΣ 2018 ΑΡ. ΦΥΛ. 532, € 1,50

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2018

Οι ψεύτικες αντεργατικές πρωτομαγιές πάνε στην άκρη τους Πλησιάζει η εποχή της αληθινής κόκκινης πρωτομαγιάς

Σε κάθε Πρωτομαγιά από αυτές των τελευταίων χρόνων η εργατική τάξη, δηλαδή αυτή που δουλεύει σκληρά, που παίρνει μισθούς πείνας, και που φοβάται μήπως χάσει αύριο τη δουλειά και βυθιστεί στην απελπισία της ανεργίας, λείπει στη συντριπτική πλειοψηφία της από την ιστορική γιορτή της, ενώ κάτω από τις σημαίες και τα ιστορικά σύμβολα της παρελθόντος κατά πλειοψηφία οι χειρότεροι εχθροί της και ελάχιστοι παραπλανημένοι από τους φίλους της σε τελετές που εντελώς αναπόφευκτα δεν έχουν ούτε αληθινό παλμό ούτε επαναστατική συγκίνηση.

Αυτό το ξέρουν εδώ και καιρό οι συνειδητοί εργάτες, που όχι μόνο δεν κάμπτονται από αυτή την πικρή διαπίστωση αλλά αντλούν ακριβώς από αυτήν το αισιόδοξο μήνυμα ότι δεν θα αργήσει η μέρα που η εργατική τάξη θα συναντήσει ξανά τη γιορτή της επειδή θα έχει ξαναβρεί τον εαυτό της και μάλιστα με μια νέα συνείδηση πολύ ανώτερη από όσο εκείνη που είχε

κατακτήσει στις παλιότερες γνήσιες πρωτομαγιές της. Γιατί η εργατική επανάσταση είναι η τελευταία μεγάλη επανάσταση της ιστορίας και σαν τέτοια είναι πάνω απ όλα μια βαθειά, μια επαναστατική αλλαγή στη συνείδηση των ανθρώπων. Αλλά μια τέτοια αλλαγή δεν μπορεί να γίνει χωρίς αμφιβολίες και χωρίς ήττες που να μοιάζουν υλιγγιώδεις και γι αυτό τελικές. Το

νόμο αυτό της προλεταριακής επανάστασης τον διατύπωσε ο Μαρξ στο περίφημο απόσπασμα του από τη 18 Μπρυμέρ του Λουδοβίκου Βοναπάρτη: «Οι αστικές επαναστάσεις, σαν τις επαναστάσεις του δέκατου όγδοου αιώνα, ορμούν γρήγορα από επιτυχία σε επιτυχία, τα δραματικά τους αποτελέσματα ξεπερνούν το ένα το άλλο, άνθρωποι και πράγματα φαίνονται σαν σε φωτιές διαμαντιών. Η έκσταση είναι το πνεύμα κάθε ημέρας. Μα η ζωή τους είναι μικρή. Σε λίγο φτάνουν κιάλας στο ανώτατο σημείο τους και μια μακριά αποχάνωση κυριεύει ύστερα την κοινωνία πριν μάθει να αφομοιώνει νηφάλια τα αποτελέσματα της ορμητικής και θελλώδους εποχής της.

Αντίθετα οι προλεταριακές επαναστάσεις, όπως οι επαναστάσεις

του δέκατου ένατου αιώνα, κάνουν αδιάκοπη κριτική στον ίδιο τον εαυτό τους, διακόπτουν κάθε στιγμή την πορεία τους, γυρίζουν πάλι σε εκείνο που φαίνεται πως έχει πραγματοποιηθεί για να το ξαναρχίσουν από την αρχή, χλευάζουν με ωμή ακρίβεια τις ασυνέπειες, τις αδυναμίες και τις ελεεινότητες που παρουσιάζουν οι πρώτες δοκιμές τους, φαίνονται πως ζαπλώνουν κάτω τον αντίπαλό τους μόνο για να αντλήσει καινούργιες δυνάμεις από τη γη και να σηκωθεί μπροστά τους πιο γιγάντιος, οπισθοχωρούν ολοένα μπροστά στην απροσδιόριστη απεραντοσύνη των ιδίων των σκοπών τους, ώσπου να δημιουργηθούν οι όροι που κάνουν αδύνατο κάθε πισωγύρισμα και οι ίδιες οι περιστάσεις φωνάζουν: *Ίδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα...*»

Με τη μεγάλη ρώσικη επανάσταση και μετά με τη μεγάλη κινεζική και τις αντιιμπεριαλιστικές και τις σοσιαλιστικές επαναστάσεις στην ανατολική Ευρώπη και στον τρίτο κόσμο φάνηκε στην παγκόσμια εργατική τάξη πως ξάπλωσε κάτω τον αντίπαλό της, και ότι δεν ήταν παρά θέμα χρόνου το να τον αποτελειώσει. Αλλά δεν έγινε έτσι. Γιατί η πολιτικά έμπειρη αστική τάξη κουβαλώντας επιπλέον τις πολιτικές εμπειρίες όλων των προηγούμενων εκμεταλλευτριών τάξεων, άντλησε νέες δυνάμεις από την πτώση της και σηκώθηκε γιγάντια ξανά μπροστά στο προλεταριάτο, και το οδήγησε αρχικά σε ήττα και απώλεια της εξουσίας στα δύο μεγάλα κάστρα της, την ΕΣΣΔ και την Κίνα και μετά από πολλές μά-

Συνέχεια στη σελ. 2

ΦΤΑΝΕΙ Η ΠΕΙΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ! ΟΧΙ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΤΕ ΚΑΙ ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ!

Πώς και γιατί τα ντόπια τσιράκια του Πούτιν στήνουν το σκηνικό πολέμου στο Αιγαίο. Μοναδικός στόχος τους να βγάλουν την Τουρκία από το ΝΑΤΟ για να τη στείλουν στην πουτινική Ρωσία

Εδώ και μερικούς μήνες ο ελληνικός λαός βομβαρδίζεται από κυβέρνηση, κόμματα και Τύπο με ειδήσεις και αναλύσεις που όλες οδηγούν σε ένα κεντρικό συμπέρασμα: ο «σουλτάνος» Ερντογάν, όπως απαξιωτικά χαρακτηρίζουν τον τούρκο πρόεδρο, ετοιμάζεται να επιτεθεί στην Ελλάδα ή, τουλάχιστον, να προκαλέσει ένα θερμό επεισόδιο στο Αιγαίο σε βάρος της Ελλάδας.

Το κλίμα μεταξύ των δύο χωρών έχει δηλητηριαστεί ανεπανόρθωτα: πλοίο του ελληνικού λιμενικού εμβολίζεται από την τουρκική ακτοφυλακή, ελληνικό μαχητικό Μιράζ συντρίβεται στο Αιγαίο και σκοτώνεται ο πιλότος του, νεαροί αναρτούν ελληνικές

σημαίες σε βραχονησίδες που απέχουν 35 χλμ. από τις τουρκικές ακτές, οι Τούρκοι κρατούν δύο έλληνες στρατιωτικούς ομήρους στις φυλακές τους.

Αυτή είναι η πληροφόρηση που δέχεται ο Έλληνας αναγνώστης ή

ακροατής ή θεατής, παράλληλα με την καλλιέργεια ενός κλίματος (από ορισμένες πλευρές τουλάχιστον) ότι η χώρα μας πρέπει να δει σοβαρά το ζήτημα της συμμαχίας με τη Ρωσία προκειμένου να ανασχεθεί η τουρκική επιθετικότητα, αν και σε αυτή τη φάση η Ρωσία έχει πολύ καλές σχέσεις με την Τουρκία, και μάλιστα ενθαρρύνει ιδιαίτερα τις πιο αρνητικές επεμβατικές πλευρές της πολιτικής της, όπως φάνηκε στο Αφρίν.

Όλα αυτά είναι η μία όψη της

πραγματικότητας, όπως τη βλέπει κάποιος που φοράει ειδικά γυαλιά αντιπούρκικης ή και φιλο-ρώσικης κοπής. Γιατί μια λογική και ψύχραιμη ανάλυση της πραγματικότητας θα έδειχνε ότι σίγουρα δεν είναι η Τουρκία ή η Δύση γενικότερα αυτή που θα ωφελούνταν από ένα θερμό επεισόδιο στο Αιγαίο, αλλά η Ρωσία και οι σύμμαχοί της. Ίσα-ίσα, είναι περισσότερο η κυβέρνηση Τσίπρα που θα είχε πολλούς λόγους να ετοιμάσει ένα θερμό, ελεγχόμενο σ' ένα βαθμό, επεισόδιο στο

Αιγαίο, ακριβώς για να αναγκάσει το ΝΑΤΟ να πάρει ανοιχτά θέση εναντίον της Τουρκίας και να την κάνει έτσι να φύγει από το ΝΑΤΟ, πράγμα που αποτελεί το μεγαλύτερο όνειρο της ρώσικης στρατηγικής της στρατιωτικής και ενεργειακής περικύκλωσης της Ευρώπης. Για όποιον δηλαδή δεν έχει παρωπίδες, μια έξοδος της Τουρκίας από την Ατλαντική Συμμαχία θα σήμαινε τρομακτικές ανακατατάξεις όχι

Συνέχεια στη σελ. 7

ΑΠΟ ΤΑ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: • Σχετικά με τα κάλπικα υπερπλεονάσματα, σ. 3, • Σημαντική δημοκρατική αντιναζιστική νίκη η αθώωση των δύο συντρόφων της ΟΑΚΚΕ, σ. 4, • Οι ναζι αποθρασύνονται, τραυματίζουν μέλη αντιναζιστικών οργανώσεων, καίνε γραφεία μεταναστών, σ. 6 • Σφαγή στη Γάζα, σ.11, • Από το μέτωπο του σαμποτάζ, σ.12, Ο αντισημιτισμός του Κορμπιν καταγγέλλεται, σ. 14

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2018

Οι ψεύτικες αντεργατικές πρωτομαγιές πάνε στην άκρη τους

Πλησιάζει η εποχή της αληθινής κόκκινης πρωτομαγιάς

Συνέχεια από τη σελ. 1

χες των μετόπισθεν, σε μια μεγάλη υποχώρηση σε όλες τις χώρες του κόσμου.

Ήττες και παγκόσμιες υποχωρήσεις είχε το προλεταριάτο και προηγούμενα αλλά μόνο αυτή τη φορά είχε μια ήττα τόσο μεγάλη και τόσο παρατεταμένη. Η αιτία γι αυτό είναι ότι η εργατική τάξη δεν νικήθηκε από την αστική τάξη σε μια επίθεσή της δεύτερης από τα έξω, αλλά σε μια επίθεση από τα μέσα, δηλαδή σε μια επίθεση ενός προωθημένου αποσπάσματος της που μπήκε μέσα στην εργατική τάξη ντυμένο σαν κομμουνιστικό, και πήρε σαν τέτοιο την κρατική εξουσία, στην ΕΣΣΔ αρχικά το 1956, και στην Κίνα αργότερα το 1978. Καταχτώντας αυτές τις δύο θέσεις η αστική τάξη νέου τύπου συνέτριψε όχι απλά κάθε εργατική εξουσία παντού στον κόσμο αλλά όλα τα εργατικά κόμματα αλώνοντας την ηγεσία τους επίσης από τα μέσα, μετατρέποντας στο αντίθετό τους την πολιτική και ιδεολογική τους γραμμή και κηρύσσοντας πόλεμο σε όλες τις πραγματικές εργατικές και κομμουνιστικές δυνάμεις με έναν πρωτοφανή ζήλο. Κι αυτό για δύο λόγους. Ο ένας λόγος είναι ότι η ρωσοκινέζικη αστική τάξη νέου τύπου που πήρε την εξουσία χτυπώντας από μέσα και όχι απ έξω το προλεταριάτο, φρόντισε και φροντίζει σαν ο πιο προωθημένος αντεπαναστατικός εκπρόσωπος της παγκόσμιας αστικής τάξης να μην ξαναπαίσει πουθενά στη γη ο νέος, πιο ανθεκτικός σπόρος της προλεταριακής επανάστασης, ο εκπαιδευμένος μέσα από τη μεγάλη υποχώρηση. Ο άλλος και πιο ουσιαστικός λόγος είναι ότι η ρωσοκινέζικη αστική τάξη νέου τύπου δεν επιτρέπει να αμφισβητηθεί η ιστορική της δυνατότητα να επηρεάζει ακόμα το αλωμένο από τα μέσα προλεταριάτο και να χρησιμοποιεί τα πιο πολιτικά καθυστερημένα τμήματά του σαν εφεδρεία για το δικό της ιμπεριαλιστικό αγώνα για παγκόσμια κυριαρχία.

Δηλαδή η ρώσικη και η κινέζικη αστική τάξη νέου τύπου δεν αρκέστηκαν στην ταξική τους κυριαρχία στις δύο πρώτες προλεταριακές χώρες, αλλά αφού άρπαξαν με φασιστική βία τον οικονομικό πλούτο τους, τις μετέτρεψαν σε ιμπεριαλιστικές και μάλιστα ακολουθώντας τα χνάρια της χιτλερικής Γερμανίας και Ιαπωνίας, δηλαδή των δύο ιμπεριαλισμών που επίσης ήρθαν καθυστερημένοι στη μοιρασιά του κόσμου, θέλησαν να μετατρέψουν τις δύο χώρες σε εργαλεία για να αποκτήσουν την παγκόσμια κυριαρχία. Αυτό δεν μπορούν να το πετύχουν αν δεν εξαπολύσουν έναν παγκόσμιο πόλεμο ενάντια στις παλιές ιμπεριαλιστικές χώρες και πρώτα πρώτα ενάντια στις οικονομικά ισχυρές αλλά στρατιωτικά αδύναμες Ευρώπη και Ιαπωνία. Γι αυτό το λόγο σήμερα είναι μόνο η Ρωσία που προσαρτάει κομμάτια χωρών ανοιχτά και ξεστσίπωτα και που κάνει γενοκτονικού χαρακτήρα πολέμους σφάζοντας συστηματικά, μαζικά και στοχευμένα αμάχους βομβαρδίζοντας με ιδιαίτερο πάθος νοσοκομεία, ενώ μόνο η Κίνα από όλες τις ιμπεριαλιστικές χώρες επεκτείνει σε ολόκληρες θάλασσες την κυριαρχία της.

Γι αυτόν τον τελευταίο λόγο παρατηρούμε ότι οι προδομένες Πρωτομαγιές, οι Πρωτομαγιές που παρελαύνουν χωρίς το σώμα και το πνεύμα του προλεταριάτου δεν αρκούνται μόνο στο να είναι κούφιας και ψεύτικες σε ότι αφορά τα άμεσα και τα στρατηγικά συμφέροντα του προλεταριάτου, αλλά είναι και οι πιο φανατικοί υπερασπιστές των συμφερόντων των δύο χιτλερικών ιμπεριαλισμών. Εκεί εκδηλώνεται το μόνο αληθι-

νό πάθος που μπορούν να εμφανίσουν στις τελετουργίες τους αν προς το παρόν όχι και πολύ ανοιχτά. Αυτό γιατί οι ρωσοκινέζοι νεοχιτλερικοί έχουν γίνει πλέον πολύ ξεδιάντροπα μονοπωλιστές και κρατικο-ολιγάρχες ώστε να μπορούν ανοιχτά να τους υπερασπίζονται εκείνοι οι φίλοι τους σε κάθε χώρα που σηκώνουν τα σύμβολα του προλεταριάτου. Έτσι οι τελευταίοι καμώνονται πως είναι ενάντια σε όλους τους ιμπεριαλιστές ανατολικούς και δυτικούς και σε όλη την αστική τάξη σε κάθε χώρα, οπότε σηκώνουν τη σημαία του «κάτω όλου» που σηκώσαν πριν 80 χρόνια οι τροτσκιστές και οι χειρότεροι αναρχικοί όταν έγινε φανερό ότι ο κύριος εχθρός του παγκόσμιου προλεταριάτου ήταν ο ναζισμός. Όμως στην πράξη δεν είναι το «Κάτω όλου» αλλά το «Κάτω η ΕΕ και οι ΗΠΑ» για το οποίο φυλάνε όλη τη φωνή τους και όλα ή σχεδόν όλα τα πανώ τους οι φίλοι του ρώσικου και κινέζικου σοσιαλιμπεριαλισμού. Ο Χίτλερ δεν απαιτούσε από κανέναν να εκδηλώνεται σαν φίλος του, όμως θεωρούσε φίλους του όλους όσους μισούσαν πιο πολύ από τη χιτλερική Γερμανία, την ιμπεριαλιστική Αγγλία και ακόμα πιο πολύ τη σοσιαλιστική ΕΣΣΔ.

Στην ουσία με το «κάτω όλου» οι ρωσόφιλοι δήθεν ταξικοί επαναστάτες κάνουν την απάτη να ταυτίσουν το «κάτω όλου» που αντιστοιχεί στον τελικό στρατηγικό στόχο του εργατικού κινήματος με το γενικό τακτικό, ή τον ενδιάμεσο στρατηγικό στόχο του παγκόσμιου προλεταριάτου, που σε κάθε εποχή και φάση είναι να νικήσει πρώτα εκείνους τους ιμπεριαλιστές που θεωρεί πιο επικίνδυνους για τα άμεσα και για τα στρατηγικά του συμφέροντα και μετά να αντιμετωπίσει σαν κύριους εχθρούς τους επόμενους ισχυρούς ιμπεριαλιστές, ενώ πάντα θα φροντίζει να μην υποτάσσεται στους δεύτερους όσο θα ρίχνει να κύρια πυρά του στους πρώτους. Αυτή ήταν πάντα η στάση των μεγαλύτερων σε κάθε ιστορική περίοδο της επανάστασης ηγετών του προλεταριάτου Μαρξ, Λένιν και Μάο τσε τουνγκ.

Μετά τη σφαγή του Χαλεπιού και της Γκούτα κάθε Πρωτομαγιά που καταγγέλλει βασικά τους δυτικούς ιμπεριαλιστές σαν τους κύριους εχθρούς των λαών είναι στην ουσία της μια Πρωτομαγιά υπέρ των νέων Χίτλερ όποια εικόνα για τον εαυτό τους και όποιες καλές προθέσεις μπορεί να έχουν εκείνοι που ακόμα συμμετέχουν σε αυτές. Μετά από αυτές τις σφαγές που έγιναν μπροστά στα μάτια όλης της ανθρωπότητας, δύσκολα μπορεί ένας προοδευτικός, πολιτικά ενημερωμένος άνθρωπος, να επικαλεστεί άγνοια και να συμμετέχει σε κάτι που υποστηρίζει έμμεσα πλην σαφώς μια χιτλερικού τύπου υπερδύναμη που έκανε αυτές τις σφαγές.

Αλλά δυνάμεις και πολιτικά ρεύματα που είναι υπεραντιδραστικά από την άποψη των διεθνών συμφερόντων του προλεταριάτου, δεν μπορεί να μην είναι υπεραντιδραστικά και από την πλευρά των άμεσων συμφερόντων του ελληνικού προλεταριάτου, ντόπιου και μεταναστευτικού και ευρύτερα του ελληνικού λαού. Δεν είναι καθόλου τυχαίο ότι αυτά τα πολιτικά ρεύματα είναι εκείνα που σε σύγκριση με όλα τα εμπειρικά στοιχεία της οικονομικής πραγματικότητας και σε σύγκριση με κάθε μαρξισμό συνεχίζουν να παραβλέπουν την πολιτικά οργανωμένη αποβιομηχάνιση και αποεπένδυση της χώρας που προηγήθηκε από τη χρεωκοπία και που την προκάλεσε. Επίσης είναι εκείνα που κάνουν πως δεν βλέπουν ότι η ελληνική εργατική τάξη υποφέρει ακριβώς επειδή

στη διάρκεια της χρεωκοπίας συνεχίστηκε με ακόμα πιο μεγάλη ένταση ο διωγμός των βιομηχανικών και τουριστικών επενδύσεων και ότι είναι αυτός ο διωγμός που προκάλεσε την τρομακτική εκτίναξη της πραγματικής ανεργίας (αν πάρει κανείς υπόψη του σαν μισές θέσεις εργασίας αυτές της μερικής απασχόλησης). Κυρίως **κάνουν πως δεν βλέπουν αυτά τα πολιτικά ρεύματα ότι είναι αυτή η πελώρια ανεργία που έχει βασικά προκαλέσει την τρομακτική πτώση των μισθών τα τελευταία χρόνια.** Αντίθετα σύμφωνα με αυτούς τους μεταμφιεσμένους εχθρούς τους μαρξισμού οι μισθοί στον καπιταλισμό προκύπτουν πάνω απ όλα από τις κρατικές νομοθεσίες για τον ελάχιστο μισθό ή από τις επιταγές των οποιωνδήποτε δανειστών ή από τους πολιτικούς συσχετισμούς ανάμεσα στην αστική τάξη και στο προλεταριάτο και όχι κύρια και συντριπτικά από την προσφορά και τη ζήτηση του εμπορεύματος που λέγεται εργατική δύναμη. Όμως κάθε εργάτης καταλαβαίνει από την πείρα του ότι ο μισθός του συντρίβεται όταν δεν υπάρχουν δουλειές και αυτές που υπάρχουν τις διεκδικούν εκατομμύρια άνεργοι που είναι έτοιμοι να πληρωθούν όσο-όσο για να μην πεθάνουν της πείνας. Σε ποιες λοιπόν εργατικές κινητοποιήσεις και σε ποιες πρωτομαγιές να συμμετέχει ένας εργάτης, ιδιαίτερα ένας βιομηχανικός εργάτης, όταν αυτές εδώ και χρόνια κάνουν πως ζητάνε ανθρώπινους μισθούς χωρίς να απαιτούν πρώτα απ όλα δουλειές και χωρίς να ρίχνουν την ευθύνη για το ότι αυτές δεν υπάρχουν, δηλαδή την ευθύνη για την πελώρια ανεργία, στις κυβερνήσεις που όλα αυτά τα χρόνια σαμποτάρουν όλες τις μεγάλες αλλά ακόμα και τις μικρές επενδύσεις σε όλους τους κλάδους της παραγωγής, και που επίσης σαμποτάρουν την τεχνική εκπαίδευση καθώς και την επιστημονικοτεχνική έρευνα ;

Αλλά ποιος θα οργανώσει τέτοιες κινητοποιήσεις και ειδικά τέτοιες Πρωτομαγιές για να πάνε σε αυτές οι κακοπληρωμένοι εργάτες και πιο πολύ οι απελπισμένοι άνεργοι; Μήπως οι μισητοί στους εργάτες συριζαίοι ή το ψευτοΚΚΕ και η θλιβερή αυλή του των ρωσόδουλων ΛΑΕ, των τροτσκιστών του ΑΝΤΑΡΣΥΑ, των μ-λ αποστατών του μαοϊσμού, και των πιο δεξιών αναρχικών που υπάρχουν, που μισούν το ψευτοΚΚΕ αλλά λατρεύουν την απέχθειά του για τη σύγχρονη παραγωγή, οπότε και για το μαρξισμό;

Μα είναι όλοι αυτοί μαζί που πρωτοστατούν εδώ και χρόνια πιο πολύ από την κάθε σαμποταριστική κυβέρνηση στο χτύπημα κάθε βιομηχανικής επένδυσης, κάθε εκσυγχρονισμού των μεγάλων αγροτικών υποδομών, κάθε τεχνικής εκπαίδευσης και κάθε επιστημονικοτεχνικής έρευνας και που μάλιστα οργανώνουν εδώ και χρόνια «λαϊκά» κινήματα ενάντια σε όλα αυτά, κινήματα στα οποία συμμετέχουν κυρίως τα πιο καθυστερημένα μικροαστικά στρώματα, ιδιαίτερα τα πιο παρασιτικά της κρατικο-υπαλληλίας καθώς και εκείνοι οι φοιτητές που το όραμά τους είναι να γίνουν κρατικοί υπάλληλοι. Στην κοινωνική βάση τους όλα τα παραπάνω κόμματα, ιδιαίτερα το ψευτοΚΚΕ είναι κόμματα της κρατικής υπαλληλίας και ο δημιουργικός ψευτοσοσιαλισμός τους συνίσταται στην κρατικο-υπαλληλοποίηση του προλεταριάτου, και όχι στη συντριβή του αστικού κράτους και στην κατάργηση της κρατικο-υπαλληλικής νοοτροπίας και τελικά του κράτους γενικά από το προλεταριάτο που θα πάρει την εξουσία. Ωστόσο στην ηγεσία τους ούτε ο ΣΥΡΙΖΑ, ούτε το ψευτοΚΚΕ, που ουσιαστικά δίνει την κατεύθυνση σε όλη του

την εξωκοινοβουλευτική αυλή, είναι μικροαστικά κόμματα. Είναι κόμματα πρακτορεία της ρώσικης υπερδύναμης που απλά χρησιμοποιούν τα πιο αντιδραστικά στρώματα της μικροαστικής τάξης, καθώς και το μικροαστικό αντικαπιταλισμό για να υπηρετήσουν το αφεντικό τους. Και τα χρησιμοποιούν ειδικά στο παραγωγικό σαμποτάζ όπου μόνο με τη βοήθεια αυτών των στρωμάτων η Ρωσία και η σύμμαχός της Κίνα μπορούν να τσακίσουν κάθε παραγωγική δύναμη που δεν μπορούν να ελέγξουν. Η Ρωσία και η Κίνα θέλουν την Ελλάδα αποικιακή τους βάση μέσα στην ΕΕ. Γι αυτό θέλουν να ελέγξουν, βασικά η πρώτη, το κράτος, τις βασικές υποδομές, (ενέργεια και ενεργειακά δίκτυα, λιμάνια, αυτοκινητόδρομους) καθώς και την ακριβή αστική και τουριστική γη. Όμως δεν θέλουν να δημιουργήσουν ένα μεγάλο βιομηχανικό προλεταριάτο επειδή αυτό δεν θα ανέχεται ούτε την άγρια ταξική, ούτε την εθνική καταπίεση αυτών των νεοχιτλερικών νεοαποικιοκρατών. Γι αυτό ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ, καθώς και ο αντιδραστικός στην ηγεσία του εξωκοινοβουλευτικός συρφετός που ακολουθεί το δεύτερο, χτυπάνε με λύσσα τη μεγάλη σύγχρονη παραγωγή, την τεχνική εκπαίδευση και κάθε επιστημονικοτεχνική έρευνα, ιδιαίτερα κάθε μεγάλη επένδυση του ντόπιου ή του δυτικού κεφάλαιου.

Στην πραγματικότητα το μέτωπο που σηκώνει τις σημαίες της εργατικής Πρωτομαγιάς στη χώρα μας είναι εδώ και πολλά χρόνια, αλλά πιο συνειδητά μετά τη ρώσικη προσάρτηση της Κριμαίας και εντελώς συνειδητά μετά τις σφαγές της Συρίας, το πιο αντεργατικό μέτωπο που υπάρχει αν εξαιρέσει κανείς τους κανίβαλους ναζιστές της «Χρυσής Αυγής» που είναι τόσο αφοσιωμένοι υπηρέτες της Ρωσίας, όσο είναι η ηγεσία

Συνέχεια στη σελ. 14

Παρακαλούμε
τους αναγνώστες μας
να στέλνουν τα γράμματα
ή τις επιταγές τους στη δ/ση
Χαλκοκονδύλη 35, Αθήνα,
ΤΚ 10432, ή στο όνομα
Κώστας Κούτελος,
ΤΘ 3408 Τ.Κ. 10210, Αθήνα

Για τις οικονομικές σας
ενισχύσεις μπορείτε
να χρησιμοποιείτε
το λογαριασμό μας
στην Εθνική Τράπεζα:
160/764962-29

ΝΕΑ ΑΝΑΤΟΛΗ

Μηνιαία εφημερίδα
Ιδιοκτήτης:
Κεντρική Επιτροπή της ΟΑΚΚΕ
Εκδότης σύμφωνα με το νόμο:
Κώστας Κούτελος
(Κωδικός 2998)
ISSN 1791-6593
Χαλκοκονδύλη 35, 5ος όροφος
Τ.Κ. 104 32 Αθήνα
Τηλ.- Φαξ: 210-5232553
Ετήσια συνδρομή: 20 Ευρώ
Εξαμηνιαία: 10 Ευρώ

Οι δανειστές με επικεφαλής τους ρωσόδουλους των οργάνων της ΕΕ αποθεώνουν τον Τσίπρα για τα κάλπικα υπερπλεονάσματα

Αμα είσαι κατά συρροή δολοφόνος αλλά έχεις μαζί σου όλες τις μεγάλες δυνάμεις μπορείς να συνεχίζεις απρόσκοπτα το έργο σου

Λέγαμε πάντα ότι η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ δεν ήρθε για να φύγει έτσι απλά όπως κάθε άλλη κυβέρνηση, αλλά ότι ήρθε για να στήσει ένα πανίσχυρο φασιστικό κρατικό αλλά και παρακρατικό μηχανισμό που θα της επιτρέψει είτε σαν κυβερνητική πλειοψηφία, είτε σαν ρυθμιστική μειοψηφία να μένει στην εξουσία. Αυτό όχι γιατί η ίδια έχει κάποιες ξεχωριστές ικανότητες, αλλά γιατί είναι ο πιο πολύτιμος ο πιο βασικός πολιτικός εκπρόσωπος του νέου μπλοκ εξουσίας που στήνει στη χώρα μας η πούτινική Ρωσία σε συνεργασία με την επίσης φασιστική Κίνα. Αυτή η συμμορία δεν άφησε καταστροφή που να μην κάνει με μεγαλύτερη την εσκεμμένη χρεωκοπία των τραπεζών και το συνεπακόλουθο τσάκισμα, που θα συνεχιστεί για χρόνια του τραπεζικού δανεισμού. Επίσης συνέχισε με μεγαλύτερο ζήλο από κάθε προκάτοχό της να σαμποτάρει όλες τις επενδύσεις, ιδιαίτερα τις πολύ μεγάλες για τις οποίες είχε αναλάβει δεσμεύσεις απέναντι στους δανειστές, και βέβαια να παραχωρεί σχεδόν τζάμπα όλες τις βασικές υποδομές της χώρας και τα πιο καλά κομμάτια γης στα νέα ανατολικά αφεντικά της.

Κι όμως αυτή η πιο καταστροφική, η πιο απατεωνίστικη, η πιο μισητή στο λαό, η θρασύτερη και η πιο τραμπούκικη κυβέρνηση της μεταπολίτευσης παίρνει από τους ευρωπαίους πιστωτές της χώρας όχι μόνο τους μεγαλύτερους επαιίνους που έχει πάρει οποιαδήποτε προηγούμενη, αλλά αυτοί ανακοινώνουν ότι θα της δώσουν πολύ μεγαλύτερες ελευθερίες στα έξοδά της και σημαντική ελάφρυνση των δόσεων που θα πληρώνει στους δανειστές της. Της δίνουν δηλαδή πραγματικές πολιτικές και οικονομικές διευκολύνσεις για να παραμείνει με τις κατάλληλες συμμαχίες στην εξουσία μετά τις εκλογές που έρχονται. Το μόνο πραγματικό στοιχείο από το οποίο πιάνονται για να κάνουν αυτές τις παραχωρήσεις είναι το πρωτογενές πλεόνασμα του 2017 που το έφτιαξε ο Τσίπρας διπλάσιο από όσο του ζητήσανε οι δανειστές, για να τους δείξει την συνεπεια του στην δέσμευσή του να αποπληρώνει το χρέος. Αλλά όπως γράφουμε σε άλλο σημείωμα μας όλο αυτό το υπερπλεόνασμα βγήκε από τον παραπέρα στραγγαλισμό μιας οικονομίας που δεν τροφοδοτείται με επενδύσεις, με αποτέλεσμα να μην υπάρχει ουσιαστική ανάπτυξη, η οποία θα ήταν η μόνη εγγύηση για ένα βιώσιμο πρωτογενές πλεόνασμα οπότε αυτό το χρέος θα μπορούσε να αποπληρώνεται. Κι όμως η κυβέρνηση των σαμποταριστών εισπράττει συγχαρητήρια για τις λαμπρές επιδόσεις της.

Αυτά δεν γίνονται απλά με διπροσωπίες και απάτες προς τους δανειστές. Αυτά γίνονται μόνο αν πρακτορεύεις συμφέροντα μιας υπερδύναμης που επειδή είναι φασιστική υπερσυγκεντρωτική στην άσκηση της κρατικής εξουσίας της, δηλαδή έχει τη δυνατότητα της συνομοτικής δράσης, και έχει και την κατάλληλη παράδοση, διαθέτει σήμερα την πιο επεμβατική και εισοδιστική διπλωματία του κόσμου. Αυτή της επιτρέπει ως τώρα: να έχει δικό της πρόεδρο στις ΗΠΑ, δικό της διπρόσωπο καγκελλάριο στη Γερμανία, να έχει πετάξει έξω από την ΕΕ την Αγγλία, δηλαδή τη μόνη χώρα που της βγάζει γλώσσα, και να έχει χάσει με υπομονή και πείσμα τον έναν μετά τον άλλο στενούς φίλους της σε όλα τα βασικά πόστα της γεμάτης εσωτερικές αντιθέσεις ΕΕ. Έτσι εξασφάλισε με τη βοήθεια της Μέρκελ τη θέση του αρχηγού της Κομισιόν για τον Γιουνκέρ, τη θέση του ΥΠΕΞ της ΕΕ για τη Μογκερίνι, τη θέση του Ντάισελμπλουμ για τον Σεντένο, αφού προηγουμένως ξεπάστρεψε πάλι με τη βοήθεια της Μέρκελ τον αληθινό αρχηγό του Γιούρογκρουπ Σόμπλε και έβαλε στη θέση του τον Σολτς. Ταυτόχρονα οι γενικοί πολιτικοί συσχετισμοί στην Ευρωζώνη υπέρ της Ρωσίας άλλαξαν δραματικά τον τελευταίο χρόνο με την άνοδο μιας ανοιχτά φιλορώσικης κυβέρνησης στην Αυστρία και πιο πολύ με την ανοιχτά φιλορώσικη πλειοψηφία που βγήκε από τις ιταλικές εκλογές.

Χρειάστηκε δηλαδή πολλή δουλειά προηγούμενα και μπόλι-κα χρόνια ώστε ο περιφερειακός της πρακτορισκός του Πούτιν Τσίπρας να ακούει τέτοιους επαιίνους και οι αναλυτές της ΝΔ να καταπλήσσουν πως γίνεται οι πιστωτές να βγάζουν πρώτον έξω από τα μνημόνια τον καταστροφέα ΣΥΡΙΖΑ, δηλαδή να μην απαιτούν από καν προληπτική γραμμική στήριξης αδειάζοντας τον διοικητή της Τράπεζας της Ελλάδας και σύμμαχο της ΝΔ Σουρνάρα, δηλαδή τον κατεξοχήν οικονομικό εκπρόσωπο των πιστωτών στη χώρα. Αυτά όλα σημαίνουν ότι η πολιτική θέση της ΝΔ, που στην πολιτική της βάση είναι φιλοευρωπαϊκή, αδυνατίζει εξαιρετικά.

Η εξήγηση που δίνουν για αυτό οι φιλοΝΔ αναλυτές είναι ότι οι δανειστές προτιμούν την κυβέρνηση Τσίπρα επειδή επιβάλλει όλα τα μέτρα περικοπών καλύτερα από κάθε άλλη προηγούμενη γιατί ως αριστερή δεν έχει απέναντι της κανένα λαϊκό και εργατικό απεργιακό κίνημα. Αυτή η εξήγηση δεν έχει ουσιαστική βάση γιατί κιόλας από την περίοδο Σαμαρά τα διάφορα λαϊκά «κινήματα» είχαν αποσυρθεί από το βαθύ καθεστώς και δεν ήταν αυτά που εμπόδιζαν τις πολιτικές περικοπών. Από την άλλη δεν μπορεί να εξηγήσει γιατί οι πι-

στωτές δεν νοιάζονται για το ότι όλα τα βασικά νούμερα της οικονομίας πέρα από αυτό το εύκολα δημιουργούμενο από μια κυβέρνηση 4% δείχνουν στασιμότητα ως κάμψη για την πραγματική οικονομία, ιδίως ο συνεχιζόμενος στραγγαλισμός των επενδύσεων και κυρίως το νέο τελεμάταμα της μεγαλύτερης επένδυσης, αυτής του Ελληνικού, ενώ ούτε η επένδυση του Χρυσού προχωράει. Μόνο τους αυτά τα δύο τελευταία δείχνουν ότι η κυβέρνηση αυτή εφαρμόζει μόνο τα φορολογικά

μνημονιακά μέτρα που στραγγαλίζουν την κατανάλωση και τη μικρομεσαία παραγωγή και κανένα από τα μέτρα που ξεμπλοκάρουν την ανάπτυξη. Αυτό δεν αντιστοιχεί στα συμφέροντα των δανειστών αλλά στα συμφέροντα της Ρωσίας και της Κίνας στην Ελλάδα και στην Ευρώπη ευρύτερα. Γιατί μια άρρωστη Ελλάδα θα συνεχίσει να αρρωσταίνεται και να αποσαθρώνει όλη την Ευρώπη.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΒΡΩΜΙΚΟ ΥΠΕΡΠΛΕΟΝΑΣΜΑ

Για δεύτερη χρονιά το πρωτογενές πλεόνασμα της Γενικής Κυβέρνησης* εκτοξεύτηκε στα ύψη. Σύμφωνα με την ανακοίνωση της Eurostat και της ΕΛΣΤΑΤ, τα έσοδα μείον τα έξοδα της Γενικής Κυβέρνησης, χωρίς τις πληρωμές των τόκων, δηλαδή το πρωτογενές πλεόνασμα του 2017, έφτασε τα 7,08 δις ή το 4% του ΑΕΠ. Το δανειακό πρόγραμμα, ακολουθεί λίγο διαφορετικούς κανόνες υπολογισμού των ισοζυγίων από αυτούς που ακολουθεί η Eurostat. Οπότε το 4% του πρωτογενούς πλεονάσματος της Eurostat αντιστοιχεί σε πλεόνασμα 4,2% του προγράμματος.

Όμως οι δανειστές και τα μνημόνια τους απαιτούσαν πλεόνασμα μόνο 1,75 % του ΑΕΠ και όχι 4,2%. Αυτή η διαφορά αντιστοιχεί σε 4 επιπλέον δις. Οι σαμποταριστές σχηματίζουν αυτό το υπερπλεονάσμα με το να τσακίζουν παραπέρα την υπονομευμένη παραγωγή υπερφορολογώντας άμεσα ή μέσω ασύλληπτα ψηλών ασφαλιστικών εισφορών ιδιαίτερα τους μικρομεσαίους και ψηλού επιπέδου συνταξιοδοτικές και κοινωνικές εξασφαλίσεις για τον πληθυσμό τους. Εδώ οι συντάξεις και η υγεία βυθίζονται ασταμάτητα σε δολοφονικά, ιδιαίτερα για τη φταχολογία, επίπεδα, ενώ την ίδια ώρα οι μεγάλες αυτές ρουφιήτρες συνεχίζουν με την έγκριση των δυτικών μονοπωλιστών να υπερφορολογούν με τους έμμεσους φόρους τους πιο φτωχούς.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat και ΕΛΣΤΑΤ το 41% του υπερπλεονάσματος δηλαδή τα 2,9 δις από τα περίπου 7 δις του συνολικού υπερπλεονάσματος, προέρχεται από τα ασφαλιστικά ταμεία, δηλαδή από την αύξηση των ασφαλιστικών εισφορών και από την μείωση των συντάξεων! Ένα άλλο κομμάτι του πλεονάσματος, ύψους 441 εκ. ευρώ ή ποσοστό 6,7% πρόκυψε από την τοπική αυτοδιοίκηση, δηλαδή από μικρότερες κοινωνικές παροχές των Δήμων. Το πρωτογενές επομένως πλεόνασμα των 7,08 δις σχηματίστηκε κατά 47,7% από τα δύο αυτά πλεονάσματα, από το φόρτωμα δηλαδή της παραγωγής με αυξημένες ασφαλιστικές εισφορές χωρίς κανένα όφελος για εργαζόμενους και συνταξιούχους.

Με αυτό το υπερπλεόνασμα των 7, 08 δις, το δημόσιο χρέος αντί να μειωθεί αυξήθηκε απόλυτα Από 315,009 δις το 2016, ή 180,8% του ΑΕΠ, ανέβηκε στα 317,407 δις το 2017 ή στο 178,6 % του ΑΕΠ. **Η απόλυτη αύξηση του δημόσιου χρέους ήταν 2,398 δις. Η ποσοστιαία του μείωση οφείλεται στην αύξηση του ΑΕΠ.** Το ΑΕΠ, σύμφωνα με την ΕΛΣΤΑΤ από 174,199 δις το 2016 αυξήθηκε στα 177,735 δις το 2017, αύξηση 3,536 δις ή 2 %.

Έτσι σχηματίζονται τα πλεονάσματα από τους σαμποταριστές συν από τις μειώσεις στις δαπάνες για δημόσια έργα, συν την στάση πληρωμών του δημοσίου στους κάθε λογής προμηθευτές του, ιδιαίτερα μάλιστα στους προμηθευτές στον τομέα της υγείας.

Οι σαμποταριστές εκμεταλλεύονται τον σάπιο χαρακτήρα των ευρωπαϊών μονοπωλιστών που κάτω από την ηγεσία των ρωσόφιλων ηγετικών στελεχών της ΕΕ καταστρέφουν την χώρα

Μπροστά στη θέα του χρήματος ή στην ιδεατή συγκέντρωσή του στο πρωτογενές υπερπλεόνασμα, οι διεθνείς χρηματιστηριακές αγορές οι οποίες πιο πολύ ενδιαφέρουν τους ευρωπαίους, ηρεμούν. Το βασικό γεγονός για τις αγορές είναι ότι ο Έλληνας χρεώστης απέδειξε για δεύτερη συνεχή χρονιά ότι έχει ένα τρόπο να συγκεντρώνει χρήματα για να πληρώνει το κρατικό χρέος, χωρίς να πολυνοιάζονται αν αυτό το κάνει υπονομεύοντας την δυνατότητα της χώρας για τις μελλοντικές της πληρωμές. Σε ένα ζώο δεν μπορείς να υπόσχεται την τροφή του για το μέλλον ώστε να ηρεμήσει τώρα. Πρέπει να του δίνεις τώρα την τροφή του.

Είναι αλήθεια ότι τα οικονομικά επιτελεία των δανειστών

δεν συμπεριφέρονται με τα τόσο πρόσκαιρα αντανάκλαστικά των χρηματιστηριακών αγορών γιατί σκέφτονται αν κάποτε τα δανεικά τους θα εξοφληθούν, ενώ ειδικά οι ευρωπαίοι πιστωτές σκέφτονται περισσότερο μήπως κάποια στιγμή η Ελλάδα χρεωκοπήσει και αυτό παρασύρει προς τα κάτω όλη την ΕΕ. Μάλιστα το ΔΝΤ, που δεν είναι δεσμευμένο από τις προσπάθειες των ρωσόφιλων της ΕΕ να προστατεύσουν τον Τσίπρα, αποκάλυψε ότι το υπερπλεόνασμα είναι αποτέλεσμα του χτυπήματος της παραγωγής (<http://www.capital.gr/oikonomia/3287144/tomsen-i-athina-exontose-tin-anaptuxi-me-forous>). Σύμφωνα με το ΔΝΤ αυτό σημαίνει ότι κάποια στιγμή δεν θα μπορεί να παράγει νέο πρωτογενές πλεόνασμα οπότε πρέπει οι βασικοί δανειστές της Ελλάδας, που είναι οι ευρωπαίοι, να μειώσουν το ελληνικό χρέος ώστε να μην πηγαίνουν πολλά λεφτά σε τοκοχρεωλύσια, αλλά σε ανάπτυξη, οπότε έτσι θα μπορούν να παράγονται υγιή πλεονάσματα, δηλαδή μόνο έτσι θα μπορεί να αποπληρωθεί το χρέος οπότε να πάρει τελικά τα λεφτά του και το ΔΝΤ.

Η εκτίμηση αυτή του ΔΝΤ ότι δηλαδή το ελληνικό πρωτογενές πλεόνασμα δεν είναι κάτι το υγιές οπότε και βιώσιμο είναι πιο σωστή από τον εντελώς ηλίθιο, πολιτικής αιτιολογίας, ισχυρισμό των ευρωπαίων δανειστών ότι η Ελλάδα πάει καλά. Όμως από την άλλη και η θέση του ΔΝΤ ότι η Ελλάδα θα μπορέσει να αποπληρώσει το χρέος της αν οι ευρωπαίοι δανειστές της μειώσουν σημαντικά το χρέος, οπότε και τα τοκοχρεωλύσια θα μειωθούν, είναι τελείως λαθεμένη πιθανά επίσης με πολιτικά κίνητρα για να έρθει σε δύσκολη θέση η ΕΕ (προηγούμενα γραμμή Ομπάμα, τώρα Τραμπ). Είναι λαθεμένη γιατί αν το ελληνικό χρέος μειωθεί, δηλαδή αν τα τοκοχρεωλύσια μειωθούν τα κρατικά λεφτά που θα περισσεύουν κάθε χρόνο από αυτή τη μείωση δεν θα πηγαίνουν σε καμιά ανάπτυξη, όπως πιστεύει το ΔΝΤ, αλλά θα πηγαίνουν στην πληρωμή των ανατολικών κρατικομονοπωλιστών και των ντόπιων και των δυτικών συνεργατών τους, καθώς και στον πολυάριθμο πολιτικό στρατό που θα συντηρεί το πολιτικό καθεστώς των νεοδοσιλόγων για να διατηρεί την εξουσία του. Θα πηγαίνει δηλαδή κυρίως στην πληρωμή μιας παρασιτιστικής μάζας που θα αποτελείται από τα χειρότερα στοιχεία της απέραντης κρατικο-υπαλληλικής μηχανής και από ένα μεγάλο πλήθος μικρομεσαία εργαλαβικά λαμόγια στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας.

Οπωσδήποτε πάντως πολύ χειρότερες από το ΔΝΤ είναι οι πολιτικές ηγεσίες της ΕΕ που συμπορεύονται με τη διπρόσωπη πρόην σταζίτσια Μέρκελ και τον αγαπημένο της Γιουνκέρ και δεν κρύβουν τον θαυμασμό τους για το «ελληνικό θαύμα». Ο Γιουνκέρ μόλις βγήκε το υπερπλεόνασμα της πείνας και της καταστροφής ήρθε αμέσως στην Αθήνα, πριν κοπάσουν οι πρώτες ενστικτώδεις αντιδράσεις των αγορών σε αυτό το νέο, για να στηρίξει πολιτικά τον Τσίπρα απέναντι τόσο στην μη ρωσόφιλη αστική τάξη, που τον έχει ζήσει σαν σαμποταριστή όσο και απέναντι στο λαό που τον απεχθάνεται σαν θρασύτατη και απατεωνίστικη αιματοροφήχτρα. Διαβεβαίωσε δηλαδή τον ελληνικό λαό ότι ο Τσίπρας ακολουθεί μια καλή οικονομική πολιτική και ότι τελειώνει τα μνημόνια τον Αύγουστο, και μαζί τους τελειώνουν και τα βάσανα του. Εμφανίστηκε δηλαδή σαν μεγαλύτερος ψεύτης και από τον Τσίπρα. Έτσι είναι το πρακτορικό.

Η ΕΕ και το ΔΝΤ δανείζουν τεράστια ποσά στους χρεοκόπους, για να βγάλουν τη χώρα από τη χρεωκοπία, ενώ ταυτόχρονα αποδέχονται κάθε παραβίαση των αναπτυξιακών πλευρών των μνημονίων και κλείνουν τα μάτια στο ανοιχτό σαμποτάρισμα της οικονομίας από όλες τις κυβερνήσεις, αλλά πιο πολύ από τους αρχισαμποταριστές της σημερινής πιο ρωσόφιλης από όλες τις κυβερνήσεις. Έτσι οι δανειστές διαγράφουν στην πράξη την παραγωγική ανάπτυξη της χώρας και την ικανότητά της για την πληρωμή των χρεών της. Γιατί είναι αδύνατο να υπάρχει μια έστω και μικρή πραγματική ανάπτυξη του ΑΕΠ όσο καταστρέφονται σταδιακά οι υποδομές της χώρας και μειώνονται τα παραγωγικά πάγια της (δες άλλο άρθρο στο ίδιο φύλλο της Νέας Ανατολής), όσο δεν εξοφλεί το κράτος τις υποχρεώσεις του στους προμηθευτές, όσο πέφτει παραπέρα η αποταμίευση των νοικοκυριών, και στο βάθος όσο δεν αυξάνεται η παραγωγικότητα της εργασίας παρά την πτώση των μισθών λόγω μη εκσυγχρονισμού των παραγωγικών

Συνέχεια στη σελ. 14

ΣΗΜΑΝΤΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΝΙΚΗ Η ΑΘΩΩΣΗ ΤΩΝ ΔΥΟ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Αθώωθηκαν οι δύο νεολαίοι σύντροφοι Βαγγέλης Χρήστου και Γρηγόρης Χρήστου που παραπέμφθηκαν στη δίκη του Μονομελούς Πλημμελειοδικείου Πειραιά με την κατηγορία της διακεκριμένης φθοράς (ποινή έως 2 χρόνια) επειδή έγραφαν τα συνθήματα «Εκτός Νόμου η Χρυσή Αυγή» και «Όλα τα κόμματα μαζί προστατεύουν τους ναζί» στον εξωτερικό τοίχο ενός σχολείου. Η εισαγγελέας πρότεινε καταδίκη ενώ η πρόεδρος αποφάσισε ότι λόγω αμφιβολιών οι κατηγορούμενοι κηρύσσονται αθώοι. Το σκεπτικό της απόφασης ήταν ότι δεν αποδείχθηκε ότι υπήρχε πρόθεση να προξενήσουν φθορά.

Από τη στεγνή νομική άποψη αποδείχθηκε στην ακροαματική διαδικασία ότι δεν μπορούσε να στοιχειοθετηθεί η κατηγορία αφού με τις φωτογραφίες που προσκομίστηκαν από την υπεράσπιση αποδεικνυόταν ότι τα δύο συνθήματα της ΟΑΚΚΕ ήταν γραμμένα πάνω από άλλα ξεθωριασμένα συνθήματα, ενώ γενικά το σχολείο ήταν πνιγμένο στα συνθήματα, ανάμεσα τους και εκείνα της ΧΑ, οπότε θα ήταν γελοίοτητα το να ισχυριστεί κανείς ότι προξενούσαν περισσότερη φθορά από όση υπήρχε. Το επιβαρυντικό στοιχείο για τη χρήση της μάσκας κατέπεσε από την ώρα που και ο σύντροφος που στη τσέπη του βρέθηκαν δύο μάσκες προσκόμισε την απόδειξη ότι ήταν σε μάθημα ηλεκτροκόλλησης πριν πάει για αφισοκόλληση αλλά και ο μάρτυρας αστυνομικός δεν μπορούσε να επιμείνει στην αρχική του κατάθεση ότι οι δύο σύντροφοι φορούσαν μάσκα και δήλωσε ότι δεν θυμόταν καλά.

Κυρίως όμως εκτιμάμε ότι από πολιτική άποψη θα ήταν πολύ δύσκολο να καταδικαστούν συνολικά από το πολιτικό σύστημα δημοκράτες αντιναζιστές που ζητούν να απαγορευτεί η ΧΑ την ώρα ακριβώς που αυτή η γραμμή της ΟΑΚΚΕ επιβεβαιώνεται παταγωδώς από τα γεγονότα καθώς αυτή η δολοφονική συμμορία οργιάζει στέλνοντας αντι-

φασίστες στο νοσκομείο, τρομοκρατώντας μαθητές στα σχολεία (Σαντορίνη), ποδοπατώντας τη Βουλή και κάθε έννοια κοινοβουλευτικής δημοκρατίας, ενώ παλιά και νέα παρακλάδια τους καίνε γραφεία μεταναστών.

Θα ήταν μάλιστα ιδιαίτερα δύσκολο στην αστυνομία του ΣΥΡΙΖΑ να δικαιολογήσει τις επιλεκτικές συλλήψεις, τα φασιστικά καμώματα και τις σκευωρίες των αστυνομικών που συνέλαβαν τους συντρόφους, καθώς και να καλύψει πολιτικά μια εισαγγελέα που με τόσο πάθος υπεράσπισε μπροστά στους τελευταίους τη ναζιστική συμμορία χωρίς να κρύψει καθόλου ότι αυτός ήταν ο πραγματικός λόγος της παραπομπής τους σε δίκη και καθόλου οι φθορές και τα συναφή.

Η πολιτικά αυτή αδύναμη θέση του διακομματικού καθεστώτος που προστατεύει τη ΧΑ αποκαλύφθηκε στο δικαστήριο από τους δύο μάρτυρες υπεράσπισης που κατέθεσαν. Κατά σειρά, ήταν η συντρόφισσα Ρένα Κούτελου, μέλος της ΚΕ, που ήταν αυτόπτης μάρτυρας στη σύλληψη καθώς συμμετείχε στο συνεργείο που έγραφε συνθήματα και η οποία κατήγγειλε πολύ αποδεικτικά και με δύναμη το φασιστικό, φιλοχρυσανγίτικο χαρακτήρα της δίωξης, και μετά ο σύντροφος γραμματέας της ΚΕ Ηλίας Ζαφειρόπουλος,

που μίλησε λίγο πιο γενικά για τον αντιφασισμό και το υποχρεωτικό για την ΟΑΚΚΕ γράψιμο των συνθημάτων στους τοίχους.

Το χαρακτηριστικό σε αυτές τις καταθέσεις ήταν οι διαρκείς διακοπές που έκανε η έδρα στους μάρτυρες υπεράσπισης όταν επιχειρούσαν –και με πάλη το κατάφεραν– να μιλήσουν για την αποδεδειγμένη πολιτική πρόθεση των δικωτικών αρχών, η οποία πρόθεση αποκάλυπτε ότι δεν υπήρχε κανένα θέμα φθοράς, πέρα από τα επίσης πολύ ισχυρά τεχνικά αποδεικτικά στοιχεία.

Όμως αυτό που καθόρισε τη φυσιογνωμία της δίκης ήταν η σθεναρή και αποφασιστική στάση των δύο κατηγορούμενων νεολαίων που με τις ερωτήσεις τους στον μάρτυρα αστυνομικό αποκάλυψαν πόσο ψεύτικο ήταν το κατηγορητήριο, ενώ στη συνέχεια στις απολογίες τους τόνισαν πόσο σωστά έκαναν που έγραφαν αυτά τα συνθήματα κυρίως από πολιτική άποψη. Βέβαια, όπως και οι μάρτυρες υπεράσπισης, οι κατηγορούμενοι ξεκαθάρισαν ότι είναι στο στυλ της ΟΑΚΚΕ, για να μην έρχεται σε σύγκρουση με τις διαθέσεις του κόσμου που θέλει να πείσει, να γράφει μόνο σε επιφάνειες που ήδη έχουν συνθήματα. Όμως αυτό που ιδιαίτερα τόνισαν είναι ότι αυτό το γράψιμο συνθημάτων πρέπει να γίνεται, ιδιαίτερα όσο η αντιναζιστική φωνή της ΟΑΚΚΕ πνίγεται, και μάλιστα πρέπει ιδιαίτερα να γίνεται στα σχολεία όπου οι ναζιστές και κάνουν προπαγανδιστική δουλειά και τρομοκρατούν. Το ζουμί της υπεράσπισης τους ήταν ότι

δεν μπορούν οι ναζί να γράφουν συνθήματα και να μη γράφουν οι αντιναζιστές, ενώ και οι δύο συγκέντρωσαν τα πυρά τους στη φιλοχρυσανγίτισσα εισαγγελέα. Στη διάρκεια αυτών των απολογιών η πίεση της έδρας να μιλήσουν οι κατηγορούμενοι για τη φθορά και μόνο για τη φθορά, και να μην λένε τίποτα για τον πολιτικό χαρακτήρα της δίωξης –που όπως έλεγαν δεν ενδιαφέρει το δικαστήριο– έγινε σχεδόν αφόρητη. Όμως οι νεολαίοι κατηγορούμενοι έμειναν αμετακίνητοι στην επιμονή τους να θέσουν σαν πρώτη την ανάγκη της πολιτικής δημοκρατικής έκφρασης, πρώτη και από την οποιαδήποτε φθορά.

Στη δίκη ήταν αποφασιστικός ο ρόλος του συνηγόρου υπεράσπισης, του δημοκράτη αντιφασίστα Θανάση Τάρτη, δικηγόρου Χαλκίδας, ο οποίος πρόσφερε αποκλειστικά από πεποίθηση τις υπηρεσίες του σε αυτή τη δίκη και ο οποίος ενώ ήταν καταπέλτης και στο τυπικά νομικό μέρος στο οποίο η έδρα ήθελε να κρατήσει τη δίκη δεν δίστασε να προειδοποιήσει το δικαστήριο, απαντώντας στην καταδικαστική πρόταση της εισαγγελέως, πόσο σκανδαλωδώς διαβλητή θα ήταν μια απόφαση καταδίκης, και πόσο θα δικαίωνε την επίσης σκανδαλώδη δίωξη ενός αντιφασίστα δικηγόρου ο οποίος έσβη-

νε συνθήματα της «Χρ. Αυγής» στο Καρπενήσι.

Η αθωωτική απόφαση μετά από το παραύ ατιμώρητης ναζιστικής κτηνώδους επιθετικότητας τον τελευταίο καιρό, αντιμετώπιστηκε με χειροκρότημα από τους συντρόφους, φίλους και συμπαραστάτες που ήταν στην αίθουσα. Ήταν σαν μια πνοή φρέσκου αέρα η οποία αποδείκνυε ότι όσο και να εφορμάει ο ναζισμός, όση κάλυψη και προστατευτική νομιμότητα να έχει εξασφαλίσει από το διακομματικό σύστημα, πάντα πρέπει αυτό το τελευταίο να λογαριάζει τις αυθόρμητες δημοκρατικές, βαθεία αντιναζιστικές διαθέσεις των πλατειών μαζών. Γι αυτό το λόγο πολύ δύσκολα το διακομματικό σύστημα μπορεί να ποινικοποιήσει σήμερα τον αντιναζισμό της ΟΑΚΚΕ - όχι μόνο επειδή αυτός συνειδητά εξαντλεί τα όρια του αστικού δημοκρατισμού και της ειρηνικής πολιτικής πάλης κόντρα σε κάθε βία που είναι προς το παρόν έξω και ενάντια σ τη συνείδηση των μαζών - αλλά κυρίως γιατί αν τον ποινικοποιήσει θα δείξει ότι η αληθινά επαναστατική γραμμή στο επίπεδο του αντιφασισμού είναι σήμερα αυτή που συμπυκνώνεται στο «εκτός νόμου η ΧΑ», που σημαίνει ένα πράγμα : ότι εντελώς συνυπεύθυνα με τη ΧΑ για τη χρυσανγίτικη βία είναι σήμερα τα κόμματα που την έχουν «εντός νόμου».

Αυτό ήταν κατά τη γνώμη μας το δίλημμα στο οποίο βρέθηκε το διακομματικό μπλοκ των προστατών της ΧΑ σε αυτή τη δίκη. Είτε θα αθώωνε τους δύο νεολαίους της ΟΑΚΚΕ, οπότε θα έφερνε αισιοδοξία και ώθηση στον πλατύ πολιτικό αντιναζισμό των μαζών, δηλαδή στην καταγγελία των «καθώς πρέπει» προστατών του ναζισμού δεξιών και «αριστερών», είτε θα τους καταδίκασε οπότε θα πρόβαλε το «εκτός νόμου» σαν την πιο προωθημένη και επαναστατική γραμμή μέσα στην αντιφασιστική πρωτοπορία. Διάλε-

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΗ ΣΥΛΛΗΨΗ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΠΟΥ ΕΓΓΡΑΦΑΝ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΚΑΤΑ ΤΗΣ «ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ» (22/3/2018)

Αστυνομικοί συνέλαβαν στις 11 το βράδυ της 21/3 δύο συντρόφους μας νεολαίους της ΟΑΚΚΕ επειδή έγραφαν συνθήματα κατά της «Χρυσής Αυγής» στον Πειραιά. Οι αστυνομικές αρχές τους οδηγούν σήμερα στον εισαγγελέα με την κατηγορία για «διακεκριμένη περίπτωση φθοράς», άρθρο 382 του Ποινικού Κώδικα.

Πρόκειται για τους συντρόφους μας Βαγγέλη Χρήστου, ηλεκτροσυγκολλητή στην Επισκευαστική Ζώνη Περάματος και τον Γρηγόρη Χρήστου μαθητευόμενο μηχανικό στη ναυπηγική βιομηχανία, που συνελήφθησαν την ώρα που έγραφαν τα συνθήματα: «εκτός νόμου η Χρυσή

Αυγή» και «όλα τα κόμματα μαζί προστατεύουν τους ναζί» στον τοίχο ενός σχολείου που ήταν εντελώς καλυμμένος από συνθήματα (θα αναρτηθούν σχετικές φωτογραφίες στην ιστοσελίδα μας). Πραγματικά μόνο χρυσανγίτες θα μπορούσαν να ενοχληθούν από αυτά τα συνθήματα.

Δεν είναι τυχαίο ότι η σύλληψη έγινε με σκαιότρόπο και μεσωματική έρευνα από τους δύο αστυνομικούς, ενώ ο ένας επιχειρήσε να εκφοβίσει τους συντρόφους πιάνοντας το όπλο του. Το πιο χαρακτηριστικό είναι ότι κατά την προανάκριση οι ίδιοι αυτοί αστυνομικοί για να επιβαρύνουν τη θέση

των συντρόφων κατέθεσαν συκοφαντικά και με φασιστικό θράσος ότι οι σύντροφοι φορούσαν μάσκες! Αυτό που συνέβη είναι ότι βρήκαν δύο μάσκες προστασίας για την ηλεκτροσυγκόλληση στις τσέπες του Βαγγέλη Χρήστου, τις οποίες είχε αναγκαστικά μαζί του γιατί βγήκε να γράψει τα αντιναζιστικά συνθήματα μετά από πολλές ώρες δουλειάς του σαν ηλεκτροσυγκολλητής.

Αφού περάσουν από τη σήμανση το πρωί, οι σύντροφοι θα μεταφερθούν στην εισαγγελία Πειραιά στις 12 περίπου το μεσημέρι.

Κείμενο που δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα λίγο πριν τη δίκη της 23/3 που αναβλήθηκε για τις 29/3

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΔΙΩΣΗΣ ΤΩΝ ΔΥΟ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΩΝ ΝΕΟΛΑΙΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

Νόμιμη η «Χρυσή Αυγή», εκτός νόμου οι δημοκράτες

Σήμερα στις 2 το μεσημέρι έχει προγραμματιστεί να γίνει στο Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά μετά από τη χθεσινή αναβολή, η δίκη των δύο συντρόφων μας Βαγγέλη Χρήστου και Γρηγόρη Χρήστου για διακεκριμένη περίπτωση φθοράς επειδή έγραφαν συνθήματα υπέρ της απαγόρευσης της «Χρυσής Αυγής» έξω από ένα σχολείο που οι τοίχοι του ήταν γεμάτοι συνθήματα.

Η μεγάλη σημασία αυτής της δίκης αναδεικνύεται μέσα από τα περιστατικά με τα οποία φτάσαμε σε αυτήν.

1. Το πρώτο είναι η ίδια η βίαιη σύλληψη των δύο συντρόφων από τους δύο αστυνομικούς. Δηλαδή δέχτηκαν απειλές, ο ένας από αυτούς έπιασε το περίστροφό του στη ζώνη του, τους μίλησαν σκαιά, και τους διέταξαν να σταθούν με την πλάτη στον τοίχο για να τους κάνουν σωματική έρευνα ενώ στη συνέχεια στη διαδρομή ως το τμήμα καταφέρονταν διαρκώς ενάντια στην πολιτική τους δράση.

2. Το δεύτερο και πολύ σοβαρότερο ήταν η σκευωρία την οποίαν κατασκεύασαν οι δύο αστυνομικοί προσθέτοντας στη δικογραφία το ψεύτικο γεγονός ότι οι σύντροφοι φορούσαν μάσκες όταν έγραφαν τα συνθήματα, και η οποία χρησιμοποιήθηκε στη συνέχεια από τον υπεύθυνο ασφάλειας του τμήματος Καμινίων για να τους παραπέμψει στην εισαγγελία με την κατηγορία της διακεκριμένης περίπτωσης φθοράς. Αυτή δεν είναι απλά μια συκοφαντία, που είναι γελοία, όταν αφορά Οακκίτες που είναι γνωστοί για τη στάση τους ενάντια σε κάθε είδους κουκούλας στην πολιτική δράση. Αυτό το ψεύτικο γεγονός το κατασκεύασε η αστυνομία επειδή βρήκαν στις τσέπες του ενός από τους δύο συντρόφους που είναι ηλεκτροσυγκολλητής τις δύο μάσκες ηλεκτροσυγκόλλησης που χρησιμοποιούσε πριν πάει να γράψει τα συνθήματα για να στηρίξει την κατηγορία και να προκαλέσει την επιβολή μεγαλύτερης ποινής.

3. Το τρίτο περιστατικό το οποίο ανέπτυξε σε επίπεδο πολιτικού εφιάλη τα δύο πρώτα είναι ότι όταν μεταφέρθηκαν οι δύο σύντροφοι με χειροπέδες στο δικαστήριο σαν εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου, βρέθηκαν μπροστά σε μια εισαγγελέα, η οποία θα αποφάσιζε για την παραπομπή σε δίκη των συντρόφων, η οποία όχι μόνο ήταν φανατισμένη υποστηρίχτρια των ναζι της «Χρυσής Αυγής» αλλά εκδήλωσε όλο το φανατισμό της δείχνοντας ανοιχτά ότι δεν θεωρούσε ένοχους τους συντρόφους για την επίσημη κατηγορία δηλαδή ότι ρύπαιναν, αλλά γιατί κατηγορούσαν τη «Χρυσή Αυγή». Έτσι τους επέπληξε γιατί ζητάνε να βγει εκτός νόμου η «Χρυσή Αυγή» που είναι νόμιμο κόμμα που το ψηφίζουν οι πολίτες, γιατί επικαλούνται οι ίδιοι το δικαίωμα στην έκφραση όταν η «Χρυσή Αυγή» δεν μπορεί να μιλήσει σε κα-

νένα κανάλι, γιατί τη λένε εγκληματική συμμορία όταν, κατά την άποψή της, εγκαλείται για ένα έγκλημα (τη δολοφονία του Π. Φύσσα), που το έκανε ένας (!) και το φορτώνουν σε όλους, εφαρμόζοντας τη θεωρία της «συλλογικής ευθύνης»!!!

Με λίγα λόγια βρισκόμαστε μπροστά σε ένα φιλοναζιστικό μηχανισμό, έναν βρώμικο χρυσαυγίτικο μηχανισμό μέσα στο κράτος, που οδηγεί σε δίκη τους συντρόφους μας και ουσιαστικά την ίδια την ΟΑΚΚΕ, έναν μηχανισμό ο οποίος θέλει να αποδείξει ότι όταν είναι νόμιμοι οι ναζιστές τότε οι εχθροί του ναζισμού, πρέπει να είναι παράνομοι, ή αλλιώς ότι η νομιμότητα των ναζι δεν προμηγνύει απλά με-

λωντική δικτατορία αλλά είναι κιόλας δικτατορία ενάντια σε όσους αντιστέκονται σε αυτή τη νομιμότητα. Με λίγα λόγια η ίδια αυτή η δίκη ενάντια στην ΟΑΚΚΕ αποδεικνύει την ορθότητα της θέσης της ότι δεν μπορεί να υπάρχει συνεπές κίνημα ενάντια στο ναζισμό και ειδικά ενάντια στους δολοφόνους της «Χρυσής Αυγής», αν δεν θέτει με σαφήνεια και ένταση σαν πρώτο αίτημα της αντιναζιστικής πάλης το να τεθούν οι ναζι εκτός νόμου. Γιατί μόνο αυτό το σύνθημα αναθέτει τη συντριπτική ευθύνη για τη βία, που οι ναζιστές ασκούν ενάντια στο λαό, γενικά στο κράτος και πιο ειδικά στα κοινοβουλευτικά κόμματα και στην κυβέρνηση που τους

έχουν νόμιμους και μάλιστα μέσα στη Βουλή να νομοθετούν.

Για παράδειγμα αυτή η τριπλή κρατική εκδήλωση φιλοναζιστικής βίας που εκδηλώθηκε ενάντια σε δύο νεολαίους της ΟΑΚΚΕ δεν θα μπορούσε να υπάρχει χωρίς την έγκριση όλου του πολιτικού κόσμου στο να είναι νόμιμοι οι ναζι δολοφόνοι, οπότε νόμιμη η αστυνομική βίαιη και προβοκατόρική δίωξη αντιναζιστών, και πάνω απ όλα νόμιμοι οι φιλοχρυσουγίτες εισαγγελείς που είναι φανερό ότι διώκουν για αυτό και μόνο το λόγο τους δημοκράτες που υψώνουν το ανάστημά τους ενάντια σε αυτό το αίσχος.

ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ ΟΙ ΝΕΟΛΑΙΟΙ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ ΓΙΑ ΤΑ ΣΥΝΘΗΜΑΤΑ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ "ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ"

ΝΟΜΙΜΟΙ ΟΙ ΝΑΖΙ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΑΡΑΝΟΜΟΙ ΟΙ ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ

Την Πέμπτη στις 29 Μάρτη στις 2 το μεσημέρι γίνεται στον Πειραιά η δίκη των δύο συντρόφων μας νεολαίων Βαγγέλη Χρήστου και Γρηγόρη Χρήστου, εργατών της Επισκευαστικής Ζώνης, για διακεκριμένη περίπτωση φθοράς. Στην ουσία δικάζονται επειδή έγραφαν συνθήματα υπέρ της απαγόρευσης των ναζι φονιάδων της «Χρυσής Αυγής» έξω από ένα σχολείο που οι τοίχοι του ήταν γεμάτοι συνθήματα.

Η μεγάλη σημασία αυτής της δίκης έγκειται στο ότι αποκαλύπτει πόσο κρατική, δηλαδή πόσο επίσημη και πόσο ξεστσίπτωτη έχει γίνει η χρυσαυγίτικη βία κάτω από το καθεστώς της μακρόχρονης νομιμότητας που της έχουν εξασφαλίσει όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, και μάλιστα πρώτα και καλύτερα τα ψευτοαριστερά που με τη στάση τους ευνουχίζουν τις μαχητικές αντιφασιστικές διαθέσεις του λαού. Είναι εντελώς χαρακτηριστικό ότι τα κρατικά όργανα που πραγματοποίησαν αυτή τη δίωξη δηλαδή η αστυνομία και η εισαγγελία δεν έκρυσαν καθόλου την πολιτική τους αντίθεση στο περιεχόμενο των συνθημάτων, ιδιαίτερα η εισαγγελέα που διατράνωσε την αγάπη της στη «Χρυσή Αυγή».

Η φιλοναζιστική αστυνομική βία

Έτσι οι αστυνομικοί που συνέλαβαν τους συντρόφους τους επιτέθηκαν με απειλητικές κραυγές, με τον έναν μάλιστα να κρατάει το περίστροφό του στη ζώνη του. Μετά τους διέταξαν να σταθούν με την πλάτη στον τοίχο για να τους κάνουν σωματική έρευνα ενώ αυτοί δεν είχαν προβάλει καμία αντίσταση. Στο τμήμα οι δύο αστυνομικοί απειλούσαν τους συντρόφους, που υπεράσπιζαν την πράξη τους και την πολιτική τους δραστηριότητα, ότι αν καταδικάζονταν θα είχαν πρόβλημα με τη δουλειά τους. Κυρίως όμως για να δυναμώσουν την πίεση και να προκαλέσουν μια όσο το δυνατό μεγαλύτερη ποινή στα πλαίσια της κατηγορίας της «διακεκριμένης φθοράς» δεν διστάσανε να προσθέσουν στη δικογραφία, το αισχρό ψέμα ότι οι σύντροφοι φορούσαν μάσκες όταν έγραφαν τα συνθήματα. Αυτό γιατί με αυτό το ψέμα η ποινή θα μπορούσε να φτάσει το λιγότερο στα δύο χρόνια. Αυτό το ψεύτικο γεγονός το κατασκεύασε η αστυνομία επειδή βρήκαν στις τσέπες του ενός από τους δύο συντρόφους, που είναι ηλεκτροσυγκολλητής, δύο μάσκες ηλεκτροσυγκόλλησης που τις είχε μαζί του γιατί ερχόταν από τη δουλειά του. Εκτός από την αισχρότητά της, αυτή είναι μια γελοία κατηγορία όταν απευθύνεται σε οακκίτες που είναι γνωστοί για την πολιτική αντίθεσή τους στη χρήση κάθε είδους κουκούλας.

Η φιλοχρυσουγίτισσα εισαγγελέα

Μετά την αστυνομία οι σύντροφοι μεταφέρθηκαν με χειροπέδες στην εισαγγελία Πειραιά όπου βρέθηκαν μπροστά σε μια εισαγγελέα που ξεπέρασε κατά πολύ την αστυνομία δείχνοντας ανοιχτά ότι δεν θεωρούσε ένοχους τους συντρόφους για την κατηγορία, δηλαδή για την υποτιθέμενη διακεκριμένη φθορά, αλλά γιατί κατήγγειλαν τη «Χρυσή Αυγή». Έτσι τους επέπληξε για το ότι ζητάνε να βγει αυτή εκτός νόμου λέγοντας ότι είναι ένα νόμιμο κόμμα που το ψηφίζουν οι πολίτες και ότι κανείς δεν μπορεί να επικαλείται το δικαίωμα στην ελεύθερη έκφραση όταν η «Χρυσή Αυγή» δεν μπορεί να μιλήσει σε κανένα κανάλι. Τους κατηγορήσε ακόμα ότι την αποκαλούν εγκληματική συμμορία την ώρα που αυτή εγκαλείται για ένα έγκλημα (τη δολοφονία του Π. Φύσσα), που το έκανε ένας (!) και το φορτώνουν σε όλα τα μέλη της, εφαρμόζοντας τη θεωρία της «συλλογικής ευθύνης»!!!

Το «εκτός νόμου οι ναζι» σημαίνει ότι καταγγέλλονται σα συνυπεύθυνα της ναζιστικής βίας τα κοινοβουλευτικά κόμματα

Αυτό το μένος δύο δικωτικών μηχανισμών ενάντια σε πολίτες που απλά καταγγείλανε τον πιο εκτεταμένο νόμιμο μηχανισμό ρατσιστικής δολοφονικής βίας στη χώρα, αποδεικνύει ότι όταν είναι νόμιμοι οι ναζιστές τότε όλοι οι δημοκρατικοί άνθρωποι που τους αντιστέκονται είναι παράνομοι. Η δίωξη αυτή αποδεικνύει την ορθότητα της θέσης της ΟΑΚΚΕ ότι δεν μπορεί να υπάρχει συνεπές κίνημα ενάντια στο ναζισμό και στους δολοφόνους της «Χρυσής Αυγής», αν αυτό δεν θέτει με σαφήνεια και με ένταση σαν πρώτο αίτημα του το να τεθεί η ΧΑ εκτός νόμου. Γιατί μόνο αυτό το αίτημα κάνει συνυπεύθυνους για τη βία που οι ναζιστές ασκούν ενάντια στο λαό, το κράτος γενικά και πιο ειδικά την πολιτική πτέρυγα αυτού του κράτους που είναι όλα ανεξαιρέτα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, που σύσσωμα επιμένουν να είναι νόμιμο ένα κόμμα ναζιστών δολοφόνων και μάλιστα να μπορεί να νομοθετεί.

Η βαθύτερη αιτία της διακομματικής προστασίας της ναζιστικής συμμορίας

Αυτή η διακομματική νομοθετημένη προστασία σε ένα χιτλερικό δολοφονικό κόμμα, μοναδική στην Ευρώπη, οφείλεται στο ότι στην Ελλάδα όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα, και μάλιστα πιο πολύ τα ψευτοαριστερά, είναι πολιτικά και ιδεολογικά στενά δεμένα με το ίδιο μεγάλο αφεντικό που εντελώς δουλικά υπηρετεί η «Χρυσή Αυγή», τη νεοχιτλερική Ρωσία του Πούτιν. Γι αυτό όλα αυτά τα κόμματα έχουν κοινές πολιτικές θέσεις με τους χρυσαυγίτες σε μια σειρά ζητήματα, ιδιαίτερα στα λεγόμενα εθνικά και πιο πολύ στο μακεδονικό. Στην πραγματικότητα η κριτική σε αυτές τις θέσεις είναι απαραίτητη για τον αντιναζιστικό αγώνα παράλληλα με το αίτημα να τεθούν εκτός νόμου τα ναζιστικά κόμματα. Όταν όμως πρόκειται για ρατσιστές δολοφόνους, πρέπει να ξεκινάμε από την απαγόρευση της δράσης τους, πριν ασχοληθούμε με την ανατροπή των ιδεών τους.

Έτσι είναι άμεσο και ζωτικό καθήκον κάθε δημοκρατικού ανθρώπου να τσακίσει πολιτικά κάθε φιλοναζιστική βία που προέρχεται από το κράτος, όπως είναι η βία από φασίστες αστυνομικούς που τολμούν ξεδιάντροπα να στήνουν σκευωρίες και να διώκουν δημοκράτες σε συνεργασία με εισαγγελείς που υπερασπίζουν χιτλερικούς ρατσιστές και φονιάδες. Γι αυτό το λόγο καλούμε όλους τους δημοκράτες αντιφασίστες να συμπαρασταθούν στους δύο νεολαίους στη δίκη τους στις 29 Μάρτη και να απαιτήσουν την αθώωσή τους.

Όλοι στα δικαστήρια του Πειραιά την Πέμπτη 29 Μάρτη στις 2μμ
(Σκουζέ και Φίλωνος, 2ος όροφος, Α' Μονομελές Πλημμελειοδικείο Πειραιά, αίθουσα Αυτοφώρων)

ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ-ΟΑΚΚΕ

Οργάνωση για την Ανασυγκρότηση του ΚΚΕ

Γραφεία: Χαλκοκονδύνη 35, Αθήνα, Τηλ-Φαξ: 210-5232553, www.oakke.gr, www.antinazi.gr

ξε προς το παρόν το πρώτο. Αυτό μας δίνει μια πλατειά δημοκρατική νίκη και επίσης εξοπλίζει το δημοκρατικό κίνημα με μια νομολογία σχετικά με τα πολιτικά συνθήματα στους τοίχους, κάτω τουλάχιστον από τους όρους που έβαλε η επιχειρηματολογία της ΟΑΚΚΕ στο δικαστήριο. Αυτό πρέπει να το εκμεταλλευτούμε με περισσότερη, ευρύτερη και ανώτερης ποιότητας αντιναζιστική δράση. Ήδη η καμπάνια για αυτή τη δίκη είχε τα αποτελέσματα της καθώς συγκίνησε και κινητοποίησε, με τον έναν ή τον άλλο τρόπο, πολλούς κοντινούς, αλλά και μακρινούς μας φίλους και συμπαραστάτες. Μάλιστα μας έκανε εντύπωση σήμερα το πρωί που σηκώσαμε το πανό έξω από τα δικαστήρια του Πειραιά και φωνάξαμε τα μαζικά μας συνθήματα για τη δίκη πόσο ενδιαφέρον έδειξαν για αυτά οι άνθρωποι που περνούσαν δίπλα μας. Το πανό έγραφε:

«Αίσχος! Διώκονται γιατί κατήγγειλαν τους Ναζι. ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ»,

ενώ τα βασικά συνθήματα που φωνάχτηκαν ήταν τα:

«ΑΦΗΝΟΥΝ ΝΟΜΙΜΗ ΤΗ ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ ΤΗ ΣΥΜΜΟΡΙΑ, ΚΑΘΙΖΟΥΝ ΣΤΟ ΣΚΑΜΝΙ ΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»

«ΝΑ ΑΘΩΩΘΟΥΝ ΟΙ ΔΥΟ ΝΕΟΛΑΙΟΙ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ»

«ΕΚΤΟΣ ΝΟΜΟΥ ΤΩΡΑ Η ΧΡ. ΑΥΓΗ ΑΥΤΗ Η ΣΥΜΜΟΡΙΑ Η ΝΑΖΙΣΤΙΚΗ»

«ΔΕΝ ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ Ο ΦΑΣΙΣΜΟΣ»

Ο εμπρησμός των γραφείων της Αφγανικής Κοινότητας από τους ναζί Η πρώτη απάντηση δόθηκε από τους ίδιους τους αφγανούς μετανάστες μέσα στην παγερή αδιαφορία του επίσημου πολιτικού κόσμου

Το μεσημέρι στις 22 Μάρτη έγιναν στάχτη από εμπρησμό τα γραφεία της Αφγανικής Κοινότητας στο κέντρο της Αθήνας λίγες δεκάδες μέτρα από το αστυνομικό τμήμα της Ομόνοιας. Την ευθύνη του εμπρησμού ανέλαβε μια ναζιστική συμμορία που λέγεται «Κρυπτεία». Η «Κρυπτεία» είχε γίνει γνωστή από την επίθεση στο σπίτι του 11χρονου αφγανού Αμίρ, μαθητή στο 6ο Δημοτικό σχολείο Δάφνης, όταν αυτός κληρώθηκε σημαιοφόρος παρέλασης. Θυμίζουμε ότι τελικά δεν επιτράπηκε από τη διεύθυνση του σχολείου στον μαθητή να κρατήσει τη σημαία. Η Κρυπτεία παλιότερα ήταν μια από τις αντιμεταναστευτικές ομάδες κρούσης της «Χρυσής Αυγής» την εποχή του Ανδρουτσόπουλου.

Ο Ανδρουτσόπουλος ήρθε αργότερα σε οργανωτική διάσταση με τη ΧΑ διαμορφώνοντας την Απέλλα και τους ΑΜΕ (Ανένταχτοι Μαιάνδριοι Εθνικιστές), ενώ μοιράζεται με τη ΧΑ την ίδια κτηνώδη χιτλερορατσιστική γραμμή. Προς το παρόν για την «Κρυπτεία» δεν έχει γίνει φανερό ακριβώς για ποιο αφεντικό δουλεύει, είναι όμως σίγουρο πως αυτή και όλα τα άλλα ρατσιστικά τέρατα δρα μέσα στο πλατύ πολιτικό και ιδεολογικό ρεύμα που έχει σαν αναμφισβήτητο ηγεμόνα τη μοναδική δολοφονική συμμορία με νομοθετική εξουσία, τη ΧΑ.

Οι δράστες παραμένουν ασύλληπτοι. Η επίθεση έγινε Παρασκευή και σε εργάσιμη ώρα. Πρόκειται για μία προκλητική και βάνουση επίθεση για την οποία δεν υπήρξε καμία ανακοίνωση από το Υπουρ-

γείο Μεταναστευτικής Πολιτικής που υποτίθεται ότι φροντίζει για την ασφαλή και αξιοπρεπή διαβίωση των μεταναστών και των προσφύγων στη χώρα, και που έχει αποδείξει πόσο σέβεται τις ζωές των μεταναστών και των προσφύγων στα κοινοβουλευτικά κόμματα δεν έδωσαν κάποια ιδιαίτερη πολιτική έμφαση στο γεγονός. Η ΟΑΚΚΕ έκφρασε αμέσως την πιο θερμή της συμπάρασταση στους επικεφαλής της κοινότητας με την οποία άλλωστε έχει γραφεία στον ίδιο όροφο, τα οποία έχουν επίσης δεχτεί εμπρηστική επίθεση από τους ναζήδες παλιότερα, και δήλωσε την αλληλεγγύη της οργάνωσης και τη συ-

μπάραστασή της στον αγώνα που έχουν ξεκινήσει οι αφγανοί μετανάστες για να αντιμετωπίσουν τις ζημιές των γραφείων τους και την απειλή της ναζιστικής βίας.

Κι ενώ το θέμα υποβαθμίστηκε με κάθε τρόπο από το κράτος και τα κοινοβουλευτικά κόμματα η Αφγανική Κοινότητα είχε την τόλμη να καλέσει η ίδια σε συγκέντρωση διαμαρτυρίας έξω από τα γραφεία της στην Αθήνα, στη Χαλκοκονδύλη, την Παρασκευή 30 Μάρτη, το απόγευμα. Συμμετοχή στην συγκέντρωση αυτή σαν

και στη μικρή συμμετοχή των αφγανών μεταναστών στην εκδήλωση διαμαρτυρίας. Ο ίδιος όμως δήλωσε ότι αυτή η τρομοκρατία δεν πρόκειται να τους κάμψει ούτε να τους αναγκάσει να σταματήσουν τον αγώνα τους για να διεκδικήσουν τα δικαιώματά τους σε μία αξιοπρεπή ζωή στη χώρα που διάλεξαν σαν τόπο προορισμού για να ζήσουν σε ασφάλεια και σε καλές συνθήκες που δεν είχαν στη χώρα τους και που δεν βρήκαν τελικά στη χώρα μας. Σε αυτή τη χώρα όμως έχουν ζήσει

ΟΙ ΝΑΖΙ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΟΝΤΑΙ, ΤΡΑΥΜΑΤΙΖΟΥΝ ΜΕΛΗ ΑΝΤΙΝΑΖΙΣΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΝ, ΚΑΙΝΕ ΓΡΑΦΕΙΑ ΜΕΤΑΝΑΣΤΩΝ

ΠΡΩΤΟ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΟ ΚΑΘΗΚΟΝ: ΝΑ ΚΑΤΑΓΓΕΛΘΟΥΝ ΟΛΑ ΤΑ ΚΟΜΜΑΤΑ ΓΙΑΤΙ ΕΧΟΥΝ ΝΟΜΙΜΗ ΤΗ «ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ»

Λίγο μετά, ή σχεδόν ταυτόχρονα με τη σύλληψη και παραπομπή σε δίκη των δύο νεολαίων συντρόφων της ΟΑΚΚΕ για τα συνθήματά τους ενάντια στην νομιμότητα της ΧΑ, έγιναν πέντε τραμπουκικές ναζιστικές επιθέσεις, οι τρεις ενάντια σε μέλη αντιναζιστικών οργανώσεων, και οι άλλες δύο ενάντια σε γραφεία μεταναστών στην Αθήνα η μία, και σε ένα σχολείο στη Σαντορίνη η άλλη. Σε όλες τις περιπτώσεις οι δράστες έμειναν ασύλληπτοι από την ίδια αστυνομία που είχε καταφέρει να συλλάβει τους συντρόφους μας επειδή κατήγγειλαν το αίσχος της νομιμότητας των εγκλημάτων.

Από τις τρεις τραμπουκικές επιθέσεις οι δύο έγιναν από τη «Χρυσή Αυγή» ενάντια στο ΚΕΕΡΦΑ στις 25 του Μάρτη, η μία στην Καλλιθέα και η άλλη στο Γαλάτσι, και είχαν σαν αποτέλεσμα τον τραυματισμό μελών του ΚΕΕΡΦΑ, ανάμεσά τους και του δημοσιογράφου της «Εργατικής Αλληλεγγύης» Γιώργου Πίττα, ενώ η τρίτη έγινε στην Παλιά Κοκκινιά ενάντια σε μέλη της ΟΡΜΑ που έκαναν περιοδεία από «νεοναζί σε συνεργασία με υπολείμματα της Χρυσής Αυγής Πειραιά» όπως αναφέρει η ανακοίνωση της ΟΡΜΑ. Η επίθεση στους μετανάστες έγινε με τον εμπρησμό και την ολοσχερή καταστροφή των γραφείων της Αφγανικής κοινότητας στην Αθήνα από τη ναζιστική αντιμεταναστευτική οργάνωση «Κρυπτεία», ενώ η επίθεση στο σχολείο στη Σαντορίνη έγινε με ηλεκτροκόλληση της πόρτας της αυλής, γιατί μια μαθήτρια αλβανικής καταγωγής τόλμησε να είναι σημαιοφόρος στην παρέλαση της 25 Μαρτίου.

Το πιο σημαντικό κοινό χαρακτηριστικό αυτού του πρωτοφανούς μπαράζ

επιθέσεων ήταν η αδιαφορία και ρουτινιάρικη αντιμετώπισή τους τόσο από την κυβέρνηση όσο και από τα κοινοβουλευτικά κόμματα, τα οποία είτε δεν μίλησαν καθόλου, είτε απλά τις ανέφεραν σαν αρνητικά συμβάντα, ενώ ήταν κρυγαλέα ειδικά η μη σύλληψη των δραστών στην περίπτωση της επίθεσης στην Καλλιθέα όπου οι τραμπουκοί επιτέθηκαν μετά τη μαθητική παρέλαση στο τραπέζακι του ΚΕΕΡΦΑ μπροστά σε αστυνομική δύναμη! Ήταν μάλιστα χαρακτηριστικό ότι την ίδια στιγμή που κλιμακωνόταν αυτό το μπαράζ επιθέσεων, και ενώ δύο-τρεις μέρες πιο πριν (στις 22/3) η συμμορία των υποδίκων δολοφόνων είχε ποδοπατήσει τη Βουλή και τον κοινοβουλευτισμό, επιτράπηκε - χωρίς να υπάρξει καμία απολύτως διαμαρτυρία από κανένα κοινοβουλευτικό κόμμα - στον αρχιτραμπουκό Κασιδιάρη να κάνει επίσημες δηλώσεις στο Σύνταγμα για την 25η Μάρτη, τις οποίες κάλυψε η κρατική ΕΡΤ! Όλα αυτά συμβαίνουν γιατί σύσσωμο το καθεστώς παρόλα τα παλιά και τα συνεχιζόμενα και κλιμακούμενα εγκλήματα

συμπαραστάτες δήλωσαν αρκετοί φορείς, ανάμεσά τους και η ΟΑΚΚΕ. Όμως στην συγκέντρωση με εξαίρεση την ΟΑΚΚΕ που σήκωσε πανώ με το σύνθημα «Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες. Εκτός νόμου οι ναζί της ΧΑ» και το ΚΕΕΡΦΑ, που, με πολύ λίγα σχετικά με τις δυνάμεις του μέλη, κρατούσε σημαίες και πλακάτ ενάντια στο ρατσισμό και το ναζισμό και υπέρ των μεταναστών, δεν εμφανίστηκαν σε μαζικό επίπεδο άλλες οργανώσεις και φορείς. Εμφανίστηκαν μόνο κάποιοι εκπαιδευτικοί φορέων που εκφράσανε τη συμπαραστάσή τους στους αφγανούς μετανάστες και πρόσφυγες, όπως από το Δήμο της Αθήνας, από τον ΣΥΡΙΖΑ, από το ΚΗΔΙΣΟ του Παπανδρέου, από την εφημερίδα Εργατική Αλληλεγγύη του ΣΕΚ (με τον δημοσιογράφο της Πίττα που είχε τραυματιστεί τις προηγούμενες μέρες στο Γαλάτσι από τη ΧΑ), και κάποιες άλλες αντιναζιστικές και φιλομεταναστευτικές οργανώσεις.

Όταν στην πρωτεύουσα της χώρας κάγονται γραφεία μεταναστών και προσφύγων, τη συγκέντρωση διαμαρτυρίας την οργανώνουν με πρωτοβουλία τους οι φορείς της πόλης στο κέντρο της πόλης και τις κάνουν όσο γίνεται πιο μαζικές. Εδώ αυτοί οι φορείς και τα κόμματα όχι μόνο δεν το έκαναν αυτό, αλλά στην πράξη άφησαν σχεδόν μόνα τους τα θύματα της επίθεσης που τόλμησαν να αφηγήσουν τη ναζιστική τρομοκρατία και την απομόνωση από τον επίσημο πολιτικό κόσμο.

Η κεντρική τοποθέτηση στη συγκέντρωση έγινε από τον πρόεδρο της Αφγανικής Κοινότητας Ταχέρ Αλί Ζάντε. Στη σύντομη ομιλία του, μίλησε για το κλίμα της τρομοκρατίας στο οποίο ζουν οι μετανάστες με τα αλλεπάλληλα χτυπήματα των ναζιστών των οποίων οι δράστες παραμένουν ασύλληπτοι, και έκανε την τρομερή καταγγελία πως αυτό το κλίμα οδήγησε

χρόνια, και μαζί με το λαό της θέλουν να δώσουν κοινή μάχη ενάντια στο φασισμό ο οποίος στρέφεται ενάντια σε όλους τους πολίτες.

Τη συγκέντρωση χαιρέτησε με μια σύντομη ομιλία και ο σ. Ηλίας Ζαφειρόπουλος εκ μέρους της ΟΑΚΚΕ. Αφού έκφρασε την εκτίμησή του στην αφγανική κοινότητα για την πρωτοβουλία της να οργανώσει αυτή τη συγκέντρωση, τόνισε πόσο επίκαιρο είναι το σύνθημα σήμερα να βγουν εκτός νόμου οι ναζιστές, όταν η προστασία της νομιμότητας που απολαμβάνουν από το επίσημο κράτος και τα κοινοβουλευτικά κόμματα είναι αυτή που αφήνει ανυπεράσπιστα τα θύματά τους και πυροδοτεί την ανεξέλεγκτη βία τους. Αυτή η τοποθέτηση ήταν ταυτόχρονα και μια απάντηση στις τοποθετήσεις εκείνων των συμπαραστατών που τόνιζαν ξανά και ξανά ότι η «Χρυσή Αυγή» έχει στριμωχθεί και η βία της θα νικηθεί από τους αγώνες των αντιναζιστών σε κάθε γειτονιά, και όχι από ένα παλλαϊκό δημοκρατικό κίνημα που θα μπορεί να υπάρξει μόνο αν καταγγελλθούν τα κόμματα που εξασφαλίζουν τη νομιμότητα των ναζί.

Στο τέλος του χαιρετισμού του ο σύντροφος ευχαρίστησε τους διοργανωτές μετανάστες για τον αγώνα τους. φωνάχτηκε από την ΟΑΚΚΕ το σύνθημα: «Κάτω τα χέρια από τους μετανάστες» και αμέσως μετά το «Εκτός νόμου τώρα η Χρυσή Αυγή, αυτή η συμμορία η ναζιστική».

Η εκδήλωση έκλεισε μέσα σε ένα ζεστό χειροκρότημα από όλους όσους συμμετείχαν. Οι εκπρόσωποι της Αφγανικής Κοινότητας μας ευχαρίστησαν θερμά για τη συμπάρασταση, κι εμείς από την πλευρά μας για την τόλμη τους να υψώνουν το ανάστημά τους απέναντι στους κανίβαλους, πράγμα που είναι μία τεράστια συνεισφορά στον κοινό αντιναζιστικό αγώνα.

ΦΤΑΝΕΙ Η ΠΕΙΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ! ΟΧΙ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΤΕ ΚΑΙ ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ!

Συνέχεια από τη σελ. 1

μόνο στη νοτιοανατολική πτέρυγά της, αλλά και γενικότερα στον παγκόσμιο συσχετισμό δυνάμεων Δύσης-Ρωσίας, οπότε θα έφερνε τον Γ' παγκόσμιο πόλεμο πολύ πιο κοντά, με τη Ρωσία να έχει το στρατηγικό πλεονέκτημα.

Η σημασία της Τουρκίας για τη Δύση

Ο ρόλος που αντικειμενικά παίζει η Τουρκία για την άμυνα της Ευρώπης απέναντι σε μια ρωσοκινεζική στρατιωτική επίθεση είναι καθοριστικός και αναπαραστάτος, και καθορίζεται όχι μόνο από τις υψηλές οικονομικές της επιδόσεις (παρουσιάζει οικονομική ανάπτυξη γύρω στο 10%, περισσότερο κι από την Κίνα, και ανήκει στην ομάδα των G20, παρόλο που την ίδια στιγμή πάσχει από μεγάλο πληθωρισμό και πτώση της τουρκικής λίρας) και το μεγάλο πληθυσμιακό της όγκο (περίπου 80 εκατ. με τάση μεγάλης αύξησης), αλλά και από τη μοναδική γεωγραφική της θέση (τα Στενά Βόσπορος, Προποντίδα, Ελλήσποντος αποτελούν το πέρασμα για την έξοδο του ρωσικού στόλου στις θερμές θάλασσες· έχει τεράστιο μήκος ακτών που βλέπουν στο Αιγαίο· και πάνω απ' όλα αποτελεί διέξοδο για τα πετρέλαια της Κασπίας και της Μέσης Ανατολής προς την Ευρώπη) και τη θέση της στο μουσουλμανικό κόσμο γενικότερα (θεωρείται κύριος εκφραστής του πιο κοσμικού ρεύματος του σουνιτικού Ισλάμ). Η Τουρκία διαθέτει μία από τις μεγαλύτερες νατοϊκές βάσεις, αυτή του Ιντσιρλίκ (έτσι και αν τελευταία έχει αποδυναμωθεί με την αποχώρηση των Γερμανών από εκεί), έχει έναν ισχυρό και αξιόμαχο στρατό (λόγω και των πολυχρονων μαχών με τις δυνάμεις του PKK) και αποτελεί κεντρικό ενεργειακό κόμβο (μέσω των αγωγών αερίου και πετρελαίου που περνούν από το έδαφός της) για την τροφοδοσία της Κεντρικής και της Δυτικής Ευρώπης.

Τέλος, φιλοξενεί στο έδαφός της πάνω από δύο εκατ. πρόσφυγες και μετανάστες συγκρατώντας μια μαζική ροή τους προς την Ευρώπη, η οποία γίνεται αντικείμενο πολιτικών εκμετάλλευσης από τους φασιστες και ακροδεξιούς, που όλοι τους είναι αποδεδειγμένα πιστά τσιράκια της ρωσικής νεοχιτλερικής υπερδύναμης. Η ιλιγγιώδης πολιτική άνοδος αυτών των ρευμάτων στην ΕΕ ξεκίνησε πριν από δύο χρόνια, όταν η κυβέρνηση Τσίπρα σε συνεργασία με τη διπρόσωπη Μέρκελ άνοιξε πραξικοπηματικά τα σύνορα της Ευρώπης στο Αιγαίο. Έτσι δυνάμωσαν παντού στην Ευρώπη οι ρωσόφιλες αντιευρωπαϊκές δυνάμεις και σε κάποιες περιπτώσεις ανέβηκαν ή και σταθεροποιήθηκαν στην εξουσία (Αυστρία, Ιταλία, Τσεχία, Ουγγαρία) ή βγήκαν μεγάλες χώρες έξω από την ΕΕ ακρωτηριάζοντάς την (Αγγλία).

Τη χρησιμότητα αυτή της Τουρκίας και το ποιος ωφελείται από μια ενδεχόμενη ρήξη της με τη Δύση αναγνωρίζουν και οι ελάττωτοι μη τουρκόφθοβοι έλληνες δημοσιολόγοι, όπως ο διεθνολόγος Γ. Κουλούρης, που σε ανάλυσή του στην ιστοσελίδα *Χάφινγκτον Ποστ* (6/04/2018) σημειώνει: «Η Ρωσία επιθυμεί να προκαλέσει τριγμούς μέσω Τουρκίας στη Συμμαχία, η οποία αποτελεί τον 2ο μεγαλύτερο στρατό της, και να επικρατήσει σε γεωπολιτικό επίπεδο στην Ανατολική Μεσόγειο. Παράλληλα, μέσα από την Τουρκία ενισχύεται αισθητά η παρουσία της στην Ανατολική Μεσόγειο, ενώ παγιώνεται η επιρροή της στον μουσουλμανικό κόσμο. Η Τουρκία αποτελεί σημαντικό μέλος του

NATO από το 1952, καθώς, πέρα από το στρατιωτικό σκέλος, στην επικράτειά της διαθέτει τη βάση του Ιντσιρλίκ. Για το NATO η Τουρκία είναι στρατηγικής σημασίας, καθώς λόγω της εγγύτητας στην Μέση Ανατολή διευκολύνει την καταπολέμηση του Ισλαμικού Κράτους. Παράλληλα, αποτελεί και τον δίαυλο επικοινωνίας με το μουσουλμανικό κόσμο».

Πρέπει εδώ να παρατηρήσουμε ότι το NATO έχει δύο πλευρές. Η μία, που ήταν ως πρόσφατα η κύρια, ήταν αυτή της λειτουργίας του ως εργαλείου των αλλητάλληλων άδικων επεμβάσεων και επιθέσεων του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού στη Εγγύς και Μέση Ανατολή, και η άλλη, που αρχίζει να γίνεται η κύρια μόλις τελευταία χρόνια, είναι αυτή της άμυνας της Ευρώπης απέναντι στην ανοιχτή πια επιθετικότητα της ρωσικής πυρηνικής υπερδύναμης σε όλα τα μέτωπα. Ως τώρα οι τουρκικές, όπως άλλωστε και οι ελληνικές, νατοϊκές βάσεις λειτούργησαν με τον πρώτο, εντελώς αρνητικό τρόπο, ο οποίος πάντως σε όλες τις περιπτώσεις έφερε στην εξουσία στις χώρες θύματα των νατοϊκών επεμβάσεων ρωσόφιλες ή φιλοϊρανικές δυνάμεις. Εννοείται ότι αποκλειστικά με αυτόν τον αρνητικό τρόπο λειτουργούν και προορίζονται να λειτουργήσουν στο προβλέψιμο μέλλον οι αμερικάνικες βάσεις στην Ελλάδα, γιατί απλά η Ελλάδα έχει εδώ και 25 χρόνια αποκλειστικά ρωσόδουλες κυβερνήσεις, που έχουν διαβρώσει για τα καλά τις σχετικές κρατικές δομές. Έτσι δεν είναι προς το συμφέρον της ειρήνης η παρουσία των νατοϊκών βάσεων στην Ελλάδα, καθώς το μόνο που κάνουν είναι ή να διενεργούν προβοκατόρικες επιθέσεις στον Τρίτο Κόσμο ή να επιτρέπουν στις ελληνικές ρωσόδουλες κυβερνήσεις να λειτουργούν σαν δίαυλοι της ρωσικής διπλωματικής και στρατιωτικής μηχανής μέσα στο NATO. Όμως η Τουρκία δεν είναι Ελλάδα, καθώς ο Ερντογάν, όπως λίγο πολύ όλοι οι προκάτοχοί του, ενώ κάνει τακτικές συνεργασίες με τη Ρωσία, δεν υποτάσσεται σε αυτήν. Αυτό γιατί η τουρκική αστική τάξη ήταν, εξαιτίας της κεμαλικής εθνικοαπελευθερωτικής της παράδοσης, απείρως πιο ανεξάρτητη απέναντι στον ιμπεριαλισμό απ' όσο η εξαιρετικά δουλική προς αυτόν ελληνική. Γι' αυτό το λόγο η Ρωσία θέλει να πετάξει την Τουρκία έξω από το NATO, για να μη λειτουργήσει ποτέ αυτό στην περιοχή με τη θετική του αντισοσιαλισμολογική πλευρά. Έτσι χρησιμοποιεί κυρίως την υπάκουη της ελληνική άρχουσα τάξη, καθώς και τους άφθονους φίλους και πράκτορες της Ρωσίας μέσα στο NATO και στην ΕΕ, δηλαδή ηγετικά στελέχη σαν τους Τραμπ, Ομπάμα, Μέρκελ, Κουρτς, Γιουνκέρ, Μογκερίνι και λοιπούς, για να πετάξουν έξω από το NATO την Τουρκία και απομονωμένη από παντού να τη στείλουν αυτόνδρη στην αγκαλιά του Πούτιν. Την πιο καλή δουλειά σ' αυτήν την κατεύθυνση την κάνουν εκείνες οι δυνάμεις στη Δύση που προστατεύουν τον αρχιφασίστα συνωμότη και πραξικοπηματία Γκιουλέν, και έτσι πείθουν την κυβέρνηση Ερντογάν και όλη την Τουρκία ότι ο Γκιουλέν δεν είναι ένας ευρασιατιστής, δηλαδή ένας ρωσόφιλος, αλλά ένας πράκτορας της Δύσης.

Η αποχώρηση της Τουρκίας από το NATO έχει ήδη μπει στο τραπέζι

Όπως μας πληροφορεί *Το Βήμα* (20/11/2017), η Τουρκία ετοιμάζεται να θέσει θέμα αποχώρησης από το NATO: «Ο κύριος σύμβουλος του τουρκικού πρωθυπουργού Ερντογάν Τοπτσού Γιαλσίν πιστεύει ότι η Τουρκία πρέπει να επανεξετάσει την παραμονή της στο NATO, επειδή η πολιτική της Συμμαχίας είναι εχθρική

προς την Άγκυρα. Συγκεκριμένα ο Γιαλσίν δήλωσε ότι από την πλευρά του οργανισμού "ακούγεται ένα προδοτικό εχθρικό ύφος" επισημαίνοντας ότι πρόκειται "για ατιμία, παλιανθρωπιά και ντροπή, που φάνηκε κατά τη διάρκεια των γυμνασίων του NATO". Στα γυμνάσια της Συμμαχίας με την επωνυμία *Trident Javelin*, που πραγματοποιήθηκαν στο διάστημα 8-17 Νοεμβρίου στη Νορβηγία, υπήρχε ένα σταντ με τα πορτρέτα των "εχθρών". Ένα από αυτά τα πορτρέτα ήταν του ιδρυτή της Τουρκικής Δημοκρατίας Ατατούρκ. Στους "εχθρούς" συμπεριέλαβαν επίσης το σημερινό πρόεδρο Ερντογάν. Ως απάντηση η Άγκυρα αποφάσισε να ανακαλέσει 40 τουρκούς στρατιωτικούς που συμμετείχαν στα γυμνάσια. Ο Γ. Γ. του NATO Στόλτενμπεργκ ζήτησε δύο φορές συγγνώμη για τις προκληθείσες προσβολές και ο υπουργός Άμυνας της Νορβηγίας Φρανκ Μπάκκε Γιένσεν εξέφρασε τη λύπη του για το συμβάν. (...) Ο κύριος σύμβουλος μάλιστα του Τούρκου προέδρου πρότεινε ότι το ζήτημα παραμονής της Τουρκίας στο NATO πρέπει να συζητηθεί εκτάκτως στη βουλή. Ο Γιαλσίν προσέθεσε ότι η Τουρκία, εξαιτίας της γεωπολιτικής της θέσης, υφίσταται πιέσεις και επιθέσεις από εκείνη την πλευρά "απ' όπου ήταν αδύνατον να το αναμένουμε. Μια τέτοια μικροπρεπής και ανέντιμη συμπεριφορά επιβεβαιώνει την πρόθεση του NATO να σκληρύνει ακόμη περισσότερο τη στάση του έναντι της χώρας μας. Πίσω απ' όλα τα πραξικοπήματα και την εξάρτηση στον τομέα της αμυντικής βιομηχανίας βρίσκεται το NATO", δήλωσε ο σύμβουλος του Ερντογάν. Ο Γιαλσίν υπογράμμισε ότι η Συμμαχία δεν συνιστά στρατιωτικό συνασπισμό, αλλά "νέα μορφή αποικιοκρατίας, πολιτικής και οικονομικής εξάρτησης". Εξέφρασε επίσης την ελπίδα ότι το τουρκικό έθνος θα μπορέσει να αποτινάξει "τον αποικιοκρατικό μανδύα, τον οποίο προσπαθεί να της φορέσει το NATO».

Αφού τέτοιες απόψεις εκφράζονται από τον κύριο σύμβουλο του Ερντογάν, είναι να μην τριβεί τα χέρια του από ικανοποίηση ο Πούτιν;

Άλλωστε, το κλίμα έντασης ΗΠΑ-Τουρκίας έχει ήδη επιβαρυνθεί ιδιαίτερα από την υποστήριξη και το στρατιωτικό εξοπλισμό που πρόσφερε η πρώτη επί προεδρίας κίλας Ομπάμα στις δυνάμεις του YPG (το αντίστοιχο του PKK στη Συρία), εναντίον του οποίου πολέμησε η Τουρκία στο Αφρίν.

Φυσικά, αυτή την ένταση εκμεταλλεύεται κατάλληλα η Ρωσία. Αν μάλιστα οι τουρκικές δυνάμεις προχωρήσουν προς την περιοχή της Μανμπίζ, όπου εδρεύουν αμερικανικές στρατιωτικές δυνάμεις, και οι δύο χώρες (ΗΠΑ-Τουρκία) δεν βρουν κάποιο δίαυλο επικοινωνίας, εκεί η σύγκρουση μεταξύ τους θα είναι αναπόφευκτη με τρομακτικές συνέπειες για τη δυνατότητα της συμμετοχής της Τουρκίας στο NATO.

Ο ρόλος της Ελλάδας και η θέση του NATO στα ελληνοτουρκικά

Ένας ρόλος που ενδεχόμενα έχει αναθέσει στους έλληνες πράκτορες της η ρωσική διπλωματία είναι να εξωθήσουν -μέσω μιας ελεγχόμενης ελληνοτουρκικής σύγκρουσης- την Τουρκία να φύγει από το NATO.

Για να φύγει η Τουρκία από το NATO υπάρχουν αυτή τη στιγμή δύο πρακτικές δυνατότητες. Η μία είναι οι Τραμπ και Πομπέο να πείσουν την αμερικάνικη στρατιωτική ηγεσία και το NATO να συγκρουστεί ανοιχτά με την Τουρκία για το κουρ-

δικό στην Μανμπίζ. Η άλλη είναι το NATO να τελειώνει με τις μεσοβέζικες θέσεις που παίρνει ως τώρα στην ελληνοτουρκική διαμάχη για το Αιγαίο και να πάρει μια ανοιχτά αντιτουρκική θέση. Όσο η ελληνοτουρκική σύγκρουση διατηρείται έστω στα σημερινά επίπεδα, του «ακήρυκτου πολέμου», όπως αρέσκει να λέει ο Κουβέλης, η ηγεσία του NATO έχει την πολυτέλεια να παίρνει μια ενδιάμεση ή ουδέτερη θέση. Αν όμως προκύψει κάποιο θερμό επεισόδιο, έστω και περιορισμένης διάρκειας ή έντασης, και χυθεί αίμα, τότε το NATO δεν θα μπορεί εύκολα να κάνει τον ουδέτερο, όπως τώρα.

Σε αρκετές περιπτώσεις και περιστάσεις ο Γενικός Γραμματέας του NATO Γενς Στόλτενμπεργκ έχει εκφράσει αυτή τη θέση, όπως σε μια συνέντευξή του στο πρακτορείο *Anadolu*, όπου, «ερωτηθείς από τον δημοσιογράφο του τουρκικού πρακτορείου σχετικά με τη θέση της Συμμαχίας στις αυξανόμενες εντάσεις μεταξύ των δύο γειτόνων στο Αιγαίο, απάντησε ότι "τόσο η Ελλάδα όσο και η Τουρκία είναι πολύτιμοι σύμμαχοι του NATO και συνεισφέρουν στην συλλογική του άμυνα". Επίσης, «σε νέα ερώτηση του δημοσιογράφου εάν το NATO προτίθεται να μεσολαβήσει στις διαπραγματεύσεις εκείνος ήταν απολύτως ξεκάθαρος: "Οχι, δεν είναι θέμα του NATO αυτό. Πρόκειται για ένα ζήτημα που πρέπει να διευθετηθεί ανάμεσα στην Τουρκία και την Ελλάδα» (Πρώτο Θέμα, 15/04/2018).

Αλλά και σε συνέντευξή του στα *Νέα* (20/04/2018) αναφέρονται τα εξής: «Υπάρχουν, ως γνωστόν, διαφορές μεταξύ των δύο χωρών. Καλώ την Τουρκία και την Ελλάδα να λύσουν τις διαφορές τους σε πνεύμα καλής γειτονίας και στο πλαίσιο διμερών συναντήσεων», δήλωσε ο Στόλτενμπεργκ, χαιρετίζοντας παράλληλα την πρόσφατη συνομιλία που είχαν μεταξύ τους οι Πρωθυπουργοί των δύο χωρών "για να αντιμετωπίσουν τα ζητήματα αυτά". Στο πλαίσιο αυτό, απέκλεισε το ενδεχόμενο παρέμβασης του NATO στις ελληνοτουρκικές διαφορές. "Δεν θεωρώ ότι θα ήταν χρήσιμο να εισέλθει το NATO στα συγκεκριμένα θέματα, που προκαλούν προβλήματα, τα οποία θα πρέπει να αντιμετωπιστούν από την Ελλάδα και την Τουρκία».

Τα όρια ενός ενδεχόμενου θερμού επεισοδίου

Πώς λοιπόν θα εξωθήσει η Ελλάδα την Τουρκία σε ένα ελεγχόμενο θερμό επεισόδιο;

Καταρχάς, λέμε «ελεγχόμενο», γιατί, αν γίνει ανεξέλεγκτο και οδηγήσει σε γενικευμένο πόλεμο, τότε η Ρωσία δεν θα μπορεί να παίξει το ρόλο του μεσολαβητή και θα υποχρεωθεί να πάρει θέση, δηλαδή να κινδυνέψει να χάσει τη μια από τις δύο χώρες. Η Ρωσία αυτή τη στιγμή ελέγχει συντριπτικά την πολιτική κατάσταση στην Ελλάδα, ελέγχοντας όλες τις ηγεσίες, αλλά όχι και στην Τουρκία, παρά τα ανοίγματα του Ερντογάν προς αυτήν. Γι' αυτό άλλωστε σκάρωσε στον τελευταίο και το γκιουλενικό πραξικόπημα, δηλαδή ακριβώς γιατί δεν είναι δικός της, όπως συνήθιζε, σχεδίασε έτσι τη δράση του Γκιουλέν (παραμονή του στις ΗΠΑ με την κάλυψη του διπρόσωπου Ομπάμα), ώστε να φορτώσει το πραξικόπημα στη Δύση. Παίζει επικίνδυνα με την πούτινική Ρωσία ο Ερντογάν, αλλά δεν είναι δικός της. Αυτός θέλει να γίνει η Τουρκία μια ισχυρή βιομηχανική χώρα και ένας ισχυ-

ΦΤΑΝΕΙ Η ΠΕΙΝΑ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ! ΟΧΙ ΝΑ ΜΑΣ ΠΑΤΕ ΚΑΙ ΣΕ ΠΟΛΕΜΟ!

Συνέχεια από τη σελ. 7

ρός περιφερειακός παράγοντας, κάτι που έρχεται σε στρατηγική αντίθεση με τα ρώσικα σχέδια για τη Μέση Ανατολή.

Το θερμό επεισόδιο πρέπει να είναι τόσο μεγάλο όσο να προκαλέσει την καταδίκη της Τουρκίας από το ΝΑΤΟ, αλλά όχι τόσο μεγάλο ώστε να μην μπορεί η Ρωσία να παίξει το ρόλο του μεσολαβητή. Δύσκολα πράγματα, αλλά όχι ακατόρθωτα για τη ρώσικη διπλωματία, όπως μας έχει διδάξει η περίπτωση της Συρίας.

Το νομικό σκέλος της ελληνοτουρκικής διαμάχης και η πολιτική του αξιοποίηση από την Ελλάδα

Για να αναγκαστεί το ΝΑΤΟ να πάρει ανοιχτά αντιτουρκική θέση, θα πρέπει στα μάτια της Δύσης η Ελλάδα να έχει το δικό με το μέρος της. Άρα ο Τσίπρας καλείται να επιλέξει ποιο πεδίο της σύγκρουσης από το σύνολο των ελληνοτουρκικών διαφορών είναι το πιο πρόσφορο, ώστε να εμφανιστεί παγκοσμίως η Ελλάδα ως η πλευρά της σύγκρουσης που έχει το Διεθνές Δίκαιο με το μέρος της και αμύνεται απέναντι σε μια δήθεν γενικευμένη και απρόκλητη τουρκική επιθετικότητα. Και το πεδίο αυτό είναι το ζήτημα των νησιδίων και βραχονησίδων.

Η ΟΑΚΚΕ κατά καιρούς σε διάφορα άρθρα και τοποθετήσεις της έχει ταχθεί σαφώς υπέρ της ελληνικότητας των νησιών και βραχονησίδων όπως αυτά καθορίζονται μέσα από τις διεθνείς συνθήκες που έχει υπογράψει η χώρα («ΠΑΛΙ ΙΜΙΑ ή η εμπλοκή της Ελλάδας στις ευρωτουρκικές αντιθέσεις», 21/3/2017, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/792>), ΟΧΙ ΣΤΑ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΑ ΠΑΙΧΝΙΔΙΑ ΠΟΛΕΜΟΥ ΠΟΥ ΠΑΙΖΟΥΝ Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΚΑΙ Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ ΤΗΣ ΚΥΠΡΟΥ ΓΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ ΤΗΣ ΠΟΥΤΙΝΙΚΗΣ ΡΩΣΙΑΣ -ΕΙΡΗΝΗ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ ΣΤΟ ΑΙΓΑΙΟ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΚΥΠΡΟ, 18/3/2018, <http://www.oakke.gr/global/2013-02-16-19-25-28/item/930>). Οι ρωσόδουλοι εκμεταλλεύονται αυτό ακριβώς το νομικό καθεστώς των νησιδίων και βραχονησίδων για να παρουσιάσουν την Τουρκία γενικά ως την κυρίως επιτιθέμενη και να την εκθέσουν παγκοσμίως, ώστε να μπορέσουν αργότερα να δικαιολογήσουν ένα θερμό επεισόδιο στο οποίο θα έχουν πρωταγωνιστήσει οι ίδιοι. Ακριβώς στο ζήτημα αυτό είναι βρίσκεται η πιο αδύναμη πλευρά της Τουρκίας. Γιατί, πώς να δικαιολογήσει ότι διεκδικεί τα τελευταία χρόνια νησιά που κατοικούνται από ελληνικό πληθυσμό από αμνημονεύτων χρόνων και απέχουν από τα τουρκικά παράλια δεκάδες χιλιόμετρα, τη στιγμή που, με βάση τη Συνθήκη της Λωζάνης, έχει παραιτηθεί από νησιά που απέχουν περισσότερα από τρία μίλια από τις ακτές της;

Η ελληνική πλευρά δεν είναι -από πλευράς Διεθνούς Δικαίου- ισχυρή σε άλλα ζητήματα, όπως π.χ. στο ζήτημα του εναέριου χώρου και στις καθημερινές αναχαιτίσεις που έχουν κόστος σε χρήμα και σε ζωές, όπως έδειξε και ο πρόσφατος θάνατος του μηχανογού Μπαλταδούρου (12 Απρίλη). Γιατί η Ελλάδα είναι το μοναδικό κράτος στον κόσμο που έχει άλλο εύρος χωρικών υδάτων (6 μίλια) και άλλο εύρος εναέριου χώρου (10 μίλια), κατά σαφή παράβαση του Διεθνούς Δικαίου. Έτσι προκύπτει ο υπερβολικά μεγάλος αριθμός άσκοπων αναχαίσεων των τουρκικών μαχητικών, αφού κάθε πτήση των Τούρκων μεταξύ 6 και 10 μιλίων θεωρείται παραβίαση του εθνικού εναέριου χώρου, ενώ είναι απλή παράβαση του FIR, στο βαθμό που δεν κατατίθενται σχέδια

πτήσης.

Επίσης η Ελλάδα έχει άδικο στο ζήτημα του εύρους της ελληνικής ΑΟΖ βόρεια της Κύπρου, αφού όλες οι ελληνικές κυβερνήσεις και όλα τα κόμματα συλλήβδην θεωρούν ότι, επειδή στην Ελλάδα ανήκει το Καστελλόριζο (πράγμα το οποίο αναγνωρίζουν οι Τούρκοι), όλη η ΑΟΖ εκείνης της περιοχής ανήκει επίσης στην Ελλάδα και η Τουρκία δεν παίρνει σχεδόν τίποτα, κάτι που έρχεται σε ευθεία σύγκρουση με τις αποφάσεις του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης για ανάλογες περιπτώσεις της ΑΟΖ των νησιών. Το ίδιο ισχύει στο ζήτημα της αποστρατιωτικοποίησης των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου και των Δωδεκανήσων, όπου τόσο στη Συνθήκη της Λωζάνης όσο και στη Συνθήκη των Παρισίων (1947), με την οποία η Ελλάδα ενσωμάτωσε τα Δωδεκάνησα, γίνεται ρητά λόγος ενάντια σ' αυτό που υποστηρίζει η Ελλάδα.

Θα μπορούσαμε να αναφέρουμε κι άλλες περιπτώσεις, αλλά δεν είναι αυτός ο σκοπός του άρθρου. Σκοπός μας εδώ είναι να εξηγήσουμε στον αναγνώστη γιατί η ελληνική πλευρά εστιάζει στο ζήτημα των νησιδίων και βραχονησίδων και όχι σε άλλες ελληνοτουρκικές διαφορές. Ακριβώς γιατί το θεωρεί και είναι το ιδανικό πεδίο σύγκρουσης.

Όμως ακόμα και στο ζήτημα των βραχονησίδων ο ρόλος των ελληνικών ρωσόδουλων κυβερνήσεων -με πρωτεργάτη τον προβοκάτορα Ανδρέα Παπανδρέου- δεν είναι καθόλου καθάρος σε ό,τι αφορά τις προσπάθειες εποικισμού τους ώστε, χωρίς να τη δικαιούνται, να αποκτήσουν δικιά τους ΑΟΖ και υφαλοκρηπίδα. Είναι σ' αυτό το ζήτημα που μια σειρά ελληνικές κυβερνήσεις υποδαύλισαν και προβόκαραν τον τουρκικό εθνικισμό και τον έκαναν να απαντήσει με το γνωστό του μονομερή και τραμπούκικο τρόπο και όχι με διπλωματικές και νομικές αντιδράσεις: δηλαδή ασκώντας πολιτική μεγάλης δύναμης και κάνοντας χρήση κυρίως στρατιωτικής ισχύος και όχι διπλωματικής δραστηριότητας, ιδιαίτερα στα πλαίσια διεθνών συλλογικών οργάνων.

Έχουμε αναφερθεί στο παρελθόν διεξοδικά στο παλιό σχέδιο εποικισμού ορισμένων βραχονησίδων, το οποίο εφάρμοσαν και εφαρμόζουν οι ελληνικές κυβερνήσεις (μη εξαιρουμένης αυτής των Τσίπρα-Καμμένου). Ο πολύς κόσμος δεν γνωρίζει ότι τα κατοικούμενα νησιά, που έχουν αυτόνομη οικονομική ζωή και δικούς τους επαρκείς πόρους για να ζήσουν, έχουν και χωρικά ύδατα και ΑΟΖ, ενώ οι ακατοίκητες βραχονησίδες έχουν **μόνο χωρικά ύδατα**. Όταν λοιπόν η Ελλάδα φτιάχνει μόνιμες εγκαταστάσεις σε βραχονησίδες, το κάνει για να τους προσδώσει χαρακτηριστικά κατοικούμενων νησιδίων, πράγμα που αυτομάτως αλλάζει το καθεστώς του Αιγαίου σε βάρος της Τουρκίας και, φυσικά, είναι παράνομο από πλευράς Διεθνούς Δικαίου. Γι' αυτό όμως δε μιλάει κανείς στην Ελλάδα, είναι κάτι σαν τον απαγορευμένο καρπό του Αδάμ και της Εύας. Έτσι βγαίνουν οι τούρκοι σοβινιστές και τελικά το τουρκικό κράτος και απαντούν κλιμακώνοντας και υποστηρίζοντας ότι οι βραχονησίδες είτε είναι δικές τους είτε είναι αμφισβητούμενης κυριαρχίας.

Ο ρόλος των ρωσόδουλων με εθνικιστικό ή ευρωπαϊκόφίλο μανδύα

σε Ελλάδα και Τουρκία

Στη δική μας χώρα το ρόλο του αγανακτισμένου εθνικιστή παίζει όλο το ακροδεξιό συνονθύλευμα, ξεκινώντας από τον Καμμένο και καταλήγοντας στη ναζι-

στική «Χρυσή Αυγή». Ο πρώτος βγαίνει συχνά-πυκνά να τσιγκλήσει τον τουρκικό λαό βρίζοντας με τρόπο απαράδεκτο για το αξίμα του τον Ερντογάν και κάνοντας επισκέψεις σε στρατιωτικές μονάδες σε νησίδες και βραχονησίδες, λειτουργώντας έτσι σαν αυτοεπιβεβαιούμενος προφήτης, αφού έτσι προκαλεί και υποδαυλίζει τον εθνικισμό της άλλης πλευράς για να προκύψει ο πόλεμος που προφητεύει. Από την άλλη πλευρά, μ' αυτόν τον τρόπο δίνει το πρόσχημα στον Τσίπρα, τον Κουβέλη και τους λοιπούς Συριζαίους να καμώνονται τους φιλοευρωπαίους που θέλουν, τάχα, να βάλουν φρένο στους Καμμένους, αλλά τους εμποδίζει η συμπεριφορά του Ερντογάν. Άρα, με βάση αυτή τη διπλή τακτική και λογική, πρέπει οι Ευρωπαίοι να βιαστούν να βάλουν πάγο στις αξιώσεις και στη συμπεριφορά του Ερντογάν στο ζήτημα των βραχονησίδων, ώστε η δήθεν φιλοευρωπαϊκή κυβέρνηση Τσίπρα -που επιβάλλει όλη τη μνημονιακή αφαίμαξη στη χώρα, αλλά κανένα μνημονιακό μέτρο ενάντια στο σκαμπό της παραγωγής, στο οποίο πρωτοστατεί ή ίδια- να μην μπει σε πολεμικές περιπέτειες και διατρέξει τον κίνδυνο μιας στρατιωτικής και πολιτικής ήττας. Κι αυτοί, βέβαια, είτε πέφτουν στην παγίδα και απομονώνουν ακόμη περισσότερο τον Ερντογάν, είτε το κάνουν συνειδητά ως ρωσόδουλοι ή ρωσόφιλοι (βλέπε Κουρτζ, Μέρκελ, Γιουνκέρ, Μογκερίνι κ.ά.), είτε από στρατιωτική και διπλωματική αδυναμία δεν θέλουν να καταλάβουν το πολύπλοκο και καλοκρυμμένο ρώσικο παιχνίδι στα ελληνοτουρκικά.

Επίσης η μισοευρωπαϊκή, υπό καραμανλική ομηρεία ΝΔ, παραπλανά καιρία την ΕΕ, γιατί στα λεγόμενα εθνικά θέματα ακολουθεί εξ ολοκλήρου τη στρατηγική Τσίπρα αρκούμενη σε επιμέρους διαφοροποιήσεις σε ζητήματα τακτικής.

Από την άλλη πλευρά του Αιγαίου, τον ρόλο του τούρκου Καμμένου έρχεται να παίξει ο αρχηγός της αξιωματικής αντιπολίτευσης στον Ερντογάν, ο Κεμάλ Κιλιτσντάρογλου (το κόμμα του ονομάζεται Ρεπουμπλικανικό Λαϊκό Κόμμα -Cumhuriyet Halk Partisi, CHP). Αυτός ο υποτιθέμενος κεραλιστής, όπου σταθεί κι όπου βρεθεί, χαρακτηρίζει τον Ερντογάν προδότη επειδή δεν κάνει επίθεση να πάρει τις ελληνικές βραχονησίδες. Τον χαρακτηρίζουμε ψευτοκεραλιστή γιατί ο Κεμάλ ήθελε ακριβώς το αντίθετο, την ελληνοτουρκική φιλία, και στις 29 Οκτωβρίου 1930 ο τότε πρωθυπουργός της Τουρκίας Ισμέτ Ινονού συνυπέγραψε με τον Ελευθέριο Βενιζέλο στην Άγκυρα, παρουσία του Κεμάλ, το Ελληνοτουρκικό Σύμφωνο Φιλίας, Ουδετερότητας, Συνδιαλλαγής και Διαιτησίας.

Ο Κιλιτσντάρογλου λοιπόν ανέφερε ότι «η Ελλάδα έχει καταλάβει 18 νησιά του Αιγαίου, συν μία βραχονησίδα. Ο Έλληνας υπουργός Αμυνας μου απάντησε "Έλα και πά' ρα" (μολών λαβέ). Θα έρθω το 2019 και θα πάρω όλα αυτά τα νησιά. Γιατί το λέω; Ξέρετε; Αυτά τα έλεγαν μία περίοδο και για την Κύπρο. "Μολών λαβέ". Και ο αείμνηστος Ετζεβίτ τι έκανε; Πήγε και την πήρε». Επίσης κατηγορήσε τον Ερντογάν για ειλικρία και δήλωσε ότι «από το φόβο του ούτε μια απάντηση δεν μπορεί να δώσει. Πού είναι ότι είσαι ηγέτης του κόσμου;» (Καθημερινή, 23/12/2017). Στο παραλήρημά του ανέφερε και τα εξής: «Τα νησιά του Αιγαίου κάτω από τη μύτη μας είναι υπό την κατοχή του ελληνικού στρατού. Ναι, αγαπητοί σύντροφοι. Το τελευταίο ήταν να πάνε ακόμη και στην Ψέριμο. Τέσσερα μίλια από την Τουρκία, μόνο τέσσερα μίλια. Πολλές φορές έχω ρωτήσει τον Ερντογάν: "Σε αυτά τα νησιά έχουμε δικαιώματα;". Κιχ δεν έχει βγάλε.

Μιλάει για όλα, αλλά γι' αυτό δεν λέει κουβέντα. Πήγαν και στην Ψέριμο τώρα (...) Και ξαναθέτω το ερώτημα στον Ερντογάν με γλώσσα κατανοητή από τον καθένα. "Τίνος είναι, αδελφέ, η Ψέριμος; Αν δεν είναι δικό μας, τίνος είναι;". Αν είναι δικό μας, πες είναι, αν δεν είναι, πες δεν είναι. Ή, αν δεν είναι ούτε δικό μας ούτε της Ελλάδας, πες έστω αυτό. Αλλά ούτε κιχ πάλι. Αναρωτιέμαι... Αυτά τα νησιά εσείς μήπως τους τα πουλήσατε ή τους τα δώσατε πεσκέσι; Τι έχει γίνει; Τι έχει γίνει με αυτά τα νησιά; (...) Κι εγώ περίμενα να βγει κάποιος από την κυβέρνηση και να πει "ναι, αδελφέ, θα τα πάρουμε". Πού να βρεθούν πατριώτες; Αυτοί δεν είναι πατριώτες, είναι μη πατριώτες. Μη πατριώτες! Όποιος δεν διεκδικεί τα ίδια του τα εδάφη, πατριώτης δεν είναι! Είναι μη πατριώτης! Μόνο στα λόγια βρίσκεται ο πατριωτισμός τους» (CNN Greece, 10 Ιαν. 2018).

Αυτές οι πολεμικές κραυγές του Κιλιτσντάρογλου φέρνουν σε δύσκολη θέση όχι τόσο τον Ερντογάν, όσο τον Μπαχτσελί, που με το Εθνικιστικό του Κόμμα είναι ο μοναδικός σύμμαχος του Ερντογάν στη Βουλή. Στο εκρηκτικό αυτό κλίμα ήρθε να προστεθεί τελευταία και η αρχηγός της διάσπασης του Εθνικιστικού Κόμματος, η Μεράλ Ακσενέρ, που ίδρυσε πρόσφατα το «Καλό Κόμμα». Η Ακσενέρ είναι μια ακροδεξιά που παριστάνει ταυτόχρονα και τη φιλοευρωπαϊκή αξιοποιώντας την αντίθεση της ΕΕ με τον Ερντογάν, ενώ υπήρξε ανοιχτή σύμμαχος των Γκιουλενιστών, δηλαδή είναι ρωσόφιλη. Ο πιο άμεσος στόχος της είναι να πετάξει από τη Βουλή τον εθνικιστή Μπαχτσελί και να γίνει ο πόλος συσπείρωσης ενάντια στον Ερντογάν. Έτσι ο Μπαχτσελί είναι υποχρεωμένος να αυξήσει την ένταση της εθνικιστικής του ρητορικής, αν δεν θέλει να υπερκεραστεί σε εθνικισμό από τον Κιλιτσντάρογλου κι έτσι να νικηθεί από την Ακσενέρ στις επερχόμενες εκλογές στις 24 Ιουνίου στην Τουρκία, οπότε πιθανότατα θα βρεθεί εκτός Βουλής (το ποσοστό εισόδου στη Βουλή είναι 10%). Έτσι ο Ερντογάν, για να μη χάσει το μοναδικό σύμμαχό του, πρέπει να εμφανίζεται και αυτός διεκδικητικός στις βραχονησίδες και στην κυπριακή ΑΟΖ και κάθε τόσο να αμολάει και εμπρηστικές αναθεωρητικού τύπου κορώνες για τα τουρκικά «σύνορα της καρδιάς μας».

Ο Κιλιτσντάρογλου δηλαδή παίζει ακριβώς το ρόλο που έπαιζε ο Ανδρέας Παπανδρέου όταν στην κυβέρνηση ήταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Μητσotάκης. Όταν ο Καραμανλής ασκούσε μια στοιχειωδώς φιλερηνική πολιτική με την Τουρκία, έβγαίνε ο Παπανδρέου και τον κατακεραυνώνε σαν προδότη με το χαρακτηριστικό «Βυθίστε το Χόρα». Όταν ο Μητσotάκης προσπαθούσε να βρει κάποια συμβιβαστική φόρμουλα στο Μακεδονικό, ο Παπανδρέου (με δεξιό ψάλη το Σαμαρά) τον στιγμάτιζε και πάλι σαν προδότη ωθώντας τον να πάρει ακραίες σοβινιστικές θέσεις.

Η εθνοσοβινιστική πίεση του Κιλιτσντάρογλου στον Μπαχτσελί και στον Ερντογάν επιδεινώνεται από την Ακσενέρ, που χαρακτηρίζει την τουρκική επιχείρηση στο Αφρίν «καθυστερημένη» και ζητάει την προσάρτηση της κατεχόμενης Κύπρου στην Τουρκία: «Όπως θα στηθούν κάλπες ενώπιόν μας το 2019, έτσι θα στηθούν και στην Κύπρο. Άντε να δούμε αν τολμάτε, φέρτε τις κάλπες ενώπιον των "Κυπρίων πολιτών" να αποφασίσουν αν θέλουν προσάρτηση με την Τουρκία και να δούμε τον πατριωτισμό σας. Να δούμε ποιοι είστε εσείς οι πατριώτες του γλυκού νερού» (στο ίδιο).

Ίσως γι' αυτό ακριβώς προκήρυξε ο

Ερντογάν πρόωρες προεδρικές εκλογές (κανονικά προβλέπονταν το 2019), πέρα από τη βούλησή του να κεφαλαιοποιήσει πολιτικά τα κέρδη από την κατάληψη του Αφρίν: για να μην προλάβει το κόμμα της Ακσενέρ να παγιωθεί στο πολιτικό σκηνικό της Τουρκίας και να έχει στις εκλογές επιδόσεις που θα καθιστούν την αρχηγό του υπολογίσιμη αντίπαλο που θα αμφισβητήσει σοβαρά την πρωτοκαθεδρία του.

Ο Ερντογάν θέλει να αποφύγει ρήξη με την Ελλάδα και τη Δύση

Με όλους αυτούς να του βγαίνουν από τα δεξιά ο Ερντογάν ωθείται να πάρει δημόσια πιο επιθετικές θέσεις, έστω και όταν κάτι τέτοιο είναι αχρείαστο και δεν επιβάλλεται από τις πραγματικές εξελίξεις. Αυτό το αναγνωρίζουν και κρατικοί ειδικοί, όπως ο αναπληρωτής καθηγητής Διεθνούς Δικαίου και Εξωτερικής Πολιτικής στο Πάντειο Άγγελος Συρίγος, ο οποίος σε μια διάλεξή του ανέφερε ότι «ο Ερντογάν θα "σηκώσει" τα ελληνοτουρκικά μόνο στον βαθμό που θα προκληθεί από την αντιπολίτευση, μόνο στον βαθμό που θα πρέπει να απαντήσει στην αντιπολίτευση, εάν τον κατηγορήσει η αντιπολίτευση ότι έχει υποχωρήσει» (*HuffPost Greece*, 22 Απρ.). Από μερικές τελευταίες κινήσεις του φαίνεται ότι δεν θέλει πραγματικά την ένταση στις ελληνοτουρκικές σχέσεις, ούτε θέλει να υποχρεωθεί να έρθει σε σύγκρουση με τη Δύση και να φύγει από το ΝΑΤΟ. Αυτό το τελευταίο φάνηκε πιο καθαρά στην πρόσφατη πυραυλική επίθεση των ΗΠΑ, της Γαλλίας και της Αγγλίας (των βασικών νατοϊκών δυνάμεων δηλαδή) κατά της Συρίας, όταν δήλωσε ότι «με τη σημερινή κοινή επιχείρηση των ΗΠΑ, της Βρετανίας και της Συρίας η συριακή κυβέρνηση έλαβε ένα μήνυμα, ότι οι σφαγές της δεν θα μείνουν αναπάντητες (...) Νωρίτερα, ανάλογη ήταν η στάση και του τουρκικού ΥΠΕΞ, που χαρακτήρισε "αρμόζουσα" την πυραυλική επίθεση και δήλωσε ότι ο Άσαντ δεν μπορεί να παραμείνει στην εξουσία» (*Καθημερινή*, 14 Απρ.).

Ανεξάρτητα από τον πραγματικό αντιδραστικό σκοπό της επίθεσης αυτής (έχουμε αναφερθεί εκτεταμένα σε σχετικό μας άρθρο), ο Πούτιν σίγουρα δε θα ήθελε να ταχθεί ο Ερντογάν τόσο ανοιχτά και απόλυτα με το μέρος της Δύσης. Και πώς τον αντάμειψε; Βάζοντας, καταρχάς, το ελληνικό ρωσόδουλο στην εξωτερική πολιτική καθεστώς να υποστηρίξει τους γκιουλενιστές. Με απόφασή του το ΣΤΕ, που σε ζητήματα εξωτερικής πολιτικής ακολουθεί πάντα το εκάστοτε υπουργείο Εξωτερικών, άφησε ελεύθερο με περιοριστικούς όρους τον ένα από τους οχτώ τούρκους πραξικοπηματίες στρατιωτικούς που είχαν βρει καταφύγιο στην Αλεξανδρούπολη. Αυτή την απόφαση τα τουρκικά ΜΜΕ τη χαρακτήρισαν σκάνδαλο.

Ακόμη, με τη συνέργεια της ελληνικής κυβέρνησης, προσωπικά του Καμμένου και των ΜΜΕ ανέβηκε σε επίπεδο στρατιωτικής απώλειας σε καιρό πολέμου το θέμα του θανάτου του σημεναγού Μπαλατσώρου που προαναφέραμε, αν και, σύμφωνα με δηλώσεις του ίδιου του αναπληρωτή υπουργού άμυνας Κουβέλη στο 1^ο Πρόγραμμα της Ελληνικής Ραδιοφωνίας, «κατηγορηματικά, ο θάνατος του πιλότου μας του Γιώργου Μπαλατσώρου δεν έχει σχέση με αναχαίσιση. Εννέα μίλια πριν φθάσει στη Σκύρο χάθηκε το αεροσκάφος μαζί με τον Γιώργο Μπαλατσώρο» (*Το Βήμα*, 12 Απρ.). Επίσης την ίδια μέρα με πρόταση όλων των ελληνικών πολιτικών κομμάτων το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο υιοθέτησε κοινό ψήφισμα με το οποίο ζητείται η άμεση απελευθέρωση των δύο ελλήνων στρατιωτικών από την Τουρκία. Είναι γεγονός ότι η συνεχιζόμενη φυλάκιση των δύο στρατιωτικών χωρίς κατηγορία και η ταυτόχρονη ανοιχτή

παραδοχή του Ερντογάν ότι είναι όμηροι προς ανταλλαγή με τους πραξικοπηματίες αποτελούν απόδειξη του πόση δύναμη έχουν αποκτήσει οι τούρκικες πολιτικές δυνάμεις στο να επιβάλουν τη θέλησή τους σε όλο το φάσμα των ελληνοτουρκικών αντιθέσεων. Αν η σύλληψη των δύο στρατιωτικών δεν εκτυλισσόταν μέσα στην κατάσταση της κλιμακούμενης έντασης στο Αιγαίο, την έναρξη της νέας φάσης την οποία μετά το 2015 χρωστάμε στην κυβέρνηση Τσίπρα-Καμμένου, τότε αυτοί δεν θα είχαν καν φυλακιστεί. Είναι μάλιστα χαρακτηριστικό το πώς η αντιμετώπιση του θανάτου του Γ. Μπαλατσώρου σαν πτώση σε πεδίο μάχης με τον εχθρό συνεχίστηκε παρά το ότι ο τούρκος πρωθυπουργός Γιλντιρίμ τηλεφώνησε την ίδια μέρα στο δυστυχήματο στον Τσίπρα για να εκφράσει τα συλλυπητήρια τα δικά του και του Ερντογάν για το θάνατο του σημεναγού, συμφωνώντας παράλληλα με τον Τσίπρα να διατηρήσουν ανοιχτούς τους διαύλους επικοινωνίας κατά την επόμενη περίοδο και να ενισχύσουν το διάλογο των δύο χωρών στο μέλλον (*Καθημερινή*, 12 Απρ.).

Ακριβώς μέσα σε αυτό το κλίμα οι τρεις νεαροί από τους Φούρνους, που δεν έδειξαν καθόλου να έχουν οποιαδήποτε κριτική διάθεση απέναντι στη «Χρυσή Αυγή» και δεν έδειξαν καμιά απολύτως δυσφορία για τα θερμά συγχαρατήρια που τους έστειλε τηλεοπτικά ο Μιχαλολιάκος, αποφάσισαν ξαφνικά (!) μεταξύ καφέ και τσιγάρου (όπως υποστήριξε ο ένας τους, ο μαυροφορεμένος Χαράλαμπος Τσαγκαλάς), να αναρτήσουν ελληνικές σημαίες σε 5 βραχονησίδες, για να τιμήσουν τον Μπαλατσώρο: «*Η απόφαση ήταν ξαφνική, ξυπνήσαμε, ήπιαμε τον καφέ μας και λέμε αυτό πρέπει να γίνει. Ρίξαμε και στεφάνι στη θάλασσα και μετά ανεβήκαμε στη βραχονησίδα. Ξεκινήσαμε από τον Μικρό Ανθρωποφάγο, μετά πήγαμε στον Μεγάλο, μετά στο Πρασονήσι, στο Μακρονήσι και στο Πετροκάραβο*» (*skai.gr*, 17 Απρ.). Αλλά η «Χρυσή Αυγή» δεν μπορούσε να κρύψει τη χαρά της για το περιστατικό και ο Μιχαλολιάκος κλήθηκε στο κεντρικό δελτίο ειδήσεων στην Εγνατία Τηλεόραση, όπου συνεχάρη τους τρεις και κάλεσε όλους τους Έλληνες να «*υψώνουν περήφανα την Ελληνική Σημαία σε όλη την Επικράτεια!*».

Βέβαια, επειδή η κατάσταση, αν συνεχιζόταν, πήγαινε να ξεφύγει και το θερμό επεισόδιο θα άρχιζε πολύ πριν την ώρα του, ο ίδιος ο Καμμένος σε πρώτη φάση αποδοκίμασε επίσημα στην Επιτροπή Εξωτερικών και Άμυνας της Βουλής την ενέργειά τους λέγοντας ότι, «*όταν κάποιος τοποθετεί τη σημαία, πρέπει να διασφαλίσει ότι θα την υπερασπιστεί με το αίμα του (...)* Η προβολή της εθνικής κυριαρχίας της σημαίας είναι πράξη που είναι και υπεύθυνος αυτός που την κάνει να έχει τη δυνατότητα να τη στηρίξει. Αλλιώς να έρθει και να πει στον ελληνικό στρατό ότι αποφάσισα με δύο φίλους μου που είναι Πάσχα να τη βάλω τη σημαία, να τους δώσουμε και δύο G3 της εθνοφυλακής να την υπερασπιστούν οι ίδιοι». Αργότερα όταν η ένταση έπεσε μίλησε θετικά γι αυτούς θεωρώντας τους πατριώτες (<https://www.newsit.gr/politikh/kammenos-opoioi-ypsonoun-simaies-tha-prepei-na-einai-kai-etoimoi-na-tis-yperaspistoun/2487413/>).

Το είπαμε και παραπάνω: η ένταση πρέπει να είναι ελεγχόμενη από τα πάνω. Απλά κάθε παιχνίδι με σημαίες στις βραχονησίδες είναι αντικειμενικά μια πρόβα για το μέλλον. Αν η προβοκάτσια αποφασιστεί, τότε αμέσως κάποια σημαία θα σηκωθεί σε μια από τις βραχονησίδες που η Τουρκία ισχυρίζεται ότι είναι δικές της, η Τουρκία θα την κατεβάσει, ο ελληνικός στρατός θα επιχειρήσει να την ξανανεβάσει και η Τουρκία θα χτυπήσει, αν ο Ερντογάν θέλει να σώσει το κεφάλι

λι του. Σε αυτήν την περίπτωση τυπικά η Ελλάδα θα έχει δίκιο, αλλά ο μικρός ή μεγαλύτερος πόλεμος που ίσως ξεκινήσει δε θα είναι δίκαιος, γιατί από την άποψη των ευρύτερων συμφερόντων της παγκόσμιας εργατικής τάξης θα ευνοεί το νεοχιτλερικό στρατόπεδο. Αλλά και από μια περιορισμένη τοπική σκοπιά και αν δούμε το ζήτημα, η πρώτη-πρώτη κίνηση για την αλλαγή του καθεστώτος των βραχονησίδων στο Αιγαίο ήταν ο παρόνομος ελληνικός εποικισμός τους στις αρχές του 1990 ενώ η άτυπη αλλά ουσιαστική συμφωνία του 1996 για αποφυγή οποιασδήποτε έντασης στα Ίμια (όχι στρατός, όχι πλοία, όχι σημαίες), που τηρήθηκε από τις δύο χώρες επί 19 ολόκληρα χρόνια, παραβιάστηκε στο πνεύμα της για πρώτη φορά από την κυβέρνηση Σύριζα και τον υπουργό της Καμμένο το 2015, οπότε και ξεκίνησε η σημερινή περίοδος έντασης.

Οι αυτοεκπληρούμενες προφητείες

Δεν μπορούμε να πούμε με σιγουριά ότι οπωσδήποτε οι ρωσόδουλοι θα οργανώσουν ένα θερμό επεισόδιο με την Τουρκία και -ακόμα λιγότερο- δεν μπορούμε να εκτιμήσουμε πότε θα το κάνουν, αν το αποφασίσουν. Νομίζουμε ότι αυτό θα εξαρτηθεί από δύο πράγματα: 1^ο, από το αν ο Ερντογάν θα συνεχίσει να αντιπαρατίθεται στη Ρωσία όσο θα δυσκολεύει η κατάσταση γι' αυτόν -εξαιτίας της δυτικής πίεσης- τόσο στο επίπεδο της οικονομίας, με τη διαρκή πτώση της τουρκικής λίρας, όσο, ιδιαίτερα, στα εξωτερικά μέτωπα του συριακού Κουρδιστάν και του Αιγαίου· και 2^ο, και το κυριότερο, από την έκβαση της σκληρής πολιτικής αντιπαράθεσης στο εσωτερικό των ΗΠΑ ανάμεσα, από τη μια μεριά, στην υφεσιακή απέναντι στη Ρωσία μερίδα της αμερικάνικης αστικής τάξης, που εκφράζεται ως τώρα από τον πράκτορα Τραμπ και τον έμπιστό του υπουργό άμυνας Πομπέο, και από την άλλη σ' εκείνη τη μερίδα που διακρίνει ότι η κύριος κίνδυνος για τις ΗΠΑ προέρχεται από την πούτινική Ρωσία και η οποία, όντας πιο ισχυρή στο στρατό και στο Κογκρέσο, εκπροσωπείται πολιτικά σε επίπεδο κυβέρνησης από τον υπουργό άμυνας Μάτις. Η δεύτερη τάση έχει ακόμα το πάνω χέρι, και γι' αυτό το ΝΑΤΟ αρνείται να πάρει θέση κατά της Τουρκίας στο Αιγαίο, όπως το κάνει η τυφλή και διαβρωμένη από την πούτινική διπλωματική μηχανή ΕΕ, δηλαδή αρνείται να παραδώσει την Τουρκία στη Ρωσία. Όμως η τάση που είναι σε άνοδο στις ΗΠΑ είναι η τάση Τραμπ, που σημειώνει εντυπωσιακές, αλλά μόνο φαινομενικές στρατιωτικές ή διπλωματικές επιτυχίες ακριβώς με τη βοήθεια της ρώσικης διπλωματίας, όπως η συντριβή του ΙΣΙΣ, ο βομβαρδισμός συριακών στόχων χωρίς ρώσικη απάντηση, πάνω απ' όλα η δήθεν ειρήνευση ανάμεσα στις δυο Κορέες. Αν αυτή η τάση κυριαρχήσει, το ΝΑΤΟ θα συγκρουστεί με τον Ερντογάν, είτε στο Αιγαίο είτε στο συριακό Κουρδιστάν.

Για κάθε πάντως ενδεχόμενο προχωράει με αρκετά γοργά, αλλά όχι βιαστικά βήματα, η πολιτική προετοιμασία του ελληνικού λαού για ένα πολεμικό επεισόδιο, ενώ το πιο ανησυχητικό σημάδι για το ότι ένα τέτοιο επεισόδιο ετοιμάζεται είναι οι αλληπάλληλες φιλοπόλεμες προφητείες ηγετικών στελεχών του συνήθως καλά πληροφορημένου για τις προθέσεις των σοσιαλιμπεριαλιστικών αφεντικών του ψευτοΚΚΕ, ότι έρχεται θερμό επεισόδιο στο Αιγαίο με ευθύνη της Τουρκίας και του ΝΑΤΟ.

Πιο χαρακτηριστικά ο Κουτσούμπας σε συνέντευξή του στην τηλεόραση του ΑΝΤ1 είπε για τα ελληνοτουρκικά ότι «*το ΚΚΕ δεν περιορίζεται σε μια γενική μόνο ανησυχία (...)* Δεν θα αποφύγουμε θερμό επεισόδιο, έτσι όπως πάει η κατάσταση, με πρώτη και κύρια την ευθύνη της τούρκικης πολιτικής, αλλά και άλλων συμμά-

χων τους που είναι πίσω από αυτό, γιατί είναι ισχυρά τα οικονομικά συμφέροντα» (ιστοσελίδα left.gr, 17 Απρίλη). Επίσης η Κανέλλη σε συνέντευξή της στον τηλεοπτικό σταθμό Σκάι (19 Απρ.) δήλωσε πρόσφατα ότι «*ο ελληνικός λαός πρέπει να ξέρει ότι μπορεί να κληθεί να υπερασπιστεί τα σύνορά του*».

Με αυτές τις «προφητείες», που δυνάμυνουν τον αντιτουρκισμό και τον ριζώνουν και στον σχετικά πιο αριστερό και ειρηνόφιλο κόσμο, το «διεθνιστικό» ψευτοΚΚΕ αναδεικνύεται σαν το πιο πολεμοκάπηλο κόμμα της χώρας. Μάλιστα έτσι αποδεικνύεται και η ρωσοδουλεία του, γιατί, ενώ καταγγέλλει πάντα το ΝΑΤΟ σαν τον κύριο υπεύθυνο για την τούρκικη επιθετικότητα, δεν καταγγέλλει καθόλου τη στήριξη της Ρωσίας στην τούρκικη επέμβαση στη Συρία και τη σιωπή της στο Αιγαίο. Εννοείται ότι και το ψευτοΚΚΕ, όπως όλα τα άλλα κοινοβουλευτικά κόμματα, ποτέ δεν κάλεσε τη Ρωσία να πάρει θέση στην ελληνοτουρκική διένεξη στο ζήτημα των βραχονησίδων. Αυτή τη θέση το έθνος την απαιτεί από την ΕΕ και το ΝΑΤΟ, αλλά ποτέ από τη «φίλη» Ρωσία, όπως άλλωστε κάνει και στο Μακεδονικό. Το επίσημο πρόσχημα είναι ότι η Ελλάδα συμμετέχει στην ΕΕ και στο ΝΑΤΟ, αλλά δε συμμετέχει σε κανένα θεσμό συμμαχίας με τη Ρωσία. Όμως γιατί δε βάζει το θέμα στο θεσμό που λέγεται ΟΗΕ, όπου η «φίλη» Ρωσία λύνει και δένει σαν μόνιμο μέλος του Σ. Ασφαλείας; Δεν το βάζει ως τώρα ακριβώς για να μην εκτεθεί η Ρωσία στα μάτια της τούρκικης κοινής γνώμης ψηφίζοντας υπέρ της Ελλάδας.

Βέβαια, δε φτάνουν μόνο οι Καμμένοι και οι Κουτσουμπαίοι για να ανησυχήσει κανείς. Φτάνει και μόνο του το γεγονός ότι η κυβέρνηση Τσίπρα πληρώνει διακεκομμένα από την απισχνασμένη σάρκα του ελληνικού λαού για να αναβαθμίσει τα πολεμικά της αεροπλάνα να να νοικιάσει υπερασύγχρονες γαλλικές φρεγάτες, ανεξάρτητα από το ότι το τελευταίο έξοδο αποφεύχθηκε επειδή, απ' ό, τι φαίνεται, το γαλλικό γενικό στρατιωτικό επιτελείο διαφώνησε με τον Μακρόν στο ζήτημα αυτό.

Από το δύσμοιρο και βασανισμένο από την οικονομική κρίση και το παραγωγικό σαμποτάζ ελληνικό λαό το μόνο που του λείπει είναι ένα θερμό επεισόδιο στο Αιγαίο, ιδιαίτερα αν αυτό γίνει σε τουριστική περίοδο. Αναρωτιόμαστε τι άλλο θα απομείνει αν λείπει αυτή η τελευταία πηγή εισοδήματος για το ένα εκατομμύριο ανέργων, που είναι ο τουρισμός. Γι' αυτό το λόγο και μόνο, πέρα από τους στρατηγικούς λόγους που θα κάνανε καταστροφικό για όλη την Ευρώπη, και πρώτα-πρώτα για την Ελλάδα, το πέρασμα της Τουρκίας με τον ρωσοκινεζικό άξονα, είναι απολύτως απαραίτητο να διατηρηθεί αυτή η εύθραυστη ειρήνη στο Αιγαίο και στην Κύπρο και μεσοπρόθεσμα να σταθεροποιηθεί. Ο πόλεμος με την Τουρκία, έστω και περιορισμένος και «ελεγχόμενος», πρέπει να αποφευχθεί πάση θυσία. Η Ελλάδα, όπως δεν παύουμε να το επαναλαμβάνουμε επί δεκαετίες, μπορεί να βρει έναν κοινό τόπο με την Τουρκία και να σβήσουν οι εστίες της έντασης. Αυτό όμως μπορεί να γίνει μόνο αν δυναμώσει ένα διεθνιστικό φιλειρηνικό κίνημα με επικεφαλής το πιο συνειδητό κομμάτι της ελληνικής εργατικής τάξης, που έχει αρχίσει να καταλαβαίνει πόσο εχθρικό της κόμμα, πόσο αντίθετο στην ίδια της την ύπαρξη είναι το ψευτοΚΚΕ. Η αστική τάξη της Ελλάδας, ακόμη και η μισοευρωπαϊά, που εκφράζεται σήμερα από τη ΝΔ, έχει αποδείξει ότι στις κρίσιμες στιγμές στοιχίζεται γύρω από τον κυρίαρχο στη χώρα ιμπεριαλισμό και δεν πάει κόντρα στο δηλητηριώδες ιδεολογικοπολιτικό ρεύμα που αυτός φτιάχνει.

Οι ρωσόδουλοι τροτσκιστές του ψευτοΚΚΕ ξαναντύνονται «τουρκοφάγοι εθνικιστές»

Το ψευτοΚΚΕ έχει μακρά καριέρα εθελοδοουλίας προς τα μεγαλορώσικα αφεντικά του, αλλά ταυτόχρονα και εκμετάλλευσης – υπέρ του σοσιαλμπεριαλισμού – όλων των εθνικιστικών αματιών της αστικής τάξης, με τις οποίες αυτή αφιονίζει εδώ και δεκαετίες το προλεταριάτο και το λαό. Δεν υπάρχει πιο χτυπητή απόδειξη του αντικομμουνιστικού, μάλιστα του φασιστικού χαρακτήρα της ηγεσίας του κόμματος αυτού από τη θέση που λαμβάνει σε όλα τα λεγόμενα «εθνικά» ζητήματα, κυρίως στο μακεδονικό (στο οποίο έχουμε αναφερθεί διεξοδικά) και στα ελληνοτουρκικά.

Οι κνίτες δολοφόνοι κάθε μαρξισμού, αν και κάλψαν το 1974 την τουρκική εισβολή στην Κύπρο, όπως ακριβώς και η μπρεζνιεφική «ΕΣΣΔ» - Ρωσία, γρήγορα άλλαξαν – στη μορφή – τη γραμμή τους και σε συνεργασία με τον κρυφόςυντροφό τους Αντρέα Παπανδρέου έγιναν μαστορες της «αντιτουρκικής εθνικής ενότητας», που έσπρωξε όλη την αστική τάξη να θεωρεί θέσφατο τον κίνδυνο εξ Ανατολών. Αυτό το ήθελε πολύ η Μόσχα για να πάψει η νατοϊκή Ελλάδα την παλιά, αντισλάβικη εθνικιστική γραμμή του από βορρά κινδύνου, που αντικειμενικά έμπαινε εμπόδιο στους νέους Τσάρους, παρά την ιδεολογική υπεραντιδραστικότητα των κινήτρων της.

Όλη – όλη η τοποθέτηση του ψευτοΚΚΕ στα ελληνοτουρκικά τις τελευταίες δεκαετίες ήταν ότι η Ελλάδα είναι μονίμως σε άμυνα από την «επιθετική Τουρκία» και ότι η Δύση, προφανώς από κάποιον μυστηριώδη «ανθελληνισμό», στηρίζει πάντα τις «άδικες τουρκικές απαιτήσεις και προκλήσεις». Η λύση που πρόκρινε το ψευτοΚΚΕ σε όλα αυτά ήταν ήταν συνήθως ο πόλεμος με την Τουρκία, αφού πετούσε και κανένα «αντιπολεμικό» ή και «διεθνιστικό» τσιτάτο για φιλία των δύο λαών. Οι άνθρωποι άλλωστε δεν υπήρξαν ποτέ (έστω και αντιδραστικοί) εθνικιστές αφού είναι πράκτορες ενός ιμπεριαλισμού.

Η λύση, πάντα σύμφωνα με τον Περισσό, ήταν η απομάκρυνση της Ελλάδας από την ΕΟΚ - Ε.Ε. και το ΝΑΤΟ και είτε η ουδετεροποίηση (αυτό το έλεγαν οι φλωρακινοί όσο υπήρχε ακόμα η ΕΣΣΔ, για να μην φοβίζοντο το ζωντανό τότε, παλιού τύπου αντικομμουνισμό), είτε αργότερα ο προσανατολισμός σε «συνεργασίες με άλλες χώρες», που συνήθως ομολογείται ανοικτά πως είναι η Ρωσία και οι δορυφόροι της (αυτή είναι η νέα γραμμή, σήμερα που η νεοσαρική Ρωσία δεν φοβίζει, αντιθέτως γοητεύει κάθε ναζιστή, φασίστα και

κλασικό αντικομμουνιστή).

Στο πλαίσιο της νεοτροτσκιστικής (στη μορφή) κατεύθυνσης που πήρε το ψευτοΚΚΕ τη δεκαετία του 2000 και ειδικά πάνω στην κρίση, προκειμένου να αφήσει όλο το χώρο στο μετωπικό ΣΥΡΙΖΑ να πάρει κόσμο, ψηφοφόρους και τελικά την εξουσία παρέα με τους ακροδεξιούς ΑΝΕΛ, αλλά κυρίως να μπορεί το ίδιο το ψευτοΚΚΕ να παίζει κεντρίστικα εξ ίσου με όλα τα ρεύματα της αστικής τάξης και βασικά με την πιο δυτική ΝΔ και έτσι να χώνεται βαθύτερα στο κράτος, ο Περισσός εκτόνησε μια υποτίθεται σουπερ διεθνιστική γραμμή περί απόρριψης κάθε «πατριωτικού πολέμου» και μετατροπής του σε εμφύλιο. Η θέση αυτή μάλιστα είχε γίνει σημείο αιχμής στην κριτική που ασκούσαν στην ηγεσία Παπαρήγα – Κουτσούμπα οι φλωρακινοί τους σύντροφοι, οι «δεξιοί – μετωπικοί» κνίτες, είτε είχαν εγκαταλείψει το ψευτοΚΚΕ για μικρές φράξιες που συνεργάζονταν με ΣΥΡΙΖΑ/ΑΕ και ΑΝΤΑΡΣΥΑ, είτε παρέμεναν μέσα στις γραμμές του ως «εσωκομματική αντιπολίτευση».

Η θέση είχε διατυπωθεί ως εξής στα προσυνεδριακά κείμενα του «19^ο» συνεδρίου του ψευτοΚΚΕ και εγκρίθηκε αυτούσια, παίρνοντας προγραμματικό χαρακτήρα:

(Θέση 60): «Οι ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις στην περιοχή αυξάνουν τους κινδύνους τοπικών πολεμικών συγκρούσεων που θα πάρουν γενικότερο χαρακτήρα, αφού στην ευρύτερη περιοχή συγκρούονται ιμπεριαλιστικά κέντρα και ιμπεριαλιστικές δυνάμεις και μάλιστα σε συνθήκες αλληπάληλων κρίσεων που πλήττουν και το σκληρό πυρήνα της ιμπεριαλιστικής πυραμίδας. Μια τέτοια περίπτωση, στις σύγχρονες συνθήκες, με ενεργητική συμμετοχή της Ελλάδας στο ΝΑΤΟ και την ΕΕ, προϋποθέτει όξυνση των ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών στην περιοχή που δεν μπορούν να λυθούν με μη στρατιωτικά μέσα. Συνεπάγεται σπάσιμο συμμαχιών, σοβαρές αλλαγές και αναδιατάξεις μέχρι και ισχυρές φυγόκεντρες τάσεις στα πλαίσια όχι μόνο της ΕΕ αλλά και του ΝΑΤΟ, γενικότερη αναδιάταξη συμμαχιών.

Μέσα στα ενδεχόμενα για τη στάση της αστικής τάξης της Ελλάδας, μέρους των πολιτικών της εκπροσώπων, είναι και να επιδιώξει συμμετοχή στο πλευρό μιας άλλης ισχυρής ιμπεριαλιστικής δύναμης, ακόμα και ανάλογα με τις συνθήκες να επιδιώξει τη μετατροπή του αμυντικού πολέμου σε επιθετικό.

Αν δεχτεί επίθεση η Ελλάδα από γειτονική

χώρα ή και από άλλη χώρα της περιοχής ή αν επιτεθεί πρώτη μέσα σε συμμαχία ή όχι, το Κόμμα σε κάθε περίπτωση πρέπει να ηγηθεί στην αυτοτελή οργάνωση της εργατικής - λαϊκής αντίστασης και να συνδεθεί η αντίσταση με την πάλη για ολοκληρωτική ήττα της αστικής τάξης, εγχώριας και ξένης ως εισβολέα. Με την πρωτοβουλία και καθοδήγηση του Κόμματος να συγκροτηθεί εργατικό - λαϊκό μέτωπο με όλες τις μορφές δράσης, με σύνθημα: Ο λαός θα δώσει την ελευθερία και τη διέξοδο από το καπιταλιστικό σύστημα που, όσο κυριαρχεί, φέρνει τον πόλεμο και την «ειρήνη» με το πιστόλι στον κρόταφο».

Ταυτόχρονα βέβαια παράλληλα με αυτές τις «ντούβρες» τάχα διεθνιστικές θέσεις του, το ψευτοΚΚΕ συνέχιζε να έχει άριστες σχέσεις με παπάδες, αστυνομικούς, караβανάδες, απόστρατους, στους οποίους μάλιστα στήνει εδώ και χρόνια μετωπικές οργανώσεις. Ιδιαίτερα σε αυτό το κομμάτι δουλεύει με την αντιδραστική ορθόδοξη σκοταδίστρια Λιάνα Κανέλλη, συνεργαζόμενη βουλευτίνα του επί 20ετία.

Μόλις λοιπόν έσκασε η πρόσφατη ρωσοκινούμενη ελληνοτουρκική «ένταση», που στην κύρια πλευρά πυροδοτείται με εργαλείο τον ελληνοκυπριακό φιλωρωσικό άξονα και μόνο δευτερευόντως από τις όψιμες σοβινιστικές διεκδικήσεις της Τουρκίας στις ελληνικές βραχονησίδες, το ψευτοΚΚΕ θυμήθηκε «ξαφνικά» την ΑΑΔΜική, «μετωπική» του πλευρά, την απώλεια της οποίας τόσο πολύ είχε θρηνησει κάθε κνίτης που πήγε να κρυφτεί κάτω από τα φτερά του Τσίπρα ή του Λαφαζάνη, αναζητώντας αντιδυτικά μέτωπα. Θυμήθηκε τον «αιώνιο» αντιτουρκικό αγώνα και την «υπεράσπιση της πατρίδας και των συνόρων». Διοργάνωσε μάλιστα και συγκεντρώσεις, με αφορμή την προβοκάτσια Τραμπ με τους βομβαρδισμούς – παρωδία στη Συρία, στις οποίες έβαζε και το ζήτημα της «τουρκικής επιθετικότητας και προκλητικότητας», που φυσικά «την κινεί το ΝΑΤΟ», ενώ μόνο η Ρωσία εξασφάλισε για την Τουρκία την άδεια να εισβάλει στην Αφρίν.

Ο Κουτσούμπας πρωτοστάτησε σε κατασκευή πολεμικής ατμόσφαιρας στις μάζες με συνεντεύξεις για «αναπόφευκτο θερμό επεισόδιο με την Τουρκία» (<http://www.real.gr/18/4/2018>), ενώ συναντήθηκε με τον σύντροφό του, ντουγκινικό κνίτη υπουργό Εξωτερικών Κοτζιά στον Περισσό (ως καθωσπρέπει «εθνικό» κόμμα) για τα «εθνικά θέματα» με Μακεδονία (ΠΓΔΜ για τους κνίτες) και Τουρκία.

Ο Παφίλης μάλιστα, παλιά καραβάνα

του ψευτοΚΚΕ και κοινοβουλευτικός του εκπρόσωπος, τόσο επί φλωρακικού ενιαίου ΣΥΝ όσο και στην τωρινή «επαναστατική» του εποχή, έφτασε να επαναλάβει στη Βουλή, με αφορμή το ζήτημα του ονόματος της Δημοκρατίας της Μακεδονίας, ότι «στόχος όλων των κινήσεων είναι η περικύκλωση της Ρωσίας και το πνίξιμο της Σερβίας, ώστε να ενταχθεί στο ΝΑΤΟ και να αποκλειστεί η ρώσικη επιρροή στα Βαλκάνια» (!!!!) (<https://www.youtube.com/watch?v=3OZGiUUU6m8>).

Τέτοια ξετσιπωσιά από τον «κομμουνιστή» βουλευτή, που ομολόγησε βέβαια τους δεσμούς του υποτιθέμενου «εξευρωπαϊσμένου» σέρβικου τσένικ καθεστώτος των Βούτσιτς – Νικόλιτς – Σέσελι με τη φασιστική Μόσχα του Πούτιν, δεσμούς που ο αμετανόητος κνίτης αντιδραστικός θεωρεί «θετικότερους» και τους υπερασπίζεται αφού τάχα ο σέρβικος λαός βρίσκεται σε κίνδυνο!

Ο Πούτιν, μετά τη στέψη Τραμπ, βαδίζει ολοταχώς προς τον παγκόσμιο πόλεμο και τη διεκδίκηση όχι απλώς σφαιρών επιρροής, αλλά της παγκόσμιας κανιβαλικής ηγεμονίας του υπερσυγκεντρωμένου ρωσοκινέζικου κρατικομονοπόλιου. Τους κλασικούς ναζιστές και φασίστες τους έχει έτσι κι αλλιώς δίπλα του, χωρίς πολλές προσποιήσεις. Το πολύ να τους ντύνει «απλούς συντηρητικούς δεξιούς πατριώτες».

Τα «αριστερά» όμως τσιράκια του θα παίρνουν όλο και περισσότερο δύο μορφές: εκείνη του τροτσκιστή αντιεθνικιστή ψευδοδιεθνιστή, ο οποίος θα παίρνει ουσιαστικά το μέρος του φασιστικού ιμπεριαλισμού, καλώντας τον να συντρίψει την «αστική πατρίδα», όπως έγινε και στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Και εκείνη του μετωπικού αντιδυτικού «αντιμπεριαλιστή», που δε μένει στον «στείρο αντικαπιταλισμό», αλλά δέχεται συμμαχίες με αστούς ενάντια «στο νεοφιλελεύθερο δυτικό τέρας». Το ψευτοΚΚΕ στην Ελλάδα είναι η μάνα και των δύο γραμμών και είναι έτοιμο να πάρει όποια από τις δύο μορφές χρειάζεται, σε κάθε φάση της ρώσικης στρατηγικής. Καθήκον των πατριωτών, των δημοκρατών, των αντιφασιστών και πραγματικών διεθνιστών αντιμπεριαλιστών είναι να αποκαλύψουν την απόλυτα ομορτωτιστική φύση αυτού του αντιμαρξιστικού εκτρώματος, το οποίο είναι τόσο δίχως αρχές που υποδύεται το επαναστατικό κόμμα των εργαζομένων, έχοντας όλη την αστική τάξη και τα στελέχη των κατασταλτικών μηχανισμών του αστικού κράτους να «αναγνωρίζουν» και να «σέβονται τη συνέπειά του».

Γαλλικές φρεγάτες: Τι αποκαλύπτεται από τον σε αυτή τη φάση αποτυχημένο δανεισμό τους

Στις 20 Απρίλη «έσκασε» η είδηση ότι Τσίπρας και Μακρόν έχουν συμφωνήσει στην παραχώρηση στην Ελλάδα με τη μέθοδο της χρονομίσθωσης δύο σύγχρονων γαλλικών φρεγατών τύπου FREMM, οι οποίες θα ενταχθούν έως τον Αύγουστο στο Πολεμικό Ναυτικό.

Την είδηση επιβεβαίωσε ο Φώτης Κουβέλης προσθέτοντας ότι σε δεύτερο χρόνο η Ελλάδα θα αποκτήσει μια ακόμα φρεγάτα τύπου FREMM, καθώς και μια φρεγάτα υπερσύγχρονης τεχνολογίας τύπου BELH@RRA (Τα Νέα, Καθημερινή). Λίγο αργότερα το γαλλικό υπουργείο άμυνας διέψευσε ότι θα νοικιάσει τις

φρεγάτες, γελοιοποιώντας τον Κουβέλη, ενώ γράφτηκε στο γαλλικό τύπο ότι η ματαιώση έγινε γιατί η Γαλλία χρειάζεται η ίδια για τις δικές της επιχειρησιακές ανάγκες αυτές τις υπερσύγχρονες φρεγάτες. Αυτή η εξήγηση φαίνεται ελάχιστα πιθανή γιατί δεν μπορεί ο Μακρόν να πάρει μια τόσο σοβαρή απόφαση χωρίς να έχει τη συμφωνία του γαλλικού στρατιωτικού επιτελείου. Το πιθανότερο είναι ότι ο Μακρόν ματαιώσε τη συμφωνία ύστερα από τις έντονες διαμαρτυρίες των φιλελεύθερων της γερμανικής αντιπολίτευσης στη Μέρκελ, τη στενή σύμμαχο του Μακρόν, ότι δεν είναι δυνατόν η Γερμανία να δανείζει με πολύ περισσότερα δισ την Ελλάδα

σε σχέση με τη Γαλλία και από αυτά τα δισ να εισπράττει ένα μέρος η Γαλλία, την ώρα μάλιστα που η Ελλάδα έχει γερμανικές φρεγάτες που θα μπορούσαν να επισκευαστούν με μικρότερο κόστος. (<https://www.express.co.uk/news/world/951985/EU-news-Germany-Greece-bailout-France-warship-Emmanuel-Macron>) Ήδη η Γερμανία είχε ματαιώσει και μια άλλη απόπειρα από την Ελλάδα να αγοράσει, και όχι απλά να νοικιάσει, γαλλικές φρεγάτες το 2011 επί προεδρίας Σαρκοζύ (<http://www.spiegel.de/international/europe/germans-question-contract-france-to-sell-frigates-to-greece-in-controversial-deal-a-792189.html>). .

Όποια ωστόσο και αν είναι η εξήγηση για αυτή τη ματαιώση της συμφωνίας το πιο σημαντικό είναι να διαπιστώσουμε για μια ακόμα φορά την πολιτική ξεδιαντροπία και τον φασιστικό κυνισμό της συμμορίας Τσίπρα που στόμφο καμάρωνε με τόσο στόμφο για αυτές τις νοικιασμένες γαλλικές φρεγάτες, με όσο πάθος κατηγορούσε την απόπειρα να νοικιαστούν οι ίδιες αυτές το 2013.

Τώρα λοιπόν η συμμορία είπε με το στόμα του Κουβέλη.

«Σε επιστολές, οι οποίες ανηλλάγησαν

Συνέχεια δίπλα

Γαλλικές φρεγάτες: Τι αποκαλύπτεται από τον σε αυτή τη φάση αποτυχημένο δανεισμό τους

Συνέχεια από δίπλα

σε ανώτατο πολιτικό (Αλέξης Τσίπρας και Εμανουέλ Μακρόν) και σε στρατιωτικό επίπεδο, οι Γάλλοι εμφανίστηκαν να κατανοούν απολύτως το περιπλοκό γεωπολιτικό περιβάλλον στο οποίο καλείται να λειτουργήσει η Ελλάδα, ιδιαίτερα λόγω της αυξανόμενης τουρκικής απειλής, όπως αυτή έχει εκδηλωθεί τα τελευταία δύο χρόνια και εξακολουθεί να εντείνεται. Και αποφάσισαν να παραχωρήσουν με χρονομίσθωση (leasing) τις δύο φρεγάτες, οι οποίες θα αποτελέσουν σημαντική αποτρεπτική προσθήκη στον ελληνικό στόλο. Πέρα από την ουσιαστική "ανάσα" που δίνει με αυτόν τον τρόπο στο Π.Ν. η Γαλλία, πρόκειται για ένα ουσιαστικό και ηχηρό μήνυμα στήριξης της Ελλάδας από την ισχυρότερη στρατιωτικά χώρα της Ε.Ε., σε μια περίοδο ανόδου των εντάσεων στο Αιγαίο. Υπενθυμίζεται ότι μόλις πριν από λίγες ημέρες (18 Απρ.) ο πρόεδρος της Γαλλικής Δημοκρατίας Μακρόν, από το βήμα του Ευρωκοινοβουλίου, υπογράμμισε τη στήριξη της Γαλλίας στην πολιτική κοινής άμυνας στην Ευρώπη, γνωστοποιώντας ότι στην τελευταία διακοινοβιαία του με τον Αλ. Τσίπρα τον διαβεβαίωσε πως η χώρα του θα σταθεί "δίπλα στην Ελλάδα όταν απειλείται στην Ανατολική Μεσόγειο» (Καθημερινή, 20 Απρ.).

Το 2013 ο ίδιος ο Τσίπρας στη γνωστή απατεωνίστικη συνέλευσή του στη Θεσσαλονίκη, είχε ταχθεί εναντίον της προμήθειας των συγκεκριμένων φρεγατών: «Είναι οξύμωρο και αναρωπιέται κανείς πώς είναι δυνατόν σε μια περίοδο κρίσης, σε μια περίοδο που ζητάμε βοήθεια από τους εταίρους αυτοί να απαιτούν να τους δίνουμε χρήματα για να νοικιάζουμε οπλικά συστήματα. Οι γνώστες μάλιστα, οι βαθύτεροι γνώστες των τεχνικών ζητημάτων με ενημερώνουν ότι αυτά τα πλοία είναι πλοία ακατάλληλα για τη χώρα μας, διότι είναι πλοία ανθυποβρυχιακού αγώνα και μάλιστα σε ανοικτές θάλασσες, όχι σε κλειστές θάλασσες όπως το Αιγαίο. Και προβλέπεται μάλιστα να τα νοικιάσουμε 200.000.000 το χρόνο για μια 5ετία, δηλαδή 1 δις στην 5ετία. Με δυο λόγια, από τη μια τσέπη βγαίνει η βοήθεια, από την άλλη μπαίνει!» (ιστοσελίδα iefimerida.gr).

Πάντως το ότι ξαφνικά οι φρεγάτες αυτές από ακατάλληλες για το Αιγαίο έγιναν τόσο κατάλληλες, πέρα από τις δημαγωγίες της συμμορίας πρέπει να έχει σχέση με το ότι η Γαλλία, η «ισχυρότερη στρατιωτικά χώρα της Ε.Ε.», που κρατούσε έχει μπει πια για τα καλά στο αντιτουρκικό μέτωπο. Όπως αναφέρουν Τα Νέα (10/03/2018), «*Ηδη Αθήνα και Παρίσι συζητούν επί τρεις μήνες τις λεπτομέρειες μιας συμφωνίας βάσει της οποίας η Ελλάδα θα αγοράσει από τους Γάλλους δύο φρεγάτες τύπου Belharra με δικαίωμα επέκτασης για δύο ακόμα (...) Η έναρξη της συζήτησης πυροδοτήθηκε μετά τη συνάντηση Τσίπρα-Μακρόν στο Παρίσι στο τέλος του περασμένου Νοεμβρίου. Από τότε και μετά έχουν πυκνώσει οι επισκέψεις των Γάλλων στην Αθήνα. Η τελευταία συνάντηση έγινε στα μέσα Φεβρουαρίου, ενώ η νέα άφιξη αναμένεται στο τρίτο δεκάημερο του Μαρτίου για μια συνάντηση με τις ελληνικές υπηρεσίες. Τότε θα μορφοποιηθούν οι προδιαγραφές και θα "κλειδώσουν" λεπτομέρειες, όπως ο τύπος των όπλων, το είδος των ραντάρ και των συστημάτων επικοινωνιών κ.ά.*».

Οι μακρόχρονες αυτές διαπραγματεύσεις δείχνουν ακριβώς ότι πρόκειται περισσότερο για στρατηγική κίνηση της ελληνικής κυβέρνησης και όχι για μια εν θερμώ «απάντηση στην τουρκική επιθετικότητα», όπως υποστηρίζουν οι ρωσόφιλοι και εθνικιστές σχολιαστές. **Ο δανεισμός πελώριας αξίας**

όπλων όπως είναι δυο σύγχρονες φρεγάτες σημαίνει ότι η χώρα που δανείζει τα όπλα γίνεται αυτόματα στρατιωτικός σύμμαχος της χώρας που τα δανείζεται. Γιατί καταλαβαίνει κανείς ότι αν οι δύο φρεγάτες βρεθούν στο βυθό του Αιγαίου αυτός που θα χάσει τα πολλά λεφτά και το κύρος του θα είναι πολύ περισσότερο ο δανειστής και πολύ λιγότερο ο ενοικιαστής. Λόγω αυτού του ενδεχόμενου είναι εντελώς ασυνήθιστο να δίνονται δανεικά όπλα σε ξένες χώρες. Στην ουσία με έναν τέτοιο δανεισμό η Γαλλία θα είναι υποχρεωμένη σε περίπτωση ελληνοτουρκικού πολέμου ή επεισοδίου να πάρει ορμητικά το μέρος της Ελλάδας κόντρα στην Τουρκία, που σημαίνει να σύρει πιο έντονα το ΝΑΤΟ ανοιχτά κόντρα την Τουρκία, δηλαδή στην εξοντωτική ανοιχτή αγκαλιά του Πούτιν. Η αιτία της βασικής προτίμησης των εξοπλισμών από τη Γαλλία από την κυβέρνηση Τσίπρα παρά από τη Γερμανία, οφείλεται, όπως έχουμε πει πολλές φορές, στο ότι η γαλλική αστική τάξη λόγω του συνεχιζόμενου οικονομικού και πολιτικο-στρατιωτικού επεμβατισμού της στον τρίτο κόσμο είναι πολύ επιρρεπής στο να συνεργάζεται με όποιον μπορεί να της δώσει την άδεια για αυτές τις επεμβάσεις.

Σήμερα τέτοιες άδειες ιδιαίτερα στις πρώην γαλλόφωνες αποικίες της Μέσης Ανατολής και της Αφρικής τις μοιράζει κύρια η πουτινική Ρωσία και δευτερευόντως ο Τραμπ. Και με τους δυο αυτούς στενά συνεργαζόμενους τραμπούκους ο Μακρόν όχι τυχαία διατηρεί τις καλύτερες σχέσεις σε σχέση με τους βρετανούς και γερμανούς ομολόγους του. Όσο για την προτίμηση των γάλλων στον Τσίπρα αυτό συνάγεται από τα προηγούμενα. Κανείς

άλλος χρεωκοπημένος του Νότου δεν αγαπάει και κυρίως δεν αγαπιέται τόσο πολύ από τις δύο υπερδυνάμεις όσο αυτός, και κανείς άλλος δεν προσπαθεί όσο αυτός να προσεταιριστεί όσο μπορεί τη Γαλλία ενάντια στη Γερμανία, δίνοντας στην πρώτη πολιτικά και οικονομικά ανταλλάγματα, ιδιαίτερα στον ενεργειακό τομέα.

Η παραπάνω εκτίμησή μας για τις διπλωματικές ανάγκες που οδήγησαν την κυβέρνηση στο δανεισμό αυτών των φρεγατών ενισχύεται από το γεγονός ότι αυτές δεν εξυπηρετούν ιδιαίτερα τις ανάγκες ενός αμυντικού πολέμου σε μια κλειστή θάλασσα σαν το Αιγαίο γιατί είναι βασικά ένα επιθετικό όπλο ανοιχτής θάλασσας. Τα σχετικά δημοσιεύματα είναι σαφή: «*Οι γαλλικές φρεγάτες Belharra με τα ειδικά τους χαρακτηριστικά, την υψηλή τεχνολογία που ενσωματώνουν, αλλά και το είδος των όπλων που μπορούν να φέρουν σηματοδοτούν και μια αλλαγή οπτικής του Πολεμικού Ναυτικού. (...) Οι φρεγάτες που τώρα διαθέτει το Ναυτικό, εκτός των όπλων τους, διαθέτουν αντιαεροπορικά συστήματα αυτοάμυνας. Προστασίας δηλαδή του ίδιου του σκάφους έναντι εχθρικών αεροσκαφών. Οι -υπό συζήτηση- φρεγάτες έχουν δυνατότητα για "αντιαεροπορική προστασία περιοχής" και αποτελούν μέσα κυριαρχίας σε "ανοιχτή θάλασσα", όπως εξηγούν αξιωματικοί που έχουν γνώση των όσων συζητούνται για τα όπλα με τα οποία πρόκειται να εφοδιαστούν... Πρόκειται για τις λεγόμενες υπερφρεγάτες τελευταίας γενιάς (...) Σημειώνεται πως φρεγάτες Belharra δεν διαθέτει ακόμη ούτε η Γαλλία. Είναι δηλαδή υπό ναυπήγηση, ενώ και η Τουρκία δεν*

διαθέτει ανάλογο όπλο»...

«*Σε πρακτικό επίπεδο οι FREMM αποτελούν επιθετικό όπλο, με πλέον πρόσφατο παράδειγμα τη χρησιμοποίηση μιας εκ των γαλλικών φρεγατών για χτυπήματα στη Συρία (...) Με βάση όσα έχουν συζητηθεί έως τώρα, οι φρεγάτες θα παραχωρηθούν με πενταετές leasing στο Π.Ν. με το σύνολο του εξοπλισμού τους. Αυτός περιλαμβάνει πυραύλους τύπου Exocet, αντιαεροπορικό σύστημα τύπου Aster 1τ5, αλλά και πυραύλους τύπου Cruise (MaCN) με εμβέλεια περίπου 1.000 χιλιομέτρων» (Καθημερινή, 23 Απριλίου).*

Η Ελλάδα σύμφωνα με όσα γράφονται από κάποιους στρατιωτικούς ειδικούς έχει ως τώρα σαν κύριο στόχο της στο Αιγαίο να εμποδίσει μια τουρκική στρατιωτική απόβαση στα νησιά, καθήκον που σε ότι αφορά το ναυτικό δεν έχει να κάνει, με Κρουζ εμβέλειας 1000 χιλιομέτρων, αλλά με έναν πολύ ευέλικτο στόλο με πολλά και γρήγορα σκάφη με αρκετή δύναμη πυρός που θα πλαισιώνει τις φρεγάτες που υπάρχουν και θα συνδυάζονται με μια καλή άμυνα των νησιών, με μια καλή αεροπορική κάλυψη και έναν ακόμα πιο καλό ηλεκτρονικό πόλεμο. Εδώ βέβαια δεν μιλάμε για παλλαϊκές άμυνες κλπ. Αυτές είναι στρατιωτικές τακτικές που αφορούν προοδευτικές αντιιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις. Αλλά αν υπήρχαν τέτοιες κυβερνήσεις σήμερα στην Ελλάδα θα κάνανε ένα πράγμα: Θα επεδίωκαν, και πιστεύουμε θα πετύχαιναν, ειρηνικές και δίκαιες διευθετήσεις με την Τουρκία του Ερντογάν σε όλα τα επίμαχα μέτωπα χωρίς να παραδώσουν πραγματικά κυριαρχικά δικαιώματα της χώρας μας.

ΣΦΑΓΗ ΣΤΗ ΓΑΖΑ: ΤΟ ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΟ ΔΙΔΥΜΟ ΛΙΜΠΕΡΜΑΝ-ΝΕΤΑΝΙΑΧΟΥ ΔΟΥΛΕΥΕΙ ΟΠΩΣ ΠΑΝΤΑ ΓΙΑ ΤΗ ΧΑΜΑΣ

Η σφαγή των 35 παλαιστινίων διαδηλωτών στη Γάζα και ο τραυματισμός εκατοντάδων άλλων από τον ισραηλινό στρατό στη διάρκεια των πρόσφατων μαζικών κινητοποιήσεων που οργάνωσε η Χαμάς στα σύνορα με το Ισραήλ είναι ένα ακόμα πολιτικό έγκλημα του επεκτατικού αντιπαλαιστινιακού και ουσιαστικά προβοκατόρικού δίδυμου Νετανιάχου-Λίμπερμαν σε βάρος όχι τόσο του παλαιστινιακού λαού όσο του ίδιου του Ισραήλ.

Αυτή η σφαγή άοπλων διαδηλωτών εξυπηρετεί απόλυτα τα σχέδια των ισλαμοναζιτών της Χαμάς και των πουτινικών προστατών της να δυναμώσουν στο έπακρο το παλαιστινιακό, το αραβικό και το μουσουλμανικό μίσος ενάντια στο διπλωματικό όλο και πιο απομονωμένο σε παγκόσμιο επίπεδο Ισραήλ και βέβαια να δυναμώσουν παραπέρα την πολιτική τους ισχύ όχι μόνο στη λωρίδα της Γάζας, αλλά και στην Δυτική όχθη.

Αυτή η σφαγή έρχεται μετά την αναγόρευση της Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσας του Ισραήλ από τον ακόμα μεγαλύτερο προβοκάτορα Τραμπ, και θα προκαλέσει έναν νέο φαύλο κύκλο ισραηλοπαλαιστινιακής βίας από τον οποίον ο πλέον κερδισμένος θα είναι ο παγκόσμιος ρωσοκινεζικός άξονας του φασισμού. Εκτιμάμε ότι η πιο στρατηγική παγκόσμια ιδεολογική σημαία που θα υψώσει αυτός ο άξονας για να ενώσει όλους του φασίστες της γης στον εξοντωτικό πόλεμο που ετοιμάζει κατά των δημοκρατικών λαών όλου του κόσμου θα είναι η σημαία του αντισημιτι-

κού «αντισημιτισμού».

Είναι γεγονός ότι η «μεγάλη πορεία επιστροφής», όπως ονομάζονται αυτές οι κινητοποιήσεις, οργανώθηκε από τις δυνάμεις του ισλαμοφασισμού (Χαμάς, Ισλαμική Τζιχάντ) και της ψευτοαριστεράς (PFLP, DFLP) και προβάλλει ένα αντιδραστικό σύνθημα, αυτό της επιστροφής μετά από 70 χρόνια των παλαιστινίων προσφύγων και των απογόνων τους στο Ισραήλ, αίτημα που στοχεύει απλά στη δραματική αλλαγή της εθνικής σύνθεσης του πληθυσμού της χώρας σαν πρώτο βήμα για την κατάλυση της κυριαρχίας της. Πρέπει εδώ να τονίσουμε ότι η σοσιαλιστική σταλινική ΕΣΣΔ είχε με μεγάλη ένταση καταδικάσει σαν εντελώς αντιδραστικό τον πόλεμο που είχε προκαλέσει την παλαιστινιακή προσφυγιά. Μιλάμε για τον πόλεμο του 1948 που είχε κηρύξει η αραβική αντίδραση για την εξαφάνιση του νεοσύστατου κράτους του Ισραήλ κάτω από την καθοδήγηση της αποικιακής Αγγλίας και με τη συμμετοχή των χιτλερικών παλαιστινιακών δυνάμεων της κλίκας Αλ Χουσεϊνί οι οποίοι πολέμησαν στον β παγκόσμιο κίνημα σαν τμήμα του χιτλερικού στρατού. Είναι πολύ χαρακτηριστικό ότι η ΕΣΣΔ είχε τότε καταψηφίσει μαζί με το Ισραήλ την απόφαση 194-III της Γενικής Συνέλευσης του ΟΗΕ που είχε υποστηριχθεί από τις ΗΠΑ και την Αγγλία και η οποία ανάμεσα σε άλλα σημεία της περιείχε και τη θέση ότι οι παλαιστίνιοι πρόσφυγες μπορούσαν να επιστρέψουν στο Ισραήλ ή να αποζημιωθούν. (Για τη

στάση της ΕΣΣΔ στον πόλεμο του 1848 δες Laurent Rucker: *Staline, Israel et les Juifs* σελ. 131 και Yaakov Ro'i: *Soviet decision making in Practice. The USSR and Israel 1947-1954* σελ. 232-247)

Από εκείνη την εποχή σημειώθηκαν πελώριες αλλαγές στην ισραηλο-παλαιστινιακή διένεξη που αντιστοιχούσαν σε ουσιαστικές αλλαγές στους παγκόσμιους συσχετισμούς δύναμης ανάμεσα στο στρατόπεδο της προόδου και σε εκείνο της αντίδρασης. Η πιο κοσμο-ιστορική τέτοια αλλαγή ήταν η μετατροπή της σοσιαλιστικής ΕΣΣΔ από ηγετίδας δύναμης του παγκόσμιου δημοκρατικού κινήματος σε μια ιμπεριαλιστική και μάλιστα χιτλερικού τύπου υπερδύναμη πράγμα που οδήγησε από τη μια το παλαιστινιακό κίνημα να ξεπέσει τελικά στα χέρια των νέων Χουσεϊνί, δηλαδή των ρωσόδουλων αντισημιτών της Χαμάς, και από την άλλη οδήγησε το Ισραήλ να συμπλέει για χρόνια με τους μεσανατολικούς σχεδιασμούς της αμερικάνικης υπερδύναμης, ενώ αργότερα έφερε στην εξουσία τους ρωσόφιλους προβοκάτορες Νετανιάχου-Λίμπερμαν. Αυτοί αξιοποίησαν τις γενοκτονικού τύπου επιθέσεις της Χαμάς για να καλλιεργήσουν έντονα αντιπαλαιστινιακά αισθήματα στον ισραηλινό λαό και να ριζούν τη χώρα τους στις χειρότερες ως τώρα επεκτατικές και κατοχικές πολιτικές ενάντια στο παλαιστινιακό κράτος. Ταυτόχρονα έκαναν και κάνουν τα πάντα για να συντρίψουν το παλαιστινιακό κίνημα

Συνέχεια στη σελ. 14

ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΩΠΟ ΤΟΥ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

ΟΙ ΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΕΣ ΣΚΟΤΩΝΟΥΝ ΜΕ ΛΥΣΣΑ ΚΑΙ ΤΙΣ ΠΙΟ ΜΙΚΡΕΣ ΣΥΓΧΡΟΝΕΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΙΣ

Αλλά οι ιδιοκτήτες νομίζουν και το διαλαλούν παντού ότι ο δήμιος τους είναι το «τέρας της γραφειοκρατίας» και όχι οι τερατώδεις πολιτικοί τους ηγέτες

Δεν πρόκειται για καμιά μεγάλη βιομηχανία με ειδικό βάρος στην οικονομία της χώρας, ούτε για καμιά πολλά υποσχόμενη start up, πρόκειται απλά και μόνο για μια μικρή ατομική επιχείρηση, σαν αυτές τις χιλιάδες που υπάρχουν σε αυτή τη χώρα και που κλείνουν με αμείωτο ρυθμό τα χρόνια της κρίσης. Η αναφορά της έχει μια αξία γιατί αποτελεί ένα τυπικό παράδειγμα του πως το καθεστώς των σαμποταριστών σκοτώνει κάθε παραγωγική δραστηριότητα σε αυτή τη χώρα, γιατί αυτή αποτελεί εμπόδιο στα σχέδια του καθεστώτος για την εξάρτηση της χώρας από το ρωσοκινέζικο άξονα.

Η «Πυλιακή Γη» παρήγαγε παραδοσιακά προϊόντα, τα οποία είχε καταφέρει λόγω της ποιότητάς τους να τα εξάγει. Μάλιστα τον περασμένο Φεβρουάριο η ιδιοκτήτρια της επιχείρησης κλήθηκε στο Ευρωκοινοβούλιο προκειμένου να μιλήσει στην εκδήλωση «Brain Drain vs Brain Gain», παρουσιάζοντας το δικό της παράδειγμα. Όπως περιγράφει η ίδια: «**η μάχη της με το «τέρας της γραφειοκρατίας» την ανάγκασε να προχωρήσει σε αυτό το βήμα**, (Σημ. τα μαύρα δικά μας) κλείνοντας μία επιτυχημένη επιχείρηση. Σύμφωνα με την ιδιοκτήτρια «οι υπέρογκες εισφορές για την ασφάλιση, οι δυσανάλογοι

φόροι, η δυσκολία για την έκδοση άδειας λειτουργίας και τα κάθε είδους δικαιολογητικά ήταν μόνο κάποια από τα εμπόδια που συνάντησε σε αυτά τα χρόνια... Μου ζήτησαν να αποδείξω ότι το νερό από τα βρασμένα πορτοκάλια δεν σκότωνε τα ψάρια... Βαρέθηκα να βλέπω τους «ημέτερους» να εξαντλούν τα κονδύλια των επιδοτήσεων και να μην μένει τίποτα για αυτούς που πραγματικά παράγουν» (<http://m.lifo.gr/31-3>).

Το έχουμε πει τόσες φορές και δεν σταματάμε να το επαναλαμβάνουμε ότι όσο τα τμήματα της ελληνικής αστικής τάξης που γίνονται θύματα παραγωγικού σαμποτάζ, λένε στο εξωτερικό ότι τους σκοτώνει «το τέρας της γραφειοκρατίας» δεν θα πάψουν να μένουν θύματα. Γιατί βέβαια δεν τους σκοτώνουν τα μικρομεσαία στελεχάκια των υπουργείων από τα οποία περνάνε για έγκριση οι κάθε λογής άδειες, αλλά οι αρμόδιοι υπουργοί, οι πρωθυπουργοί, οι κυβερνήσεις, οι ηγεσίες των κοινοβουλευτικών αντιπολιτεύσεων και γενικότερα ένα ολόκληρο πολιτικό καθεστώς που συντονισμένα και από διάφορες πλευρές σκοτώνει κάθε παραγωγική δύναμη της χώρας που δεν βρίσκεται κάτω από τον έλεγχο του ρωσοκινέζικου κεφάλαιου και των δυτικών και ντόπιων συνεργατών του,

ενώ πραγματοποιεί στο λεπτό κάθε επιθυμία των τελευταίων. Λίγο να κοίταγαν γύρω τους τα θύματα αυτά θα διαπίστωναν ότι η ίδια αυτή η γραφειοκρατία που δεν τους ενέκρινε ή τους καθυστερούσε επ' άπειρον τα μικρά ή μεγάλα τους επενδυτικά σχέδια, με αστραπιαία ταχύτητα και με τον πιο ασύλληπτο παραμερισμό κάθε τυπικότητας αλλά και κάθε νομοθεσίας εγκρίνει με όλο και μεγαλύτερη συχνότητα τα επενδυτικά σχέδια ή καλύτερα τη λεηλασία του ντόπιου τεχνικού και φυσικού πλούτου της χώρας από τα νέα ανατολικά αφεντικά και τους κομπραδόρους τους. Γιατί τα ίδια αυτά γλοιώδη ανθρωπάκια, αυτές οι κρατικο-υπαλληλικές βδέλλες που συνήθως παίρνουν μίζες από τον επενδυτή θύμα για να επιταχύνουν λίγο την έκδοση της κάθε άδειας ή αλλιώς για να δώσουν με το αζημίωτο λίγη ελπίδα στο θύμα αυτό, κάνουν τα πάντα δωρεάν και με υποκλίσεις όταν πέσει το τηλεφώνο από τον κατάλληλο πολιτικό προϊστάμενο, συνήθως κάποιο κυβερνητικό μεγαλοπαράσιτο, για να εξυπηρετηθούν τα νέα αφεντικά, οι Σαββίδηδες, οι Κάππαι Φου της Κόσσο, οι τραμπουκοΜαρινάκηδες, οι Μπμποπολαίοι, οι Κοκκάληδες, οι κνιτο-Γερμανοί κλπ, κλπ

Το αληθινό μεγάλο πρόβλημα με τα θύμα-

τα αυτά των νέων δοσιλόγων είναι ότι δεν έχουν κανέναν πολιτικό εκφραστή από την τάξη τους, (πέρα από κάποιους μετρημένους στα δάχτυλα του ενός χεριού δημοσιολόγους) δεν έχουν δηλαδή ούτε ένα αστικό κόμμα ή μια κάπως ισχυρή κομματική φράξια που να λέει ότι δεν υπάρχει κανένα γραφειοκρατικό τέρας αλλά ένα άθροισμα από τερατώδεις πολιτικές συμμορίες που με πρόγραμμα και σύστημα σκοτώνουν αυτή τη χώρα υπηρετώντας πάνω απ' όλα δύο συγκεκριμένες ξένες δυνάμεις και τους ντόπιους συνεργάτες τους. Με υποτιθέμενο κόμμα της βιομηχανικής αστικής τάξης να είναι η ΝΔ του ρωσοδούλου Καραμανλή (στον οποίο ο φιλόδοξος Μητσοτάκης πουλήθηκε εθελοντικά για την εξουσία), η φράση «πολιτικό σαμποτάζ με πηγή του τη ρωσοκινέζικη συμμαχία» δεν πρόκειται να ακουστεί ποτέ. Άλλωστε η ΝΔ κατηγορεί τους κνίτες του ΣΥΡΙΖΑ ότι δεν παραδώσανε στο φασιστικό, λαθρεμπορικό κινέζικο κράτος το μεγαλύτερο λιμάνι της χώρας τόσο γρήγορα και τόσο πρόθυμα όσο θα έπρεπε.

Παρακάτω παραθέτουμε ένα πολύ χτυπητό παράδειγμα υπερπρόθυμης γραφειοκρατίας

ΣΙΩΠΗ! ΤΟ ΑΦΕΝΤΙΚΟ ΑΓΟΡΑΖΕΙ...

Όταν πρόκειται για τα μεταλλεία του χρυσού, στα οποία δουλεύουν χιλιάδες εργάτες και ζουν τα χωριά της ανατολικής Χαλκιδικής, η περιοχή είναι για τους δωσίλογους σαμποταριστές ένα αρχέγονο δάσος (ανεξάρτητα αν η περιοχή είχε και το δάσος στην περιοχή των μεταλλείων είναι ηλικίας μικρότερης των 40 χρόνων), ενώ όταν πρόκειται για την περιοχή που αγόρασε ο ρώσος ολιγάρχης, φίλος του Πούτιν, Ιβάν Σαββίδη, η περιοχή ναι μεν είναι τώρα δάσος, αλλά παλιότερα δεν ήταν. Και τώρα βέβαια κανείς ψευτο-οικολόγος δεν διαμαρτύρεται «για την καταστροφή του δάσους», που «είναι περιουσία του λαού». Όταν πρόκειται για το μεγάλο αφεντικό δεν υπάρχουν οικολόγοι, δεν διαμαρτύρεται κανείς, ούτε αναρχικοί βάζουν βόμβες, ούτε βέβαια γίνονται πορείες και διαδηλώσεις των δήθεν υποστηρικτών του περιβάλλοντος και του δάσους, ούτε οι επιλεκτικοί ψευτο-αντικαπιταλιστές κνίτες είναι εκεί για να διαμαρτυρηθούν.

Στο ρώσο ολιγάρχη Σαββίδη το Μάιο του 2014 παραχωρήθηκε-μέσω ΤΑΙΠΕΔ- έναντι 14 εκατομμυρίων ευρώ (για 99 χρόνια) το Ξενιά στο Παλιούρι της Χαλκιδικής που βρίσκεται σε μια έκταση 320 στρεμμάτων. Πρόκειται για εξευτελιστική τιμή, όπως γίνεται κάθε φορά που αγοράζει ο Σαββίδης (ΠΑΟΚ, ΣΕΚΑΠ). «**Στο μεταξύ, ερωτηματικά προκαλεί σε πολλούς το ύψος του τιμήματος που κατεβλήθη (14 εκατομμύρια ευρώ) για την απόκτηση των 320 στρεμμάτων. Κι αυτό επειδή, σύμφωνα με πηγές, σε διπλανή περιοχή αγοράστηκε έκταση 14 στρεμμάτων με πέντε εκατομμύρια ευρώ**» (<http://mobile.tanea.gr/Article.aspx?id=5533124>). Αναλογικά η έκταση αυτή κοστίζει 114 εκ. ευρώ περίπου. Βέβαια εδώ μιλάμε για έναν αποικιοκράτη που αγοράζει γη από τους κομπραδόρους του!

Η επένδυση σχεδιάζεται να γίνει σε έκταση 125,44 στρεμμάτων, που από το Δασαρχείο Κασσάνδρας έχει χαρακτηριστεί σαν δάσος. Ο χαρακτηρισμός όμως της προαναφερόμενης έκτασης ως δάσους συνοδεύεται από τη δασική νομοθεσία και

από τους ανάλογους περιορισμούς τόσο ως προς το ύψος της δόμησης, όσο και ως προς το μέγεθος της κάλυψης. Τα σχέδια του Σαββίδη βέβαια καταστρατηγούν και τους δύο περιορισμούς. Έτσι το Δασαρχείο Κασσάνδρας καθώς και το τμήμα Προστασίας Δασών και Δασικών Εκτάσεων της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας - Θράκης θεωρούν ότι ανεξάρτητα από το γεγονός ότι η έκταση είχε άλλη μορφή το 1945 και άλλη σήμερα «**πως η μορφή βλάστησης δεν είναι σταθερή στο δάσος. Επιπλέον, επικαλούνται την απόφαση του πρώην αναπληρωτή υπουργού Περιβάλλοντος Γιάννη Τσιρώνη, σύμφωνα με την οποία «ο δασάρχης δύναται να χαρακτηρίσει την έκταση με βάση τα πραγματικά δεδομένα αναφερόμενος στην υφιστάμενη κατάσταση»** (στο ίδιο).

Αυτές οι αποφάσεις βέβαια έχουν χρησιμοποιηθεί κατά κόρον παλιότερα, αλλά και σήμερα όπως για παράδειγμα η εντελής γελοία απόφαση του Δασάρχη Πειραιά (που κατάπτεσε μόνο και μόνο γιατί δεν μπορούσε να πείσει τους δανειστές που πίεζαν να γίνει η επένδυση) ότι υπάρχει δάσος στο Ελληνικό. Ποτέ μέχρι τώρα δεν έλεγαν τα δασαρχεία ότι παλιά ήταν δάσος αλλά τώρα δεν είναι οπότε δίνουμε την άδεια. Πάντα έλεγαν το γνωστό αναπτυξιοκτόνο «άπαξ δάσος, πάντα δάσος». Σήμερα «**στον αναρτημένο δασικό χάρτη η περιοχή παρουσιάζεται ως «ΑΔ».** Σημειώνει ότι η περιοχή είχε άλλη μορφή το 1945, και σήμερα, σύμφωνα με τους ορθοφωτοχάρτες 2007-2009 του Κτηματολογίου (ΕΚΧΑ) είναι δάσος» (στο ίδιο). Όμως όταν συντάχθηκε το Ειδικό Σχέδιο Χωρικής Ανάπτυξης του Δημοσίου Ακινήτου «Παλιούρι Χαλκιδικής» και δημοσιεύθηκε στο Προεδρικό Διάταγμα του 2014 αναφέρεται ότι δάσος στην περιοχή είναι περίπου 7,5 στρέμματα. Έτσι άνοιξε ο δρόμος για την απόκτηση της έκτασης από τον ολιγάρχη Σαββίδη. Μετά από τρία χρόνια με πέρα δώσε εγγράφων μεταξύ ΤΑΙΠΕΔ-Δασαρχείου Κασσάνδρας-τμήματος Προστασίας Δασών Αποκ. Διοίκησης Μακ.Θράκης-Υπουργείου Περιβάλλοντος, η Διεύθυνση Προστασίας

Δασών και Αγροπεριβάλλοντος που υπάγεται στο υπουργείο Περιβάλλοντος αναφέρει ότι «**δεν προβαίνουν σε γνωμοδότηση επί του θέματος. «(...) δεν δυνάμεθα να γνωμοδοτήσουμε (...)**», αναφέρεται χαρακτηριστικά στο έγγραφο» (στο ίδιο). Σημειώνεται όμως ότι λίγες μέρες νωρίτερα, στις 21 Ιουλίου, το ΤΑΙΠΕΔ, συμπληρώνοντας τη Φόρμα Αντιρρήσεων υποστηρίζει ότι η έκταση δεν είναι δασική, προκειμένου να αποχαρκτηρισθεί. Έτσι η υπόθεση πάει στην Επιτροπή Εξέτασης Αντιρρήσεων για τον δασικό χάρτη της περιοχής. «**Και εκεί, όπως λένε δασικοί, το... πρόβλημα μπορεί να λυθεί πιο εύκολα, ιδίως αν η Επιτροπή συγκροτηθεί με μέλη που δεν γνωρίζουν καλά το θέμα**» (στο ίδιο).

Αφού λοιπόν την επιτροπή θα την ορίσει το Υπουργείο, το οποίο έχει εκφρασμένη άποψη υπέρ του Σαββίδη, είναι παραπάνω από σίγουρο ότι στο τέλος θα γίνει το θέλημα του ολιγάρχη.

Απλά όλη αυτή η διεκυστινίδα θα έχει «και την πίτα γερή και το σκύλο χορτάτο», αφού από τη μια θα δοθεί η άδεια στο Σαββίδη μέσω της Επιτροπής Εξέτασης Αντιρρήσεων, αλλά και από την άλλη το Δασαρχείο και οι λοιποί αντιρρησίες θα έχουν κάθε δύναμη να ακυρώνουν επενδύσεις που δεν είναι αρεστές στο ρωσοδούλο καθεστώς ή και να προβάλλουν εμπόδια στην επένδυση του χρυσού στις Σκουριές.

ΣΑΜΠΟΤΑΖ ΠΟΛΛΩΝ ΔΙΣ ΕΥΡΩ ΣΤΟ ΘΑΛΑΣΣΙΟ ΤΟΥΡΙΣΜΟ

Μόλις τον περασμένο Νοέμβριο ψηφίστηκε από την σαμποταριστική κυβέρνηση νόμος ΣΥΡΙΖΑ και ΑΝΕΛ ο νόμος 4504/2017, άρθρο 136 ο οποίος δεν τέθηκε σε δημόσια διαβούλευση, προφανώς για να μην υπάρξουν αντιδράσεις.

Σύμφωνα με αυτόν απαγορεύεται η επιβίβαση ή αποβίβαση επιβατών εντός των ελληνικών χωρικών υδάτων, από επαγγελματικά σκάφη αναψυχής με κοινοτική σημαία (πλην της ελληνικής) και σημαία τρίτων χωρών. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα αυτού του είδους ο τουρισμός που αφορά κυρίως υψηλού εισοδήματος τουρίστες να κατευθύνεται σε λιμάνια γειτονικών χωρών. «**Επαγγελματίες στο χώρο του τουρισμού κάνουν λόγο για εκατομμύρια ευρώ που χάνονται για τις επιχειρήσεις και κατ' επέκταση και για το Δημόσιο. Τα σκάφη καθορίζονται στους λιμένες εκκίνησης με κάσιμα, πραγματοποιούν τροφοδοσίες και λαμβάνουν πληθώρα άλλων υπηρεσιών όπως π.χ. τεχνικές υπηρεσίες, προμήθειες υλικών και εξοπλισμού, τοπικές μεταφορές, μουσεία, περιηγήσεις, δραστηριότητες και ψυχαγωγία. Οι επιβάτες τους, άνθρωποι κυρίως πολύ υψηλών εισοδημάτων, χρησιμοποιούν τα τοπικά αεροδρόμια, ιδιωτικά αεροσκάφη, ελικόπτερα, καθώς και υπηρεσίες μετακίνησης, όπως ταξί, λεωφορεία, vans, ακόμη και πολυτελή**

αυτοκίνητα με οδηγό. Επίσης, τα σκάφη αυτά έχουν κατά μέσο όρο πληρώματα 10 ατόμων με υψηλά μισθολόγια ωφελώντας τις τοπικές κοινωνίες (σίτιση, ρουχισμό, μετακινήσεις και ψυχαγωγία)» (<https://www.protothema.gr/24-3>).

Μόνο από τις υπηρεσίες συντήρησης και επισκευής ζει μία μεγάλη κατηγορία επαγγελματιών κλάδων όπως ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη, μηχανουργία, ανταλλακτικά, εξοπλισμός κ.α. Σύμφωνα με την έρευνα του London School of Economics και του MYBA (The Worldwide Yachting Association) «**το 2013 η Ιταλία εισέπραξε περίπου 2,2 δισεκατομμύρια ευρώ με περισσότερους από 9.400 εργαζόμενους, η Γαλλία περίπου 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ με περισσότερους από 6.300 εργαζόμενους, η Ισπανία 892 εκατομμύρια ευρώ με πάνω από 4.800 εργαζόμενους και η Ελλάδα εισέπραξε μόλις 158 εκατομμύρια ευρώ και 1.600 εργαζόμενους στον κλάδο αυτό**» (στο ίδιο). Στοιχεία τραγικά εάν σκεφτεί κανείς ότι η Ελλάδα είναι η 9η μεγαλύτερη παγκοσμίως σε ακτογραμμή και έχει κατά γενική ομολογία τις ωραιότερες θάλασσες στην Ευρώπη. Είναι φανερό πόσο μεγάλη ανάσα θα ήταν για τους χιλιάδες άνεργους και μισοάνεργους της ναυπηγοεπισκευής το χτύπημα του σαμποταρισματος από τους νεοδοσιλόγους αυτού του είδους της επισκευής.

ΑΠΕΡΑΝΤΗ Η ΦΤΩΧΟΠΟΙΗΣΗ ΤΟΥ ΛΑΟΥ Η ΒΑΣΙΚΗ ΑΙΤΙΑ ΤΟ ΠΑΡΑΓΩΓΙΚΟ ΣΑΜΠΟΤΑΖ

Το τρομακτικό 68,6% της πτώσης των επενδύσεων σε πάγια

Σε συνθήκες ακραίας φτώχειας ζουν οι δύο στους δέκα Έλληνες πολίτες οι οποίοι δεν μπορούν να ξευπηρητήσουν βασικές ανάγκες της καθημερινότητάς τους αφού στερούνται ακόμα και το φαγητό ή τη θέρμανση του σπιτιού τους. «Αυτό προκύπτει από τα στοιχεία της Eurostat τα οποία δημοσιοποιήθηκαν χθες και αφορούν τις συνθήκες διαβίωσης των πολιτών στις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης το 2017. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά η Ελλάδα κατατάσσεται στη δεύτερη θέση των χωρών που οι πολίτες στερούνται βασικών υλικών αγαθών. Συγκεκριμένα η χώρα μας εμφανίζει πίσω από τη Βουλγαρία τα υψηλότερα ποσοστά υλικής στέρησης σε όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, 21%» (www.tovima.gr/25-4).

Η Ευρωπαϊκή Στατιστική Αρχή στη μελέτη της εξετάζει την οικονομική αδυναμία των πολιτών να καλύψουν τα έξοδα για ένα συγκεκριμένο σύνολο προϊόντων και υπηρεσιών και θεωρεί ως «σοβαρή υλική υστέρηση» την αδυναμία τους να αντεπεξέλθουν οικονομικά ή στερούνται τουλάχιστον 3 από τον παρακάτω κατάλογο 9 αγαθών και υπηρεσιών: – Πληρωμή πάγιων λογαριασμών, όπως ενοίκιο ή δόση δανείου, πάγιοι λογαριασμοί (ηλεκτρικού ρεύματος, νερού, αερίου κλπ.), δόσεις πιστωτικών καρτών ή δόσεις δανείου για οικοσκευή, διακοπές κλπ., ή αγορές με δόσεις κύριας κατοικίας – Διακοπές για μία εβδομάδα – Διατροφή που να περιλαμβάνει κάθε δεύτερη ημέρα κοτόπουλο, κρέας, ψάρι ή λαχανικά ίσης θρεπτικής αξίας – Έκτακτες αλλά αναγκαίες δαπάνες αξίας, περίπου, 540 ευρώ – Τηλέφωνο (περιλαμβάνεται και το κινητό τηλέφωνο) – Έγχρωμη τηλεόραση – Πλυντήριο ρούχων – ΙΧ επιβατηγό αυτοκίνητο – Ικανοποιητική θέρμανση (http://www.statistics.gr/documents/20181/7146186/LivingConditionsInGreece_0318.pdf/e0a6a753-59b3-4d7b-85c0-2a8ffe0ae3c9, σελίδα 44).

«Τα τελευταία -επίσημα- στοιχεία του υπουργείου Εργασίας (ΕΦΚΑ) δείχνουν ότι με μισθό μόλις 383 ευρώ μεικτά καλείται να ζήσει σχεδόν ένας στους τρεις εργαζόμενους στον ιδιωτικό τομέα καθώς απασχολείται με ευέλικτες μορφές εργασίας. Σε σύνολο σχεδόν 2,2 εκατομμυρίων εργαζόμενων, περισσότεροι από 657.000 έχουν συμβάσεις μερικής απασχόλησης, με το μέσο ημερομισθό τους να είναι κάτω από το μισό των αντίστοιχων ημερησίων αποδοχών που λαμβάνουν όσοι έχουν πλήρες ωράριο» (<http://www.tanea.gr/11-4>).

Η ελαστική εργασία, η οποία αμείβεται πολύ χαμηλά, ενώ πολλές φορές η διάρκεια και η έντασή της είναι όση και της πλήρους απασχόλησης, είναι πια το πιο διαδεδομένο και το πιο αναπτυσσόμενο φαινόμενο στην αγορά εργασίας. Σύμφωνα με το σύστημα ΕΡΓΑΝΗ (του υπουργείου Εργασίας, αν και σωστότερο θα ήταν του υπουργείου Ανεργίας), το πρώτο τρίμηνο του έτους το 53% των προσλήψεων έγινε με συμβάσεις μερικής ή εκ περιτροπής εργασίας. Συμβάσεις πλήρους απασχόλησης έχουν περίπου 1,5 εκατομμύρια εργαζόμενοι σε ιδιωτικές επιχειρήσεις με τις μέσες μεικτές αποδοχές τους να είναι περίπου 1.148 ευρώ το μήνα (περίπου 800 καθαρά). «Ο μέσος μισθός για τους 2,19 εκατομμύρια μισθωτούς σε κοινές επιχειρήσεις του ιδιωτικού τομέα μετά βίας υπερβαίνει τα 920 ευρώ» (στο ίδιο, το ποσό είναι μικτά).

Όσον αφορά στις συντάξεις η οικονομική εξαθλίωση είναι ακόμη χειρότερη αφού 1,16 εκατ. συνταξιούχοι σήμερα ζουν με κύρια σύνταξη της εξαθλίωσης με μόλις 364 ευρώ. Ειδικότερα κύριες συντάξεις της εξαθλίωσης εισπράττουν σχεδόν οι μισοί συνταξιούχοι στη χώρα. Είναι ενδεικτικό από τα στοιχεία του συστήματος "Ηλιος" του υπουργείου Εργασίας για το Φεβρουάριο του 2018, τα οποία και δείχνουν τη ζοφερή πραγματικότητα στην οποία ζουν οι συνταξιούχοι, οι οποίοι σε πολλές περιπτώσεις αναγκάζονται να συνεισφέρουν και στον προϋπολογισμό των παιδιών τους, ενώ από την 1/1/2019 θα τους περικοπεί και η "προσωπική διαφορά". Σύμφωνα με το σύστημα "Ηλιος" μέχρι 500 ευρώ κύρια σύνταξη εισπράττουν 1.157.539 συνταξιούχοι. Από αυτές τις συντάξεις οι 612.933 είναι συντάξεις γήρατος με μέσο όρο αποδοχών τα 371,88 ευρώ, 395.359 είναι οι συντάξεις λόγω θανάτου (συντάξεις χηρείας) με 333,62 ευρώ μέσες αποδοχές, 143.615 είναι οι αναπηρικές συντάξεις με μέσο όρο 386,48 ευρώ, ενώ 5.632 είναι λοιπές συντάξεις με μέσες αποδοχές 190,27 ευρώ (http://www.idika.gr/ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ_2018.pdf).

Η βασική αιτία της πτώσης των μισθών και αναπόφευκτα των συντάξεων είναι αποτέλεσμα του μακροχρόνιου σαμποτάζ που πραγματοποιείται ουσιαστικά με την έγκριση όλων των κομματικών ηγεσιών αν και ο μεγαλύτερος δήμιος της παραγωγής είναι η κυβέρνηση Τσίπρα. Το αποτέλεσμα του σαμποτάζ φαίνεται στην πτώση στο Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (GDP) που είναι το σύνολο όλων των υπηρεσιών και αγαθών που παράγει μια οικονομία σε διάστημα ενός έτους, εκφρασμένο σε χρηματικές μονάδες, αλλά πολύ περισσότερο φαίνεται στην πτώση των επενδύσεων. Αυτή δεύτερη η πτώση στα χρόνια της κρίσης είναι ασύλληπτη και δείχνει το πόσο άσχημο είναι αυτό που έρχεται εφόσον οι παραγωγικές επενδύσεις συνεχίζουν να σαμποτάρουν. Ο παρακάτω πίνακας δείχνει στην πρώτη στήλη το ΑΕΠ της χώρας μας τα τελευταία χρόνια και ταυτόχρονα (στη δεύτερη στήλη) τον Ακαθάριστο Σχηματισμό του Παγίου Κεφαλαίου (GFCF). Ο GFCF είναι ένα στοιχείο στον υπολογισμό του ΑΕΠ που για κάθε λογιστική περίοδο μας δείχνει πόσο από την αξία που προστίθεται στην οικονομία επενδύεται σε πάγια αντί να καταναλώνεται, συμπεριλαμβανομένων και των δημοσίων επενδύσεων.

ΕΤΟΣ	GDP	GFCF	GDP/GFCF
2007	232.695	60.528	26,01
2008	241.990	57.627	23,81
2009	237.534	49.387	20,79
2010	226.031	39.698	17,56
2011*	207.029	31.607	15,27
2012*	191.204	24.140	12,63
2013*	180.654	21.963	12,16
2014*	178.656	20.624	11,54
2015*	176.312	20.309	11,52
2016*	174.199	20.458	11,74
2017*	177.735	22.478	12,65

Εξαιρέση αποτελούν οι αγορές και οι πωλήσεις γης καθώς και η κατανάλωση των παγίων περιουσιακών στοιχείων (απόσβεση) που δεν υπολογίζονται στο μέγεθος αυτό. Στην τρίτη στήλη του πίνακα βλέπουμε το λόγο GFCF/ GDP, ο οποίος μας δείχνει το επί τοις εκατό ποσοστό του ΑΕΠ που επενδύεται πάγια σε μια οικονομία και αποτελεί το πιο βαθύ μέτρο σύγκρισης της οικονομικής κατάστασης κάθε χώρας, λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος της οικονομίας της. Παρατηρούμε μια δραστική μείωση του ποσοστού του ΑΕΠ που επενδύεται μετά το ξεκίνημα της κρίσης το 2008. Οι σοσι-

αλφασίτες σαμποταριστές που βρίσκονταν κάθε φορά στην κυβέρνηση αντί να πάρουν μέτρα για την αύξηση των επενδύσεων έκαναν ακριβώς το αντίθετο. Η χώρα μας για «την περίοδο 2007-2016 εμφανίζει τη μεγαλύτερη συνολική μείωση του δείκτη GFCF μεταξύ των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης με 68,6% (από το 26,01 στο 11,74) και ακολουθούν σε απόσταση η Ισπανία (με -36,7%), η Λετονία (με -34,3%), η Σλοβενία (με -30,7%) και η Πορτογαλία (με -29,5)» (<http://www.kathimerini.gr/26-12-17>). Αυτό το καταπληκτικό όσο και ανησυχητικό ποσοστό πτώσης γενικά δεν το προβάλλουν οι περισσότεροι Έλληνες οικονομικοί αναλυτές, ούτε και οι Ευρωπαίοι που συνήθως κανακεύουν την κυβέρνηση Τσίπρα για να πουν στις διεθνείς αγορές ότι όλα πάνε καλά στην Ελλάδα και μην ανησυχείτε για ένα ελληνικό κραχ ή ένα κραχ στην ΕΕ οπότε και για μια πτώση του Ευρώ. Γι αυτό το λόγο το νούμερο που κυκλοφορεί παγκοσμίως για να δείξει την ελληνική πτώση της παραγωγής στα χρόνια της κρίσης λόγω χρεωκοπίας, δηλαδή μεταξύ 2009-2017, είναι το 25% της πτώσης του ΑΕΠ. Κι αυτό το νούμερο είναι το μεγαλύτερο από κάθε άλλη χώρα που μπήκε στα προγράμματα της διάσωσης αλλά και το μεγαλύτερο στην ιστορία της ΕΕ. Όμως το αληθινά τερατώδες και αληθινά ανησυχητικό για το μέλλον της χώρας νούμερο είναι αυτό το ασύγκριτο σε σχέση με κάθε άλλη χώρα ποσοστό 68,6% της πτώσης στις επενδύσεις σε πάγια κεφάλαια.

Αυτό το ποσοστό μπορεί κανείς να το νιώσει εμπειρικά από τους όλο και πιο έντονους κραδασμούς του αυτοκινήτου του από τα χαλασμένα και ασυντήρητα οδοστρώματα των δρόμων μικρής και μεσαίας κυκλοφορίας όλων των πόλεων της χώρας, επειδή συντρίφηκαν από τους σαμποταριστές οι δημόσιες επενδύσεις. Αλλά και στα πεζοδρόμια μπορεί να το παρατηρήσει κάποιος διαπιστώνοντας ότι είναι καλύτερα να περπατάει κοιτώντας διαρκώς κάτω παρά μπροστά, για να μην βρεθεί με καμιά ρήξη μηνίσκου εγκλωβισμένος στις όλο και πιο κατεστραμμένες πλάκες των πεζοδρομίων.

ΠΡΩΤΟΜΑΓΙΑ 2018

Συνέχεια από τη σελ. 2

του ψευτοΚΚΕ και του ΣΥΡΙΖΑ. Αλλά η «Χρυσή Αυγή» δεν ειδικεύεται τόσο όσο οι τελευταίοι στην εξαπάτηση της εργατικής τάξης -αν και χρησιμοποιεί την ανεργία και την αντιμεταναστευτική προπαγάνδα για να συσπειρώσει τα πολιτικά πιο καθυστερημένα τμήματά της- όσο στη διείσδυση μέσα στους μηχανισμούς της καθαυτό κρατικής βίας, δηλαδή της αστυνομίας και του στρατού.

Στην πραγματικότητα το μαύρο κνιτοσυριζέικο μέτωπο της αντεργατικής πρωτομαγιάς βρίσκεται, **παρόλη την αντιαστική και αντικαπιταλιστική του δημαγωγία, σε βαθιά ενότητα και στρατηγική συνεργασία με τις ηγεσίες και την πολιτική γραμμή όλων των κομμάτων της αστικής τάξης, που έχουν αποφασίσει τη σύμπλευση τους με το ρωσοκινέζικο άξονα, και γι αυτό το λόγο κανένα από αυτά δεν διαμαρτύρεται όταν η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ βάζει βέτο στα ευρωπαϊκά όργανα σε κάθε μέτρο πραγματικής αντίστασης της Ευρώπης στο ρώσικο και τον κινέζικο σοσιαλμπερλιτισμό και ηγεμονισμό. Ιδιαίτερα το μαύρο μέτωπο βρίσκεται σε ενότητα με κάθε φασιστικό ρεύμα σε όλη την προσπάθεια της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ να αλώσει τα ΜΜΕ και τη δικαστική εξουσία για να στήσει το φασιστικό κράτος της ρωσοκινέζικης κατοχής και του νεοδοσιολογισμού. Από την άλλη μεριά το μέτωπο αυτό, ποτέ μα ποτέ δεν κατήγγειλε στ αλήθεια και δεν συγκέντρωσε τα πολιτικά και συνδικαλιστικά πυρά του στο ανερχόμενο στη χώρα ρωσοκινέζικο μονοπωλιακό κεφάλαιο και στις αρπαγές από αυτό των βασικών υποδομών, όπως δεν κατήγγειλε και δεν ενόχλησε πολιτικά και συνδικαλιστικά το κομπραδόρικο κρατικοληστικό κεφάλαιο στην υπηρεσία της πούτινικής διείσδυσης των Κόκκαλη, Μπόμπολα, Κοπελούζου, Γερμανού, Μυτιληναίου και άλλων.**

Φαινομενικά είναι μια δραματική εξέλιξη ότι τα πιο αντεργατικά και πιο φιλο-μπερλιτιστικά, φιλοχιτλερικά κόμματα σε κάθε χώρα έχουν σφετεριστεί τα σύμβολα και την ιστορία της εργατικής τάξης και εμποδίζουν έτσι την ιδεολογική, πολιτική και οργανωτική της συγκρότηση. Στο βάθος όμως δεν υπάρχει τίποτα πιο αισιόδοξο από αυτό που συμβαίνει. Και αυτό που συμβαίνει - για παράδειγμα στη χώρα μας- είναι ότι όχι πια μόνος του ο μικρός προλεταριακός στρατός της ΟΑΚΚΕ αλλά μια σειρά ανήσυχοι επαναστάτες που πιστεύουν στην εργατική τάξη και στον ιστορικό της ρόλο, και που δεν μπορούν να διανοηθούν μια εργατική επανάσταση αν δεν έχει τον πιο βαθύ δημοκρατικό και μάλιστα αντιφασιστικό χα-

ρακτήρα, αρχίζουν να βλέπουν τον τελευταίο καιρό το πιο βαθύ πρόσωπο του εχθρού που ορθώνεται σήμερα γιγάντιος απέναντί στο προλεταριάτο: το πρόσωπο του φίλου των εργατών και των καταπιεσμένων, το πρόσωπο ιδιαίτερα του κομμουνιστή. Αυτό το πρόσωπο που πολύ λίγοι θα μπορούσαν να το είχαν φανταστεί και ακόμα πιο λίγοι θα τολμούσαν να το καταγγείλουν, αν δεν το είχε πρώτος δει και καταγγείλει μια δεκαετία πριν την παλινόρθωση του καπιταλισμού ο πιο μεγάλος μαρξιστής της εποχής του μπερλιτισμού και της καπιταλιστικής-σοσιαλμπερλιτιστικής παλινόρθωσης, ο Μάο Τσε Τουνγκ. Ήταν αυτός που πρώτος μίλησε για την αστική τάξη μέσα στο κόμμα, που εξαπέλυσε την πολιτιστική επανάσταση ενάντια σε αυτήν την αστική τάξη, που κατήγγειλε τη μπρεζνιεφική ΕΣΣΔ σαν φασιστική δικτατορία χιτλερικού τύπου εκπονώντας τη στρατηγική θεωρία των τριών κόσμων, που κάλεσε τους λαούς να ενωθούν και να συντρίψουν την Κίνα αν αυτή γίνει μετά το θάνατό του μια μπερλιτιστική χώρα.

Μόνο τώρα όμως που αυτός ο φασισμός αρχίζει να αποκαλύπτεται εξαιτίας της κτηνώδους βίας που έχει εξαπολύσει είμαστε κοντά σε αληθινές κόκκινες Πρωτομαγίες γεμάτες από τη συγκίνηση και το πάθος που χαρακτηρίζει κάθε καταπιεσμένη και κυνηγημένη τάξη όταν συγκεντρώνει τις δυνάμεις της σε μια γνήσια διαμαρτυρία ενάντια στους καταπιεστές της. Γιατί ταυτόχρονα μόνο τώρα πηγαιίνουν στην άκρη τους, δηλαδή στην απόλυτη κρατική και καθεστωτική τους πληκτική τελετουργία και τελικά στην υπεράσπιση του μεγαλύτερου φασισμού που έχει γνωρίσει η ιστορία, οι ψεύτικες κόκκινες πρωτομαγίες, αυτές οι χωρίς το προλεταριάτο και ενάντια στο προλεταριάτο.

Εργάτες, εργαζόμενοι είναι κοντά οι δικές σας πρωτομαγίες. Θα είναι λίγο μαζικές στην αρχή, πιο μαζικές στη συνέχεια και σε κάθε περίπτωση θα βγαίνουν μέσα από αληθινή και επώδυνη σύγκρουση με το πολιτικό καθεστώς. Αλλά η εποχή της ανυπόφορης απάτης πλησιάζει στο τέλος της.

Κάτω η αστική τάξη με όλα της τα πρόσωπα. Κάτω ο μπερλιτισμός και ο σοσιαλμπερλιτισμός.

**Αντίσταση στο φασισμό και στο σοσιαλφασισμό.
Ζήτω το παγκόσμιο προλεταριάτο. Ζήτω ο μαρξισμός-λενινισμός-μαοϊσμός**

Αθήνα, 1^η Μάη 2018

ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ
www.oakke.gr
e-mail: info@oakke.gr

Ο ΑΝΤΙΣΗΜΙΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΡΜΠΙΝ ΚΑΤΑΓΓΕΛΕΤΑΙ ΜΕ ΕΝΤΑΣΗ ΣΤΗ ΒΡΕΤΑΝΙΑ

Το πρόσφατο κύμα αντιδράσεων κατά του Τζέρεμι Κόρμπιν στο Ενωμένο Βασίλειο με αφορμή την εμφάνιση μιας σειράς αντισημιτικών σχολίων από τον ίδιο και τους συνεργάτες του δείχνει ότι ο εκφασισμός της πολιτικής ζωής στη Βρετανία από τον ηγέτη των Εργατικών δεν θα είναι μια εύκολη υπόθεση μπροστά σε ένα λαό με ισχυρά αντιφασιστικά ανακλαστικά.

Τέτοιου τύπου προκλητικές δηλώσεις που έγιναν αντικείμενο σφοδρής αντιπαράθεσης αφορούναν π.χ. την υπεράσπιση ενός γκράφι στο East End του Λονδίνου που έδειχνε εβραίους τραπέζιτες να παίζουν στα ζάρια τις τύχες του πλανήτη πάνω στις πλάτες εξαθλιωμένων δούλων και κάτω από μασονικά σύμβολα και το σύνθημα «η νέα παγκόσμια τάξη είναι ο εχθρός της ανθρωπότητας». Στην αρχή ο Κόρμπιν ισχυρίστηκε ότι υπερασπίστηκε το γκράφι στο όνομα της ελευθερίας της έκφρασης αλλά όταν πιέστηκε λίγο είπε ότι δεν κατάλαβε ότι ήταν αντισημιτικό. Εναντίον του βγήκαν και ορισμένα στελέχη του κόμματός του. Πενήντα βουλευτές (μεταξύ των οποίων καμιά δεκαριά Εργατικοί) συμμετείχαν σε μαζική διαδήλωση στις 26/3 έξω από το κοινοβούλιο που διοργάνωσε το Βρετανικό Συμβούλιο Εβραίων Αντιπροσώπων.

Όμως το περιστατικό αυτό κάθε άλλο παρά απομονωμένο ήταν. Παράθετομε εδώ μόνο μέρος από τα πιο εκκφραστικά.

Το 2009 ο Κόρμπιν είχε καλέσει

μέλη των ισλαμοφασιστικών αντισημιτικών συμμοριών Χαμάς και Χεζμπολάχ, τους οποίους αποκάλεσε «φίλους του», για να μιλήσουν στο βρετανικό κοινοβούλιο. Η φράση του μέσα στο Εργατικό Κόμμα συνέχισε να αναπαράγει αντισημιτικά στερεότυπα. Για παράδειγμα η βουλευτής Ναζίμ «Ναζ» Σαχ σύγκρινε το Ισραήλ με τη ναζιστική Γερμανία, ενώ ο πρώην δήμαρχος του Λονδίνου Κεν Λίβινγκστον ισχυρίστηκε ότι υπήρξε αληθινή συνεργασία μεταξύ των ναζί και των εβραίων και για το λόγο αυτό αναστάθθηκε η ιδιότητα του σαν μέλος του κόμματος. Τα δύο αυτά περιστατικά πυροδότησαν ένα κύμα αντιδράσεων τον Απρίλιο του '16 από τον τύπο, εβραϊκές οργανώσεις και μέλη του Εργατικού κόμματος (Vox, 29/3). Πρόσφατα ο υποψήφιος του κόμματος για τις εκλογές του δημοτικού συμβουλίου του Πήτερμπαρο, Άλαν Μπουλ, αποκάλυψε ότι είχε προηγουμένα κάνει μια σειρά αντισημιτικών αναρτήσεων στο facebook, όπως π.χ. ένα σύνδεσμο σε άρθρο με τίτλο «η αναφορά του Διεθνούς Ερυθρού Σταυρού επιβεβαιώνει ότι το Ολοκαύτωμα 6 εκατομμυρίων Εβραίων είναι πλαστό». Μετά την αποκάλυψη το Εργατικό κόμμα αναγκάστηκε να θέσει την κομματική του ιδιότητα σε αναστολή (The Guardian, 30/3).

Ο έκδηλος αντισημιτισμός του Κόρμπιν δεν είναι καθόλου άσχετος με τον φιλοποινικό του προσανατολισμό, την άρνησή του να καταγγείλει τον Πούτιν για τη δολοφονική απόπειρα κατά των Σκρίπαλ, την υπο-

στήριξή του στο ρωσικό διαμελισμό της Ουκρανίας, την υποστήριξή του στο καθεστώς δούλων του Άσαντ. Οι εξάρσεις αυτές του αφοσιωμένου πράκτορα εξηγούνται με το ότι το αφεντικό του, η ρωσική χιτλερική υπερδύναμη, είναι σήμερα το κέντρο κάθε φασισμού και ναζισμού.

Το ρωσικό νεοχιτλερικό μονοπώλιο, όπως και ο γερμανικός πρόγονός του χρειάζεται τον αντισημιτισμό γιατί μόνο μέσα από την πάλη του ενάντια σε μια ανύπαρκτη παγκόσμια συνομοσία του δυτικού τραπεζικού κεφάλαιου (όπως αυτή που ενσαρκώνει ο αρχιτραπέζιτης εβραίος για τον αντισημίτη) θα μπορούσε να κρύψει από τις πλατιές μικροαστικές και πολιτικά καθυστερημένες μάζες του πλανήτη το δικό του συνωμοτισμό, και με αυτό το πρόσημα να δικαιολογήσει σ' αυτές τον αιματηρό πόλεμο που σχεδιάζει για την κατάχτηση της παγκόσμιας κυριαρχίας.

Όπως ο κλασικός αντισημιτισμός, όπως αυτός του γερμανικού ναζιστικού μονοπώλιου δαιμονοποιούσε τους εβραίους κάθε εχθρικού καπιταλιστικού κράτους και πιο πολύ τους εβραίους κομμουνιστές της ΕΣΣΔ, έτσι και ο σύγχρονος φαιο-«κόκκινος» αντισημιτισμός του ρώσικου μονοπώλιου δαιμονοποιεί το κράτος των εβραίων, δηλ. το Ισραήλ σαν κράτος-συντονιστή όλων των εχθρικών απέναντι στο ρώσικο φασισμό κρατών, αλλά και σαν συντονιστή όλων των εβραίων και όλων των δημοκρατών της γης που δεν δέχονται την κατάργηση και εξαφάνιση αυτού του «συνωμοτικού κράτους-τέρατος». Για να κρύβεται ο νέος αυτός αντισημιτισμός σαν τέτοιος δεν τα βάζει γενικά με τους εβραίους, αλλά «μόνο» με το κράτος τους, το οποίο δεν το θεωρεί προϊόν της αδυναμίας των ευρωπαϊκών χωρών να προστατέψουν τους εβραίους πολίτες τους απέναντι στη χιτλερική εκστρατεία εξόντωσης τους, αλλά προϊόν του σιωνιστικού ρεύματος μέσα στους εβραίους που το κατηγορούν ότι δεν στόχευε στο να φτιάξει ένα κράτος καταφύγιο για τους διωκόμενους

εβραίους, αλλά ένα κράτος που θα επεδίωκε την παγκόσμια κυριαρχία. Έτσι κάθε έναν υπερασπιστή της ανάγκης ύπαρξης του κράτους του Ισραήλ, εβραίο ή όχι, ακόμα και αν αυτός διαφωθεί με τις δεξιές, επεκτατικές, αντιπαλατινιστικές πολιτικές στις οποίες επιδιόχονται σε διαφορετικές περιόδους διάφορες μερίδες της ισραηλινής αστικής τάξης, τον κατηγορούν για σιωνιστή και πολύ θα ήθελαν να τον εξοντώσουν.

Με αυτήν την έννοια ο σύγχρονος αντισημιτισμός όχι μόνο δεν είναι συνέχεια του αντισημιτισμού των μαρξιστών-λενινιστών (που έκαναν κριτική στο σιωνισμό ότι ήταν μια αστική εθνικιστική αντίληψη που αποπροσανατόλιζε και διασπούσε το επαναστατικό προλεταριάτο), αλλά ξεπερνάει σε ευρύτητα και σε βάθος ακόμα και το εξοντωτικό πρόγραμμα του κλασικού ναζιστικού τύπου αντισημιτισμού. Γιατί ο σύγχρονος αντισημιτισμός δεν είναι μόνο ένα πρόγραμμα εξόντωσης όλων των Εβραίων, που στη συντριπτική τους πλειοψηφία και πολύ σωστά υπερασπίζονται την ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ, αλλά ένα πρόγραμμα εξόντωσης κάθε συνειδητού αντιναζιστή και κάθε αντι-αντισημίτη στον πλανήτη, δηλαδή κάθε συνειδητού δημοκράτη που υπερασπίζει την ύπαρξη του κράτους του Ισραήλ, όποτε για τους νέο-αντισημίτες είναι ένας σιονιστής. Στην πραγματικότητα ο γενοκτονικού τύπου σύγχρονος αντισημιτισμός είναι ένας όχι μόνο φυλετικός αλλά και ιδεολογικός-πολιτιστικός ρατσισμός, που σημαίνει δικαιολογητικός μέτρων φυσικής εξόντωσης κάθε αντιπάλου του. Στο βάθος τέτοιος είναι όλος ο σύγχρονος φαιο-«κόκκινος» αντισημιτισμός του οποίου ο αντισημιτισμός είναι απλά ο πυρήνας.

Για τους φαιο-«κόκκινους» νεοχιτλερικούς, οι λαοί της Δύσης, που ήδη τους βρίσκουν απέναντί τους και στο μέλλον θα τους βρίσκουν απέναντι τους όλο και περισσότερο, δεν είναι οι αυτοί που θύματα των ηγετών τους, οπότε θα πρέπει να αντιμετωπισθούν με κάποια σχετική επιείκεια, αλλά είναι σαν πληθυσμοί

ιδεολογικά εντελώς αλλοτριωμένοι από το κατ'εξοχήν κεφάλαιο, δηλαδή το δυτικό φιλελεύθερο, το οποίο τους έχει ενσταλάξει τον αμερικανικό τρόπο ζωής, και την άεθνη παγκοσμιοποίησή του. Σαν τέτοιοι αυτοί οι πληθυσμοί δεν θα είναι κακοί να εξοντώνονται από τα «υγιή» κινήματα και τα έθνη τιμωρούς που με όποιο τρόπο μπορούν αντιστέκονται τάχα σε αυτήν την αλλοτρίωση. Η αποκάλυψη του γενοκτονικού χαρακτήρα του αντιδυτικισμού αυτού του είδους γίνεται κάθε φορά που οι τζιχαντιστές εξοντώνουν μαζικά δυτικούς αμάχους οπότε οι φαιο-«κόκκινος» αρέσκονται στο να διαπιστώνουν ότι η αληθινή αιτία αυτών των φόνων, δηλαδή ο αληθινός ένοχος βρίσκεται στον δυτικό ιμπεριαλισμό και στις στρατιωτικές επεμβάσεις του στον μουσουλμανικό κυρίως κόσμο και όχι ο ανατολικός χιτλερικός τύπου ιμπεριαλισμός που σε γενικές γραμμές παράγει ιδεολογικά και προστατεύει αυτόν τον αντιδυτικό ρατσισμό. Το Ισραήλ είναι για τους φαιο-«κόκκινους» νέο-αντισημίτες τουλάχιστον ο μεγαλύτερος υποκινητής αυτών των επεμβάσεων όταν δεν είναι ο καθοδηγητής τους.

Μια κριτική στο σιωνισμό για να είναι αριστερή πρέπει τουλάχιστον: α) να αναγνωρίζει το δικαίωμα ύπαρξης στο ισραηλινό εβραϊκό κράτος, β) να καταδικάζει σαν φασιστικό κάθε κίνημα που αρνείται αυτήν την ύπαρξη, ιδιαίτερα κάθε κίνημα που εμφανίζεται σαν φιλοπαλατινιστικό τουλάχιστον ουσιαστικά έτσι καταργεί κάθε δυνατότητα ύπαρξης ενός ανεξάρτητου παλαιστινιακού κράτους, γ) να καταδικάζει κάθε αντίληψη που αποδίδει στο σιωνισμό τις διαστάσεις ενός κινήματος για την παγκόσμια κυριαρχία και όχι, στην πιο δεξιά του εκδοχή, ένα αστικό ρεύμα τοπικού κρατικού επεκτατισμού και περιφερειακού ηγεμονισμού.

Ο Κόρμπιν και οι φίλοι του ανοιχτοί ή καλυμμένοι αντισημίτες σε όλο τον κόσμο αποτυγχάνουν παταγωδώς και στα τρία αυτά θεμελιώδη σημεία.

...υπερπλέονασμα

Συνέχεια από τη σελ. 3

μέσων. Το ΑΕΠ κάτω από αυτές τις συνθήκες μπορεί να ανεβαίνει μόνο λογιστικά αλλά αυτό για πολύ λίγα χρόνια ακόμα. Κάποια στιγμή θα έρθει και μάλιστα πολύ απότομα η ώρα της αλήθειας. Αντίθετα το ΑΕΠ της χώρας μπορεί να εκτιναχτεί στα ύψη αν τσακιστεί το παραγωγικό σαμποτάζ, δηλαδή μόλις επιτραπούν οι βιομηχανικές επενδύσεις από κάθε κεφάλαιο που δεν θέλει να πλουτίσει στη χώρα μέσα από μια αποικιακή, κατοχική υπερπρόσοδο όπως κάνει το ρωσοκινέζικο. Και αυτό μπορεί να γίνει σε ελάχιστο χρονικό διάστημα οπότε θα μειωθεί πολύ το χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ, οπότε θα συγκεντρωθούν με άνεση πρωτογενή πλεονάσματα επαρκή για την αποπληρωμή του χρέους χωρίς τον πνιγμό της λίγης παραγωγικής ικανότητας της χώρας που έχει απομείνει. Λέγοντας «με άνεση» εννοούμε πλεονάσματα που θα προκύπτουν από την αυξημένη παραγωγή και όχι από την μείωση των επενδύσεων, από την μείωση των παγίων της χώρας, από την τρομακτική μείωση των μισθών και την εντατικοποίηση της εργασίας, δηλαδή από την εξάντληση κάθε φυσικής αντοχής και της υγείας των μισθωτών που είναι οι πραγματικοί παραγωγοί της ζωής στη χώρα αυτή.

Οι παραγωγοί υποφέρουν ακριβώς γιατί οι ξενόδοιοι σαμποταριστές απαγορεύουν στους ανέργους να έρθουν σε επαφή με τα μέσα παραγωγής, που τη μόνη μορφή που μπορούν να σερβιρίσουν (επανάσταση) είναι τη μορφή του κεφάλαιου. Οι ψευτομαρξιστές πράκτορες της Ρωσίας για να τσακίσουν τις παραγωγικές δυνάμεις που δεν ανήκουν στα αφεντικά τους, αλλά σε αντίπαλά τους κομμάτια της αστικής τάξης, εμφανίζονται υποκριτικά στους εργάτες σαν αρνητές του κεφάλαιου, δηλαδή σαν αρνητές της καπιταλιστικής μορφής που παίρνουν οι πα-

ραγωγικές δυνάμεις, ενώ ταυτόχρονα υπονομεύουν κάθε επαναστατικό αγώνα της εργατικής τάξης για να τις ιδιοποιηθεί. Έτσι αποσύρουν ένα πελώριο τμήμα της εργατικής τάξης από την παραγωγή, δηλαδή από τα μέσα επιβίωσής της που θα της τα εξασφάλιζε ο μισθός της, ενώ εξαθλιώνουν στο έπακρο το υπόλοιπο εργαζόμενο τμήμα της εργατικής τάξης. Γιατί αυτό το τελευταίο από τη μια πιέζεται από τον τεράστιο εφεδρικό στρατό των ανέργων, από την άλλη δουλεύει σε μικρομεσαίες και στα όρια της χρεωκοπίας επιχειρήσεις που στηρίζονται όλο και περισσότερο στο άθλιο μεροκάματο και όλο και λιγότερο, λόγω του πολύμορφου σαμποτάζ, στον σύγχρονο παραγωγικό εξοπλισμό. Έτσι ο μισθός γκρεμίζεται κάτω από το όριο της ανθρώπινης διαβίωσης χτυπημένος από δύο μεριές όσο σε καμιά άλλη ευρωπαϊκή χώρα. Η Ελλάδα στην ουσία έχει μισθούς εμπόλεμης χώρας και είναι πράγματι εμπόλεμη χώρα. Μόνο που ο πόλεμος αυτός είναι πολύ ύπουλος, καθώς τον διεξάγει ένας εσωτερικός στρατός κατοχής που έχει επικεφαλής του σε αυτή τη φάση την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ και συνένοχες τις ηγεσίες όλων των υπόλοιπων κοινοβουλευτικών κομμάτων, ιδιαίτερα του ψευτοΚΚΕ.

Κι όλα αυτά γιατί στα ντουλάπια των υπουργείων βρίσκονται θαμμένες εκατοντάδες δις σαμποταρισμένων επενδύσεων. Το παραγωγικό κενό που έχουν δημιουργήσει και συνεχίζουν να δημιουργούν οι νεοδοσίλογοι που διοικούν τη χώρα είναι τεράστιο. Η υπερφορολόγηση και η παρεμπόδιση με κάθε τρόπο του εκσυγχρονισμού των λίγων μέσων παραγωγής που έχουν επιβιώσει από το σαμποτάζ δεκαετιών, θα αρκούσε για να ανακόψει κάθε έξοδο από το τέλμα που βυθίζει τη χώρα. Ο ασθενής έχει ανάγκη από αίμα και οι σαμποταριστές του κάνουν αφαιμάξη.

Συνέχεια από τη σελ. 11

που καθοδηγήθηκε για δεκαετίες από την εθνοανεξαρτησιακή και δημοκρατική Φατάχ, (η οποία προσπάθησε πολύ να απαλλαγεί από την κακή κληρονομιά των Χουσεϊνί) και να το παραδώσουν στην Χαμάς, δηλαδή ακριβώς στους πιο λυσσασμένους γενοκτόνους αντισημίτες.

Στην ουσία το πιο μεγάλο έγκλημα που κάνανε οι Νετανιάχου-Λίμπερμαν σε έμμεση συνεργασία με τη Χαμάς και τώρα με τον αρχιπροβοκάτορα Τραμπ ήταν να θάψουν τη λύση των δύο κρατών Ισραηλινού και Παλαιστινιακού, για την οποία πάλεψε τόσο το Εργατικό κόμμα του Ισραήλ μετά τα 1980 όσο και η Φατάχ επί Αραφάτ.

Όμως παρόλο τον αντιδραστικό πολιτικό προσανατολισμό των κινητοποιήσεων της Γάζας αυτές δεν ήταν ένοπλες. Άλλωστε μόνο έτσι οι καθοδηγητές της Χαμάς –που είναι μαιτρ στην χρησιμοποίηση των άμαχων μαζών για να αποσπούν πελώρια διπλωματικά οφέλη από την όποια ισραηλινή βία- θα μπορούσαν να αξιοποιήσουν διπλωματικά τη σίγουρη και διακηρυγμένη από

ΣΦΑΓΗ ΣΤΗ ΓΑΖΑ

τα πριν βίαιη απάντηση των Νετανιάχου-Λίμπερμαν. Έτσι ενώ όσοι παλαιστίνιοι προσέγγισαν το φράχτη που χωρίζει τη Γάζα από το Ισραήλ χρησιμοποίησαν το πολύ καμένα λάστιχα και πέτρες για να πλησιάσουν τον φράκτη, τα πάνοπλα ισραηλινά στρατεύματα, που ήταν στην πρακτικά απροσπέλαστη άλλη πλευρά του, πυροβολούσαν στο ψαχνό τους διαδηλωτές (βλ. hgw.org,3/4) σκοτώνοντας 35 από αυτούς και τραυματίζοντας εκατοντάδες.

Αμέσως ο Λίμπερμαν, σαν υπουργός άμυνας, δικαιολόγησε το φονικό λέγοντας ότι «δεν υπάρχουν αθώοι στη Γάζα» δηλαδή ότι όλοι οι κάτοικοι της αξίζει να τιμωρηθούν και απέρριψε τις εκκλήσεις της διεθνούς κοινότητας για την πραγματοποίηση επίσημης έρευνας του στρατού (dw.com, 8/4). Αυτός πάτησε πάνω στην αποδεδειγμένη πρακτική της Χαμάς να επιτίθεται κατά ισραηλινών στόχων σκάβοντας λαγούμια κάτω από το φράχτη της Γάζας ή υποδουμένη δημοσιογράφους ή χρησιμοποιώντας ασθενοφόρα και διακριτικά της Ερυθράς Ημισελήνου για να ασκήσει τη δική του αντίστροφη και μάλιστα διακηρυγμένα γενο-

κτονική βία κατά αμάχων. Όμως τίποτα από αυτά στις συγκεκριμένες συνθήκες δεν μπορούσε να ισχύει, γι αυτό και υπήρξε διεθνής κατακραυγή για την ισραηλινή αντίδραση στη διαδήλωση στον συνοριακό φράκτη.

Το πιο μεγάλο κακό είναι ότι τέτοιες πράξεις μαζικής βίας του Ισραήλ ενισχύουν την επιρροή του ισλαμοφασισμού μέσα στον παλαιστινιακό λαό, αφού του ενισχύουν την πεποίθηση ότι είναι αδύνατη η γειννίαση των δύο λαών και ότι το ισραηλινό κράτος πρέπει γι' αυτό να καταστραφεί. Η Χαμάς που έχει την πιο πάνω γραμμή-αν και τελευταία, για να πάρει την εξουσία και στη Δυτική όχθη, παριστάνει ότι αποδέχεται τακτικά την ύπαρξη του ισραηλινού κράτους - σπεύδει να παρουσιαστεί σαν ο αντίπαλος πόλος της γραμμής Λίμπερμαν και έτσι το δίπολο αυτό αλληλοτροφοδοτείται διαρκώς και η ένταση αυξάνεται προς μεγάλη ικανοποίηση των σοσιαλμπερλιαστών Μόσχας-Πεκίνου που επιδιώκουν να εντάξουν όλο τον αραβομουσουλμανικό κόσμο στο δικό τους χιτλερικό αντιδυτικό, στην ουσία και αντι-τριτοκοσμικό, στρατόπεδο.

Καμπάνια του EGAM κατά του FPÖ και της αυστριακής προεδρίας

Η άνοδος των νεοναζί στη διακυβέρνηση της Αυστρίας έχει συγκλονίσει τους αντιφασίστες όλης της Ευρώπης. Πατώντας πάνω στο έδαφος της προβοκατόρικης διαχείρισης του προσφυγικού από το καθεστώς της Αθήνας και την σταζιπίσα Μέρκελ και με τη βοήθεια του φιλορώσου συντηρητικού καγκελάρου της Αυστρίας Κουρτς, που κάλεσε το φιλοναζιστικό FPÖ του Στράχε σε κυβερνητική συνεργασία, το τελευταίο έχει καταφέρει σήμερα να γίνει ρυθμιστής της πολιτικής ζωής της Αυστρίας και να ελέγχει εκτός από την αντιπροεδρία, μεταξύ άλλων, και τα υπουργεία άμυνας και εσωτερικών. Πολιτικά η Αυστρία

κινείται ολοένα και πιο κοντά στη Μόσχα, λειτουργώντας σα γέφυρα διείσδυσης της τελευταίας στη δυτική Ευρώπη μέσω χωρών του Βίζεγκραντ (Ουγγαρία, Τσεχία, Σλοβακία, Πολωνία).

Το κείμενο που δημοσιεύουμε παρακάτω είναι τμήμα της καμπάνιας του Ευρωπαϊκού Λαϊκού Αντιρατσιστικού Κινήματος (EGAM) που έπαιξε σημαντικό ρόλο και στην Ελλάδα πιέζοντας την τότε κυβέρνηση Σαμαρά να πάρει μέτρα ενάντια στην Χρυσή Αυγή. (Δες σχετικό άρθρο της ΝΑ με την κινητοποίηση της Αθήνας το 2012 στην οποία συμμετείχαν η

Αντιναζιστική Πρωτοβουλία και η ΟΑΚΚΕ, <http://www.oakke.gr/antifasism/2013-02-16-20-18-50/2013-02-16-20-23-24/item/89>, <http://www.oakke.gr/esoteriki-politiki/item/484>), καταγγέλλει την είσοδο των νεοναζί στην κυβέρνηση της Αυστρίας ζητώντας παράλληλα τη διπλωματική απομόνωση της τελευταίας από την πολιτική ηγεσία της ΕΕ. (<http://www.egam.eu/austrians-and-non-austrian-together-we-demand-the-boycott-of-the-fpo-ministers-and-of-the-austrian-presidency-of-the-council-of-the-eu/>).

<<ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΚΑΙ ΜΗ ΑΥΣΤΡΙΑΚΟΙ ΑΠΟ ΚΟΙΝΟΥ ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΤΟ ΜΠΟΪΚΟΤΑΡΙΣΜΑ ΤΩΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΤΟΥ FPÖ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΥΣΤΡΙΑΚΗΣ ΠΡΟΕΔΡΙΑΣ ΣΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΕ

Δεν είναι ένα οποιοδήποτε λαϊκιστικό κόμμα που βρέθηκε σε θέση εξουσίας μέσα στη νέα αυστριακή κυβέρνηση: είναι οι αληθινοί κληρονόμοι του ναζισμού που προσπαθούν ακούραστα να αποκατασταθούν.

Ωστόσο, το FPÖ πρέπει να καταπολεμηθεί σθεναρά, όχι μόνο επειδή ιδρύθηκε από τα παλιά SS ή λόγω της νοσταλγίας του για το Γ' Ράιχ, μα πάνω απ' όλα γι' αυτό που είναι σήμερα: ένα κόμμα ακραία ρατσιστικό, αντισημιτικό, ομοφοβικό, σεξιστικό, ξενοφοβικό και αντιδημοκρατικό, με μια ισχυρή φιλοφασιστική διάσταση.

Στην πραγματικότητα, αυτό είναι ο οικοδεσπότης των νεοναζί και των αρνητών. Σχεδόν οι μισοί από τους εν ενεργεία βουλευτές του ανήκουν σε «γοθτικές αδελφότητες» που απαγορεύουν τους Εβραίους, τους ομοφυλόφιλους και τις γυναίκες, και δέχονται όσους ανήκουν σε μια βλαβερή φανταστική «άρια φυλή». Αρκετά πρόσφατα αποκαλύφθηκε μια έκκληση για τη «δηλητηρίαση ενός έβδομου εκατομμυρίου Εβραίων» από μια «Αδελφότητα» του βασικού τοπικού υποψήφιου του FPÖ. Σήμερα η εφημερίδα του υπουργού άμυνας, επικεφαλής του στρατού, χαρακτηρίζει τους επιζώντες του Ολοκαυτώματος «εθνικά παράσιτα». Είναι αληθινή πρόταση του

υπουργού εσωτερικών, που επιβλέπει την πολιτική ασύλου της ΕΕ το δεύτερο τρίμηνο εάν εκεί δε γίνει τίποτα, να «συγκεντρώσουν τους πρόσφυγες» σε στρατόπεδα. Την περασμένη χρονιά, αυτός ήταν ο βασικός προσκεκλημένος του συνεδρίου του νεοφασιστικού κινήματος νεολαίας «Identitäre». «Βιεννέζικο αίμα, πάρα πολλοί ξένοι, δεν είναι καλό για κανέναν» είναι ένα από τα πιο πρόσφατα συνθήματά του. Τη σημερινή Ευρώπη της δημοκρατίας είναι που θέλει να ανατινάξει το FPÖ.

Συγκρινόμενοι με τους υπουργούς που μπήκαν, για πρώτη φορά στην κυβέρνηση το 2000, κάτι που έχει εξάλλου προκαλέσει τη ραγδαία αναστολή κάθε διμερούς συνεργασίας με τις ευρωπαϊκές χώρες, οι πραγματικοί υπουργοί της ακροδεξιάς παρουνσιάζονται ακραίοι, απελευθερωμένοι με την εκδήλωση βίαιου μίσους για τα δεκαπέντε χρόνια ηθικής, εθνικής και πολιτικής υποχώρησης στην Ευρώπη.

Το FPÖ αντιπροσωπεύει ένα θανάσιμο κίνδυνο για τη δημοκρατία και για την Ευρώπη. Να γιατί στην Αυστρία όπως και αλλού στην ευρωπαϊκή ήπειρο, βρισκόμαστε όλοι σε κίνδυνο, και πρέπει όλοι να αναλάβουμε δράση.

Η μάχη που πρέπει να διεξάγουμε δεν αντι-

παράθετε την Αυστρία στην υπόλοιπη Ευρώπη ή στον κόσμο. Αντιπαράθετε τους δημοκράτες, όποια κι αν είναι η εθνικότητα και η ταυτότητά τους, στους άσπονδους εχθρούς της δημοκρατίας. Δεν μπορούμε να παλέψουμε για το μέλλον της Ευρώπης αφήνοντας να διαδίδονται με ανοχή οι ιδεολογίες που έχουν οδηγήσει στην καταστροφή της και στην εξολόθρευση εκατομμυρίων ανθρώπων, αλλά πολεμώντας σθεναρά για τις θεμελιώδεις ανθρωπιστικές της αξίες.

Να γιατί εμείς, Αυστριακοί και μη Αυστριακοί από κοινού, προσκολλημένοι στις αξίες της δημοκρατίας και του ευρωπαϊκού ιδεώδους, καλούμε σε συμπάρασταση την κοινωνία των πολιτών όπως και τους πολιτικούς ηγέτες των χωρών της Ευρώπης. Οι τελευταίοι δεν πρέπει να εγκαταλείψουν τους αυστριακούς δημοκράτες με πρόσημα το ότι η κυβερνητική πλατφόρμα δεν προβλέπει δημοψήφισμα για την έξοδο από την ΕΕ. Το να τους εγκαταλείψουν, παρά τις ωραίες λαϊκές κινητοποιήσεις που πραγματοποιήθηκαν τελευταία, θα σημαίνει να εγκαταλείψουν την Ευρώπη και τις θεμελιώδεις αξίες της, θα σημαίνει, στο όνομα βραχυπρόθεσμων υπολογισμών, να αφήσουν να καταστραφεί ότι πιο πολύτιμο

μοιραζόμαστε από τη λήξη του Δεύτερου παγκόσμιου πολέμου.

Συγκεκριμένα, μαζί Αυστριακοί και μη Αυστριακοί, απαιτούμε από τους ηγέτες των ευρωπαϊκών χωρών να μποϊκοτάρουν τους υπουργούς του FPÖ και την αυστριακή προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, από 1^{ης} Ιουλίου έως 31 του ερχόμενου Δεκεμβρίου.

Στην πράξη, αυτό σημαίνει προπάντων ότι οι αυστριακοί υπουργοί της ακροδεξιάς δεν πρέπει να γίνουν δεχτοί από τους ευρωπαϊκούς ομολόγους τους, που δεν πρέπει να συμμετάσχουν σε καμιά συνάντηση ή συνάντηση μαζί τους.

Αυτό σημαίνει εξίσου μποϊκοτάρισμα από τους αρχηγούς κρατών και κυβερνήσεων όπως και από τους υπουργούς της αυστριακής προεδρίας του Συμβουλίου της ΕΕ.

Από την από κοινού ηθική και πολιτική μας αντίδραση εξαρτάται η φύση της κοινής μας μοίρας, στην Αυστρία όπως και αλλού στην Ευρώπη>>.

Ακολουθούν πάνω από εκατό υπογραφών εκπροσώπων αντιρατσιστικών οργανώσεων, μεταναστευτικών, εβραϊκών οργανώσεων και θεσμικών φορέων.

ΚΑΤΩ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

Συνέχεια από τη σελ. 16

του συριακού λαού.

Το έχουμε ξαναπεί: Το μέλλον των ευρωπαϊκών μεγαλουπόλεων βρίσκεται στο μέλλον του Χαλεπιού, της Ανατολικής Γούτα και ίσως αύριο της Ιντλίμπ. Όσο αυτές οι πόλεις μαρτυρούν και ματώνουν κάτω από την μπότα της ξενικής κατοχής και των ντόπιων φίλων της το Παρίσι, το Λονδίνο, η Ρώμη, η Μαδρίτη, ακόμα και η δική μας ήδη ταλαιπωρημένη και υπάκουη στον Πούτιν Αθήνα έχουν να νοιώσουν πολύ πόνο και μάλιστα πολύ πιο μεγάλο από εκείνον που ζουν τα πρώτα θύματα αυτού του επαπειλού-

μενου παγκόσμιου πολέμου. Γιατί τα ρώσικα τα ασαντικά και ιρανικά εγκλήματα στη Συρία μετράζονται από τους αυτουργούς τους επειδή υπάρχουν ακόμα εκεί τα βίντεο του διαδικτύου. Σε μια ενδεχόμενη κατεχόμενη από τους ρώσους νεοχιτλερικούς και τους ντόπιους φίλους τους Ευρώπη δεν θα υπάρχει ίντερνετ ή θα υπάρχει πολύ λίγο. Αυτό θα είναι η χαρά του κάθε σαδιστή πόσο μάλλον ενός σαδιστή με πυρηνικά.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΛΟΙΠΟΝ ΣΤΑ ΤΕΡΑΤΑ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ ΚΑΙ ΠΑΝΤΟΥ ΑΛΛΟΥ.

ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΑΠΟ ΤΩΡΑ

(*) Τι άλλο κάνει ο Τραμπ στην Ευρώπη από το να στέλνει συμμάχους των ΗΠΑ στο ρωσοκινεζικό άξονα με τη στάση του απέναντί της σχετικά με την κλιματική αλλαγή, με τον εμπορικό προστατευτισμό, ή σχετικά με το ΝΑΤΟ, με την ενθάρρυνση των φασιστών τύπου Λεπέν και Ορμπάν που είναι παντού ρωσόφιλοι. Επίσης τι άλλο κάνει στην Ασία με την προβοκατόρικη αναγνώριση της Ιερουσαλήμ η οποία σπρώχνει στο ρωσοκινεζικό αντιδυτικό άξονα όλο το μουσουλμανικό κόσμο, ή με την βοήθεια που δίνει στο PKK ενάντια στον Ερντογάν για να τον στείλει πιο βαθιά στην αγκαλιά

της Ρωσίας, ή με την επίθεση του στο Ιράν του εθνοσοβινιστή Καμενεί που ευνοεί όσο κανέναν άλλο τη ρωσόδουλη αντιπολίτευση του Αχμαντίντζαντ, ή με την προβοκατόρικη όξυνση της κόντρας με τη Βόρεια Κορέα για να βοηθήσει την σημερινή κυβέρνηση της Νότιας Κορέας να πλησιάσει προς αυτήν οπότε και προς τους προστάτες της Κίνα και Ρωσία, ή με τον εναγκαλισμό του φιλορώσου και φιλοκινεζου φιλιππινέζου φασίστα Ντουτέρτε, ή με την υπονόμηση της εμπορικής Συμφωνίας του Ειρηνικού που κάνει την Κίνα οικονομικό ηγεμόνα στην περιοχή. Ακόμα τι άλλο κάνει στην Αφρική που την

ποδοπατάει με τις ρατσιστικές του προσβολές και τι κάνει στη Λατινική Αμερική, όπου προσβάλλει το μεξικάνικο λαό και χτίζει φυλετικά και εμπορικά τείχη με τη μεγάλη αυτή χώρα, ενώ απειλώντας με μια στρατιωτική επέμβαση τη Βενεζουέλα, μετατρέπει σε φιλικές προς το Μαδούρο τις ενδιάμεσες πολιτικές και κοινωνικές δυνάμεις και απομονώνει την αντιπολίτευση.

Ότι κάνει αυτό το αδίστακτο, αλαζονικό και διεφθαρμένο μέχρι το μεδούλι υποκείμενο στην εξωτερική πολιτική των ΗΠΑ είναι μια πολύτιμη βοήθεια στο ρωσοκινεζικό μέτωπο του φασισμού και του πολέμου.

ΟΙ ΝΑΖΙ ΑΠΟΘΡΑΣΥΝΟΝΤΑΙ

Συνέχεια από τη σελ. 6

τους και παρόλο τον προκλητικό ρατσισμό τους αναγνωρίζει τη νομιμότητά τους. Και όχι μόνο. Πάνω απ όλα τους εξασφαλίζει ότι η δίκη για το πιο κραυγαλέο στα μάτια του λαού έγκλημα τους τη δολοφονία του Π. Φύσσα γίνεται στο σκοτάδι για να τους προστατεύσει από την κατακραυγή της κοινής γνώμης και να μπορεί να τους ξεπλένει καθημερινά δίνοντας τους

πολιτική αναγνώριση και κύρος μέσα στη Βουλή, πάνω σε ακριβικά νησιά, ή στα συλλαλητήρια για το μακεδονικό όπου τους εξασφάλισε την αναγνώριση του ελεεινού αποστάτη της αριστεράς και της δημοκρατίας, Μ. Θεοδωράκη, και που όπως είπαμε τους δίνει βήμα να μιλήσουν σε όλη τη χώρα στις εθνικές επετείες. Μέσα στην ίδια σιωπή που πνίγουν οι εκπρόσωποι των κομμάτων και μαζί με αυτούς τα δελτία ειδήσεων

κάθε νέα αιματηρή επίθεση, απολαμβάνουν ασυλία και μικρότερες «εξωκοινοβουλευτικές» ναζιστο-ομάδες όπως αυτή της «Κρυσταλλής».

Και την ίδια στιγμή που έχουν καταγραφεί επιθέσεις ενάντια σε 11χρονους μαθητές δημοτικών σχολείων από τη ναζιστο-ομάδα που τώρα έκαψε τα γραφεία των Αφγανών μεταναστών ή που έχει προηγηθεί εισβολή του Λαγού σε

δημοτικό σχολείο στο Πέραμα για να εμποδίσει προσφυγόπουλα να παρακολουθήσουν μαθήματα, χωρίς ασφάλεια να συλληφθεί, η αστυνομία αντί να συλλαμβάνει τους ναζιστές τραμπούκους, συλλαμβάνει τους Οακκίτες επειδή έγραψαν αντιναζιστικά συνθήματα στον τοίχο ενός σχολείου. Καλούμε για άλλη μια φορά τους δημοκράτες να είναι στα δικαστήρια στις 29 Μάρτη και να απαιτήσουν την αθώωση των

συντρόφων. Νόμιμοι ναζί σημαίνει παράνομοι οι δημοκράτες. Όσο το αντιναζιστικό κίνημα δεν έχει, εκτός από την ΟΑΚΚΕ και την Αντιναζιστική Πρωτοβουλία, σαν σύνθημα του και μάλιστα σαν κεντρικό του σύνθημα το «εκτός νόμου η ΧΑ», που σημαίνει ότι όσο δηλαδή δεν καταγγέλλει όλα τα κοινοβουλευτικά κόμματα σαν τους κυρίους υπεύθυνους αυτής της νομιμότητας, η ναζιστική βία θα δυναμώνει.

(Δημοσιεύτηκε στην ιστοσελίδα της ΟΑΚΚΕ στις 14/4/2018)

ΚΑΤΩ Η ΠΡΟΒΟΚΑΤΟΡΙΚΗ ΕΚΣΤΡΑΤΕΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΜΠ ΣΤΗ ΣΥΡΙΑ

Ο μόνος κερδισμένος από αυτήν θα είναι ο Πούτιν Αληθινή συμπαράσταση στην ηρωική συριακή πατριωτική αντίσταση

Τα πλήγματα των ΗΠΑ και των συμμάχων τους στη Συρία δεν έχουν καμιά σχέση με οποιαδήποτε απελευθέρωση του συριακού λαού ή έστω ελάφρυνση του ζυγού του από τις κατοχικές δυνάμεις της ρώσικης υπερδύναμης που με τη βοήθεια του κτηνώδους Ασσαντ και του επεκτατικού Ιράν ματοκυλούν και βασανίζουν εδώ και χρόνια τη μαρτυρική Συρία. Αντίθετα πρόκειται για μια ακόμα προβοκάτσια (*) του Τραμπ υπέρ της πούτινικής διπλωματικής μηχανής που τον έφερε στην εξουσία καθώς τα όποια πλήγματα που θα καταφέρει η υπό τον Τραμπ πολεμική αρμάδα στις δυνάμεις του Ασσαντ έρχονται αφού έχει προηγουμένως καταπροδοθεί από τη Δύση και έχει εγκαταλειφθεί στα χέρια των κατοχικών δυνάμεων και των προβοκατόρων φασιστών της Αλ Νούσρα η δημοκρατική και πατριωτική συριακή αντίσταση.

Και αυτό την ώρα που έχει ήδη εγκατασταθεί στην Ανατολική Συρία με έγκριση των ρώσων κατακτητών - γι' αυτό και κανένα κνιτοειδές δεν διαμαρτύρεται σοβαρά - και ένα αμερικάνικο εκστρατευτικό απόσπασμα που η μόνη δουλειά που κάνει σήμερα είναι να υποστηρίξει τους ρωσόδουλους και φιλοασαντικούς σοσιαλφασίστες του ΡΚΚ κόντρα στην Τουρκία. Κάτω από αυτές τις συνθήκες, δηλαδή α) όταν δεν υπάρχουν ισχυρές δυνάμεις της δημοκρατικής και πατριωτικής αντίστασης στο έδαφος που να καλούν σε βοήθεια εξωτερικές δυνάμεις και να αξιοποιούν για λογαριασμό τους τα όποια πλήγματα δίνονται από αέρος από αυτές τις δυνάμεις στις φιλοκατοχικές ή και τις ίδιες τις κατοχικές δυνάμεις, και β) όταν αυτά τα πλήγματα δίνονται από μια υπερεπεμβατική ιμπεριαλιστική υπερδύναμη όπως είναι οι ΗΠΑ και από πρώην αποικιακές χώρες της περιοχής σαν την Γαλλία και την Αγγλία οι οποίες ρητά δεν στρέφονται καθόλου κατά της βασικής ιμπεριαλιστικής κατοχικής υπερδύναμης που είναι η Ρωσία, αλλά στρέφονται κατά της εμφανιζόμενης σαν πραγματικής κυβέρνησης της χώρας, της κυβέρνησης Ασσαντ, τότε το μόνο που θα κάνει αυτή η εξωτερική επέμβαση θα είναι να δώσουν στην κατοχική υπερδύναμη το άλλοθι να παραμείνει στη θέση της και μάλιστα τη δυνατότητα της να εμφανιστεί σαν ένας σχετικά ουδέτερος παράγοντας σύννεσης, ειρήνης και διαμεσολάβησης στην περιοχή και στον κόσμο ολόκληρο. Τίποτα από αυτά δεν είναι δύσκολο για μια παγκόσμια διπλωματική μηχανή όπως η ρώσικη, αυτό το υβρίδιο νεοτσαρισμού και νεοχιλιερισμού, που έχει υψώσει όσο καμιά άλλη στην ιστορία στο επίπεδο της επιστήμης την ραδιουργία και την προβοκάτσια.

Πιστεύουμε δηλαδή ότι η συριακή εκστρατεία της προεδρίας Τραμπ θα έχει σαν αποτέλεσμα όπως κάθε άλλη προηγούμενη επεμβατική εκστρατεία των ΗΠΑ στον τρίτο κόσμο να δυναμώσει την εξουσία της Ρωσίας όχι μόνο στη συγκεκριμένη χώρα αλλά να επεκτείνει παραπέρα το ηγεμονικό της παιχνίδι στη Μέση Ανατολή, και ευρύτερα σε όλο τον αραβικό και μουσουλμανικό κόσμο. Αυτό θα ισχύσει ακόμα περισσότερο σήμερα καθώς η

εκστρατεία Τραμπ, που εκφράζει περισσότερο τα πιο επιθετικά απέναντι στον Τρίτο κόσμο και γι' αυτό τα πιο υφειακά απέναντι στη ρώσικη υπερδύναμη κομμάτια του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού, γίνεται λίγο μετά την ιστορική προβοκάτσια του Τραμπ να αναγνωρίσει την Ιερουσαλήμ σαν πρωτεύουσα του Ισραήλ. Αυτή η προβοκάτσια σε συνδυασμό με τη στενή συμμαχία του Τραμπ με την ωμά επεκτατική, αντιπαλαιστινιακή πολιτική των Νετανιάχου-Λίμπερμαν, έχει παραδώσει όλο το παλαιστινιακό κίνημα, και έμμεσα όλο το μουσουλμανικό κόσμο στα χέρια του αντιδυτικισμού ρατσιστικού, αντισημιτικού τύπου, ο οποίος ρατσισμός έχει σαν κύριο πολιτικό και ιδεολογικό εκφραστή του στο μουσουλμανικό κόσμο τη ρωσόδουλη Χαμάς. Δεν είναι τυχαίο ότι ο Τραμπ προκειμένου να προετοιμάσει τη σημερινή του εκστρατεία ενάντια στη Συρία τοποθέτησε επικεφαλής της διπλωματίας των ΗΠΑ καθώς και του Συμβούλιου Ασφαλείας της αμερικάνικης υπερδύναμης τον έμπιστο του Τραμπ και ρωσόφιλο Πομπέο (δες στάση του στην έρευνα για την ρώσικη ανάμιξη <http://www.businessinsider.com/cia-director-mike-pompeo-trump-2017-8>) και τον αντιπρωκοσμικό Μπόλτον που έχει καλέσει ανοιχτά σε βομβαρδισμό του Ιράν (<https://www.nytimes.com/2015/03/26/opinion/to-stop-irans-bomb-bomb-iran.html>), απομακρύνοντας αντίστοιχα τον λιγότερο ρωσόφιλο Τίλερσον καθώς και τον αντιπυτινικό Μακ Μάστερ.

Πιστεύουμε επίσης ότι η εκστρατεία Τραμπ έχει σαν ένα επίσης μεγάλο στόχο της να διασπάσει παραπέρα και να παραλύσει εκείνες τις αστικές πολιτικές δυνάμεις κυρίως στην Ευρώπη με επικεφαλής την Αγγλία, αλλά και στις ΗΠΑ, με επικεφαλής το Δημοκρατικό Κόμμα, που έχουν αρχίσει έστω καθυστερημένα να αντιλαμβάνονται τον ζωτικό κίνδυνο που αντιπροσωπεύει για την ίδια την ανεξάρτητη κρατική τους υπόσταση η πούτινική ανερχόμενη ιμπεριαλιστική επιθετική μηχανή. Ωστόσο τον εξαιρετικά πολυπρόσωπο, σύνθετο και κυρίως προβοκατόρικο χαρακτήρα, και πιο πολύ την βαθύτερη στρατηγική αυτής της μηχανής πολύ ελάχιστα τα έχουν ως τώρα αντιληφθεί αυτές

οι πολιτικές δυνάμεις εξ αιτίας ακριβώς του δικού τους περιορισμένου πολιτικού και ιδεολογικού ορίζοντα που οφείλεται στον ταξικό τους χαρακτήρα που είναι σε γενικές γραμμές αυτός ενός ιμπεριαλισμού σε πτώση.

Έτσι όλες αυτές οι νεοφώτιστες σχετικά με τον πούτινικό κίνδυνο πολιτικές δυνάμεις, ιδιαίτερα οι άγγλοι συντηρητικοί, οδηγούνται, όπως έκαναν και στην περίπτωση Σκριπάλ πριν λίγες βδομάδες, σε μια κλιμάκωση της σύγκρουσης τους με τη ρώσικη υπερδύναμη για την οποία όμως δεν έχουν εξασφαλίσει ούτε στοιχειωδώς τις πολιτικοδιπλωματικές προϋποθέσεις, δηλαδή ούτε την εσωτερική συγκατάθεση των λαών τους, ούτε, ακόμα περισσότερο τη συγκατάθεση της ευρωπαϊκής και της διεθνούς κοινής γνώμης, δηλαδή εκεί που τους χτυπάει κατά κανόνα και τους εξοτώνει συχνά η εξόχως πολιτική ρώσικη υπερδύναμη. Γι αυτό τόσο οι άγγλοι Τόρις όσο και οι αμερικάνοι δημοκρατικοί ακολουθούν με επιφυλάξεις την εκστρατεία Τραμπ. Αυτό δεν ισχύει για τον γαλλικό ιμπεριαλισμό ο οποίος τους ακολουθεί με ενθουσιασμό. Αυτό δεν το κάνει από οποιονδήποτε αντιπυτινισμό αλλά ακριβώς αντίθετα για χάρη των πετρελαιοδωμάτων του που ψάχνουν και βρίσκουν πετρέλαιο στους συμμάχους της Ρωσίας όπως είναι το Ιράν αλλά και γενικά για χάρη των προνομιακών δεσμών των μονοπωλιαστών του με πολλές τριτοκοσμικές αστικές τάξεις, δεσμούς που τους έχει κληρονομήσει από την αποικιακή του εποχή. Γι αυτό η Γαλλία παίζει σε κάθε ευκαιρία τον σιχαμερό ρόλο του ενδιάμεσου Δύσης - Ρωσίας. Αυτό σημαίνει ότι η Αγγλία και οι Δημοκρατικοί στις ΗΠΑ σέρνονται σε μια ατέλειωτη εκδρομή με γόβες στα πιο άγρια κατσαβραχα, δηλαδή σε μια παγίδα και σε μια πολιτική και διπλωματική ήττα, οποιαδήποτε και αν είναι η έκταση και η ποιότητα μιας οποιασδήποτε αντιπαράθεσης -αν υπάρξει- της αρμάδας Τραμπ με τη Ρωσία.

Γιατί την όποια αντιπαράθεση, θερμή ή διπλωματική, θα την ελέγχει από την αρχή ως το τέλος ο Τραμπ, ο οποίος έκανε λίγα 24ωρα πριν ρίξει τους πρώτους πυραύλους του στη Συρία την ασύλληπτη για την περίπτωση δήλωση ότι για τις κακές σχέσεις των ΗΠΑ με τη Ρωσία, δεν φταίει η Ρωσία «*αλλά η ψεύτικη και διεφθαρμένη έρευνα για την ανάμειξη της Ρωσίας στις αμερικάνικες εκλογές*», δηλαδή φταίει οι αντιπυτινικοί των ΗΠΑ (<http://edition.cnn.com/interactive/2017/politics/trump-tweets>). Τουίτ της 11 Απριλίου (9πμ). Αυτή τη δήλωση ο Τραμπ την έκανε μόλις δυο ώρες μετά από την πολύ πιο γνωστή στην υδρόγειο δικιά του δήλωση «*ετοιμάσου Ρωσία γιατί έρχονται οι όμορφοι, καινούριοι και έξυπνοι πύραυλοι μας*» με την οποία δή-

λωση ο προβοκατόρας δεν καλεί τη Ρωσία να φύγει από τη Συρία αλλά να πάψει να στηρίζει «*το ζώο*», όπως τον αποκαλεί Ασσαντ.

Αυτές οι δυο δηλώσεις διπλά-δίπλα σημαίνουν ένα πράγμα: ότι ο πιο άμεσος στόχος της συριακής εκστρατείας του Τραμπ είναι να ελέγξει η ίδια η Ρωσία τη Συρία και κανένα άλλο συριακό, έστω και υπάκουο, καθεστώς σαν το ασαντικό ή ακόμα περισσότερο ένα τοπικά μικρογεγονοστικό επεκτατικό καθεστώς όπως το ιρανικό. Αυτό σημαίνει νομιμοποίηση της ρώσικης νεοναζιστικής κατοχής στη Συρία και στο βάθος μεσολαβητικό ρόλο της Ρωσίας μεταξύ Δύσης και τριτοκοσμικών δικτατόρων, πράγμα που είναι το όνειρο του Πούτιν και ο εφιάλης κάθε πατριωτικής δύναμης στην περιοχή, αλλά και κάθε αντιναζιστή στον κόσμο. Το όφελος που θα έχει ο ίδιος ο Τραμπ μέσα από αυτήν τη δήθεν αντιρώσικη εκστρατεία του, δηλαδή ότι θα ξεκαρφωθεί από την εντελώς δίκαιη κατηγορία που του απευθύνεται στις ΗΠΑ ότι η προεδρία του οφείλεται στη στήριξη Πούτιν, είναι νομίζουμε μόνο προσωρινό και γι' αυτό το θεωρούμε δευτερεύον σε σχέση με τα άλλα οφέλη που θα έχει η Ρωσία από αυτήν την σύνθετη προβοκάτσια.

Εκτιμάμε ότι αυτοί που αναφέραμε είναι οι κύριοι λόγοι για τους οποίους έπεσαν τα χημικά στη Ντούμα. Τα χημικά πέφτουν μόνο από αυτόν που μπορεί να ελέγχει συντριπτικά το έδαφος, οπότε και να έχει και την πρωτοβουλία στην προπαγανδιστική διαχείριση του εγκλήματος του, δηλαδή έπεσαν με την έγκριση της Ρωσίας. Αυτό δεν το έκανε η Ρωσία για να νικηθεί η αντίσταση, καθώς αυτή πράγματι είχε ήδη υποχρεωθεί να δεχθεί αποχώρηση από τη Ντούμα όχι εξαιτίας οποιασδήποτε στρατιωτικής ήττας της-όπως λένε οι ρωσόδουλοι- αλλά από τις πελώριες ρωσο-ασαντικές, εκβιαστικές για την αντίσταση, γενοκτονικού τύπου σφαγές αμάχων με συμβατικά όπλα στις οποίες καθόλου δεν άπτεδρασαν πρακτικά οι δυτικοί. Τα χημικά τα χρειαζόταν η Ρωσία μόνο για να διευκολυνθεί τυπικά και πολιτικά ο Τραμπ να κάνει την επέμβασή του, όπως ήδη το έκανε για πρώτη φορά με τα χημικά που πέσανε στο Χαν Σεϊχούν. Για προβοκάτσια βέβαια μιλάνε και όλα τα παπαγαλάκια της ρώσικης προπαγάνδας στον κόσμο που υιοθετούν τον ισχυρισμό του προϊσταμένου τους ότι δεν πέσανε ποτέ χημικά στη Ντούμα αλλά υπάρχει μόνο μια σκηνοθεσία ρίψης χημικών που ειδικά οργανωθεί από την Δύση, ειδικά μάλιστα από την Αγγλία που είναι ο κύριος εχθρός που έχει η Ρωσία αυτή την περίοδο. Δεν είναι η πρώτη φορά που η Ρωσία και τα παπαγαλάκια της φορτώνουν τις προβοκάτσες της ίδιας της υπερδύναμης στους εχθρούς της. Το ίδιο έκαναν όταν

η κρυφή φίλη της νεοχιλιερικής Ρωσίας, η Αλ Κάιντα, γκρέμιζε τους διδύμους πύργους κατασφάζοντας 2500 αμάχους, οπότε τα παπαγαλάκια μίλησαν για τις μυστικές υπηρεσίες των ΗΠΑ και τους Εβραίους που το έκαναν. Το ποιος οργανώνει μια μεγάλη προβοκάτσια φαίνεται, πέρα από τα ζωντανά στοιχεία και τα βασικά δεδομένα της πολιτικής ανάλυσης, και από το αποτέλεσμα της που δυστυχώς έρχεται αρκετά αργότερα από την πραγματοποίησή της. Στην περίπτωση των διδύμων πύργων ξέρουμε ότι το αποτέλεσμα της μεγάλης προβοκατόρικης σφαγής των διδύμων πύργων δεν ήταν η κυριαρχία των ΗΠΑ στο Αφγανιστάν και σε μια σειρά άλλες μουσουλμανικές χώρες, όπως έλεγαν οι ρωσόφιλοι και οι αντισημίτες φίλοι τους, αλλά η ηγεμονική επιστροφή της Ρωσίας (νικημένης τότε σαν ΕΣΣΔ) στο Αφγανιστάν και αργότερα στο Ιράκ και σε όλη την νότια Ασία και τη Βόρεια Αφρική. Πολύ σύντομα θα φανεί ποιο θα είναι το αποτέλεσμα της ρώσικης προβοκατίας-σφαγής με χημικά στη Ντούμα- και της εκστρατείας του Τραμπ που υποτίθεται ξεκίνησε σε απάντησή της.

Ως τότε το μόνο που έχει να κάνει κάθε δημοκρατικός άνθρωπος είναι να καταγγέλει τις κατοχικές δυνάμεις της ρώσικης υπερδύναμης και των συμμάχων της (Ιράν, Χεζμπολάχ) που καταστρέφουν και βασανίζουν Συρία καθώς και όλους όσους τις βοηθάνε με τις δικές τους βρώμικες και προβοκατόρικες επεμβάσεις, όπως είναι κυρίως αυτές του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να φύγουν αμέσως από τη Συρία όλες οι ξένες δυνάμεις που όλες ανεξαιρέτως βρίσκονται εκεί με την έγκριση της κατοχικής υπερδύναμης, δηλαδή και οι αμερικανικές αλλά και οι τουρκικές. Όποιος θέλει να βοηθήσει τον μαρτυρικό συριακό λαό και την ηρωική πατριωτική του αντίσταση, που ο μεγαλύτερος εσωτερικός εχθρός της είναι η Αλ Νούσρα, πρέπει να καλέσει να δοθεί από όλους τους αληθινούς φίλους της ειρήνης και της ανθρωπιάς πολιτική, οικονομική και κυρίως στρατιωτική βοήθεια σε αντιαεροπορικά όπλα στην ίδια την αντίσταση. Και πρέπει να απαιτεί αυτή η βοήθεια να δίνεται έτσι ώστε αυτές οι δυνάμεις της αντίστασης να έχουν την πολιτική τους αυτονομία απέναντι σε οποιονδήποτε ξένο παράγοντα θα θελήσει να τις ποδηγετήσει με την βοήθεια που θα τους παρέχει. Γιατί αυτές είναι οι δυνάμεις που το έφερε η ιστορία να είναι οι πρώτες που ύψωσαν το ανάστημά τους στον νεοχιλιερικό μέτωπο που πυρετώδεια ετοιμάζεται αύριο να επιτεθεί στην Ευρώπη. Σε αυτές και μόνο σε αυτές τις εσωτερικές δυνάμεις πρέπει να αναγνωριστεί η ηγεμονία στον εθνικοαπελευθερωτικό αγώνα